

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

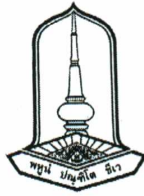
การศึกษาค้นคว้าอิสระ
ของ
สุภาวดี ยนต์ชัย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
เมษายน 2556
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

การศึกษาค้นคว้าอิสระ
ของ
สุภาวดี ยนต์ชัย

เสนอต่อมหาวิทยาลัยมหาสารคาม เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร
ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน
เมษายน 2556
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม



คณะกรรมการสอบการศึกษาชั้นคว่ำอึสระ ได้พิจารณาการศึกษาชั้นคว่ำอึสระ
ของนางสุภาวดี ยนต์ชัย แล้วเห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัยมหาสารคาม

คณะกรรมการสอบการศึกษาชั้นคว่ำอึสระ

.....
(อาจารย์ ดร.จิระพร ชะโน)

ประธานกรรมการ
(กรรมการบัณฑิตศึกษาประจำคณะ)

.....
(อาจารย์ ดร.มยุรีสิรินทร์ ศิริวรรณ)

กรรมการ
(อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาชั้นคว่ำอึสระ)

.....
(อาจารย์ ดร.ทัศนศิริินทร์ สว่างบุญ)

กรรมการ
(อาจารย์บัณฑิตศึกษาภายนอกภาควิชา)

มหาวิทยาลัยอนุมัติให้รับการศึกษาชั้นคว่ำอึสระฉบับนี้ เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน ของมหาวิทยาลัย
มหาสารคาม

.....
(รศ.ดร.ประวิต เอราวรรณ)
คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

.....
(ศ.ดร.ปรีชา ประเทพา)
ผู้รักษาการคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
วันที่ 30 เดือน 12 ค.ศ. 2556

ประกาศคุณูปการ

การศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ได้ ด้วยความกรุณาและความช่วยเหลืออย่างสูงยิ่งจากอาจารย์ ดร.มยุรีสิรินทร์ ศิริวรรณ อาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระ อาจารย์ ดร.จิระพร ชะโน ประธานกรรมการสอบการศึกษาค้นคว้าอิสระ และอาจารย์ ดร.ทัศน์ศิริรินทร์ สว่างบุญ ที่กรุณาให้คำแนะนำ ข้อเสนอแนะ และตรวจทานแก้ไขตลอดมาตั้งแต่ต้นจนเสร็จเรียบร้อย ผู้ศึกษาค้นคว้าขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณ คณาจารย์ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคามทุกท่าน ที่ได้กรุณาอบรมสั่งสอนลูกศิษย์ให้มีความรู้ตลอดจนประสบการณ์ที่ดี และแนะนำให้กำลังใจด้วยความเมตตาแก่ศิษย์เสมอมา

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ธนพร คำวรรณ อาจารย์สมชาย ศิริทาน และอาจารย์ สมจวน มานะก่อ ที่ให้ความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ขอขอบพระคุณผู้อำนวยการโรงเรียนเสื่อไถ่วิทยาสรรค์ คณะครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสื่อไถ่วิทยาสรรค์ อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคามทุกคน ที่ได้อนุเคราะห์อำนวยความสะดวกและให้ความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล และให้ความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้เครื่องมือ

คุณค่าและประโยชน์ของการศึกษาค้นคว้าอิสระฉบับนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าขอขอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา และบูรพาจารย์ผู้มีพระคุณทุกท่านที่ให้การอบรมสั่งสอนประสิทธิ์ประสาทวิชา ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าจะนำไปพัฒนาการทำงานให้ดียิ่งขึ้นเพื่อประโยชน์ของประเทศชาติต่อไป

สุภาวดี ยนต์ชัย

ชื่อเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้ศึกษาค้นคว้า นางสุภาวดี ยนต์ชัย

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ ดร.มยุรีสิรินทร์ ศิริวรรณ

ปริญญา กศ.ม. สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน

มหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีที่พิมพ์ 2556

บทคัดย่อ

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ซึ่งประกอบด้วย 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นสำรวจ (Survey) ขั้นตั้งคำถาม (Question) ขั้นอ่าน (Read) ขั้นบอกคำตอบอีกครั้ง (Record) ขั้นระบุข้อมูลที่ได้ (Recite) และขั้นไตร่ตรอง (Reflect) เป็นวิธีการสอนที่สามารถใช้พัฒนาความสามารถด้านการอ่าน การคิด และการเขียน โดยผ่านการเขียนสะท้อนความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ มีความมุ่งหมายเพื่อ 1) พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ 75/75 2) ศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 3) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน และ 4) ศึกษาความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กลุ่มตัวอย่าง เป็นนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียน เสือโก้ววิทยาสรรค์ อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า ได้แก่ 1) แผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Reading Practice จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาจำนวน 12 ชั่วโมง 2) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นแบบทดสอบปรนัยแบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ครอบคลุมเนื้อหาสาระ 6 เรื่อง ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ตั้งแต่ 0.44 - 0.90 และค่าความเชื่อมั่น ทั้งฉบับ (r_{cc}) เท่ากับ 0.88 และ 3) แบบสอบถามวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ จำนวน 28 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.23 - 0.74 ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ 0.92 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ สถิติพื้นฐาน ค่าเฉลี่ย ร้อยละ และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมุติฐานการวิจัย โดยใช้ t-test (Dependent Samples)

ผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏดังนี้

1. ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 79.25/77.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 และเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้
2. ผลการศึกษาดัชนีประสิทธิผล (The Effective Index) ของกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.6027 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้นร้อยละ 60.27
3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก
โดยสรุป การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษ ในระดับแปลความ ตีความ จับใจความ โดยดำเนินการตามขั้นตอน 6 ขั้น ได้แก่ ขั้นสำรวจ (Survey) ขั้นตั้งคำถาม (Question) ขั้นอ่าน (Read) ขั้นบอกคำตอบอีกครั้ง (Record) ขั้นระบุข้อมูลที่ได้ (Recite) และขั้นไตร่ตรอง (Reflect) ส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการคิดและพัฒนาทักษะ การอ่านให้สูงขึ้น ทั้งยังทำให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนมากขึ้น

TITLE The development of Reading Comprehension in English by using the SQ4R learning approach at Matthayomsuksa 3.

AUTHOR Mrs. Supawadee Yonchai

ADVISOR Dr. Mayureesirin Siriwan

DEGREE M.ED. **MAJOR** Curriculum and Instruction

UNIVERSITY Maharakham University **DATE** 2013

ABSTRACT

The SQ4R, including 6 steps: survey, question, read, record, recite and reflect, is the reading method for developing reading comprehension, thinking, and writing by reflecting the thought of reading. The purposes of this research were to: 1) develop instructional plans for reading comprehension in English by using the SQ4R reading method for Mattayom Sueksa 3 (Grade 9) students with a required efficiency of 75/75; 2) find out effectiveness index of those plans of reading comprehension in English by using the SQ4R reading method for Matthayomsuksa 3 students; 3) compare the Matthayomsuksa 3 students' learning achievement in reading comprehension in English before and after learning by using the SQ4R reading method; 4) study avidity in English learning for Matthayomsuksa 3 students. The sample used in this study consisted of 40 Mattayom Sueksa 3/1 students at Suakokwittasun School, Wapiphatum District, Maharakham Province, in the second semester of the academic year of 2012, obtained through the cluster random sampling technique. The instruments used for data collection in the study were : 1) 6 instructional plans, each used for 2 hours (12 hours in total) for teaching reading comprehension in English by using the SQ4R reading method for Mattayom Sueksa 3 students, Unit 1 : Reading Practice; 2) a 30-item, 4-multiple choice achievement test of reading comprehension in English by using the SQ4R reading method for Mattayom Sueksa 3 students, with discrimination powers ranging 0.44 – 0.90, and the liability of 0.88; and 3) a 28-item, 5-rating scale for studying the Mattayom Sueksa 3 students' learning avidity in English, with discrimination powers ranging 0.23 – 0.74, and a reliability of 0.92. The statistics used for data analyses were basic statistics, percentage, mean, and standard deviation. Dependent samples t-test was used for testing the research hypothesis.

The results of the study were as follows:

1. The efficiency value (E1/E2) of the developed instructional plans by using the SQ4R reading method for Mattayom Sueksa 3 students was 79.25/77.58, which was higher than the assigned criteria of 75/75.

2. The effectiveness index (E.I.) of those plans by using the SQ4R reading method for developing Mattayom Sueksa 3 students' reading comprehension in English was 0.6027, meaning the students gain 60.27 percent of learning progress.

3. The posttest mean scores of reading comprehension in English of the Mattayom Sueksa 3 students who learned by using the SQ4R reading method were higher than those of the pre-test at the .01 level of significance.

4. The students' avidity in English learning for Mattayom Sueksa 3 students, as a whole, was at a high level.

In conclusion, the SQ4R reading method can develop English reading at the levels of comprehension, translation, and interpretation through 6 steps: survey, question, read, record, recite and reflect. After being trained by using the SQ4R reading method, the students can implement reading skill with other subjects, read mass media in their everyday life critically, develop their reading skill systematically, encourage them to practice thinking skill, know how to analyze what they read, develop reading skill for being an avid reader. If the students gain avidity of learning, they can obtain learning achievement in English in the future.

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	4
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	4
สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	5
ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	8
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ	8
การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	19
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R	30
การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้	39
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	51
ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้	53
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ	55
ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน	58
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	66
งานวิจัยในประเทศ	66
งานวิจัยต่างประเทศ	67
3 วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า	69
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	69
เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	69
การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ	70
การเก็บรวบรวมข้อมูล	77
การวิเคราะห์ข้อมูล	78
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	79
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	83
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	83
ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	83
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	84

ตอนที่ 1	วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	84
ตอนที่ 2	วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนา ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	89
ตอนที่ 3	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้ แผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน	90
ตอนที่ 4	วิเคราะห์ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	93
5	สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	97
	ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	97
	สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า	97
	สรุปผล	97
	อภิปรายผล	98
	ข้อเสนอแนะ	100
บรรณานุกรม	102
ภาคผนวก	107
	ภาคผนวก ก แผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R	108
	ภาคผนวก ข แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามแบบสอบถาม วัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน	129
	ภาคผนวก ค แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ และผลการประเมิน	146
	ภาคผนวก ง คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า	151
	ภาคผนวก จ หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ	156
ประวัติย่อของผู้ศึกษาค้นคว้า	160

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	โครงสร้างเวลาเรียน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551	11
2	โครงสร้างเวลาเรียน หลักสูตรสถานศึกษาปีการศึกษา 2555 โรงเรียนเสื่อไถ่ วิทยาลัยสารพัดช่าง อำเภอบางบาล จังหวัดมหาสารคาม	12
3	โครงสร้างวิชา	47
4	แผนการจัดการเรียนรู้แบบตาราง	49
5	แผนการจัดการเรียนรู้แบบพิสดาร	50
6	วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม และสื่อการเรียนการสอน เพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้	70
7	วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อสร้างแบบทดสอบ	73
8	รูปแบบการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design	77
9	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรม การเรียนรู้ คะแนนการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงานคะแนนการทดสอบย่อยท้ายแผน และคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน	85
10	ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	89
11	ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	90
12	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน	90
13	การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการ เรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน	92
14	ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3	93
15	ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ของผู้เชี่ยวชาญ	149
16	การหาค่า IOC ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	152

17	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	154
18	ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) ของแบบสอบถาม วัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน	155

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำรงชีวิตของคนไทย ทั้งในอดีต ปัจจุบัน และอนาคต คนไทยในปัจจุบันนิยมเรียนภาษาอังกฤษเพื่อนำไปใช้เป็นเครื่องมือในการประกอบอาชีพ กันเป็นจำนวนมาก รวมทั้งโรงเรียนและสถาบันต่างๆ ต่างก็ตอบสนองความต้องการของสังคมดังกล่าว ด้วยการเปิดโปรแกรมการเรียนการสอนเป็นภาษาอังกฤษ ทั้งในระดับประถมศึกษา มัธยมศึกษา อุดมศึกษา และมีแนวโน้มของผู้ที่นิยมเรียนภาษาอังกฤษในระดับต่างๆ นับวันจะทวีขึ้นจำนวนมาก กอปรกับการจัดการศึกษาของไทยเรากำลังจะก้าวไปสู่ความเป็นนานาชาติระดับสากล โดยการใช้ภาษาอังกฤษเป็นสื่อกลางอย่างเห็นได้ชัดเจนนามากยิ่งขึ้น การเรียนการสอนภาษาอังกฤษปัจจุบันจึงมีเป้าหมายหลักคือ ต้องการปลูกฝังและส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน ไปพร้อมๆ กัน สามารถนำความรู้ที่ได้ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างแท้จริง ภาษาอังกฤษ จึงเป็นภาษาสากลที่ใช้เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารระหว่างชนชาติต่างๆ และเป็น ภาษาต่างประเทศที่ควรจะได้เรียนรู้เป็นภาษาแรก เพราะจะทำให้เราสามารถติดต่อกับชนชาติต่างๆ ได้ ไม่ว่าจะเป็นการติดต่อส่วนตัว การเจรจาทางการทูต ทางการเมือง การค้าขาย และการท่องเที่ยว ซึ่งนำรายได้เข้าสู่ประเทศอย่างมหาศาลเพิ่มมากขึ้นทุก ๆ ปี หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียน ทุกคน ซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตาม ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐาน รวมทั้งเจตคติที่ จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบน พื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ หลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดมุ่งหมายเพื่อให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 2 - 4)

ด้วยความสำคัญดังกล่าว ภาษาอังกฤษจึงถูกบรรจุไว้ในหลักสูตรตั้งแต่ระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษา โดยระดับประถมศึกษาให้นักเรียนเริ่มเรียนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และเรียน ภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศที่ 1 ส่วนระดับมัธยมศึกษาให้เลือกรเรียนเพิ่มเติมได้ 1 ภาษา และเลือกรเรียนได้อย่างเสรี โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษ เพื่อการศึกษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสม ทั้งทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะทั้ง 4 ล้วนแต่มีความสำคัญเท่ากัน ดังนั้น ในการจัดทำหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศจึงถูกกำหนดให้เป็นองค์ความรู้และ กระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิด และการ ทำงานอย่างสร้างสรรค์ โดยนำจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาจัดเป็นสาระมาตรฐาน

การเรียนรู้ กำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ เกิดทักษะหรือกระบวนการทั้ง 4 ทักษะ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 1)

ทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นทักษะที่สำคัญของการใช้ภาษา สามารถนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ แต่ทักษะที่สำคัญที่สุดในการเรียนรู้ และการถ่ายทอดทางภาษาคือทักษะการอ่าน เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ และใช้วิธีการอ่านที่ถูกต้อง จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้อ่านทุกคน การรู้จักฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอจะช่วยให้ผู้อ่านมีพื้นฐานในการอ่านที่ดี ทั้งจะช่วยให้เกิดความชำนาญและมีความรู้กว้างขวางด้วย การอ่าน จึงเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนการสอน เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้สามารถนำไปประยุกต์ ใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้น การที่นักเรียนจะเป็นผู้อ่านที่ดีจึงขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมที่ครูเป็นผู้จัดเตรียมให้ อีกทั้งยังต้องผสมผสานกับความสนใจของผู้อ่าน เพื่อเป็นแรงจูงใจที่จะช่วยให้นักเรียน ได้อ่านอย่างสม่ำเสมอ (สุนันทา มั่นเศรษฐวิทย์. 2545 : 2)

การอ่าน เป็นทักษะที่สามารถเชื่อมโยงบูรณาการกับทักษะทางภาษาอื่นๆ ได้ง่ายกว่าด้านการฟัง การพูด และการเขียน เพราะผู้อ่าน ย่อมดึงเอาข้อมูลจากสิ่งที่อ่านเพื่อใช้ประโยชน์ในการสื่อสารกับผู้เขียนได้ ดังนั้น ทักษะการอ่านจึงเป็นเป้าหมายสำคัญในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ เพื่อให้ผู้เรียนได้ใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมในระดับที่สูงขึ้น แม้ว่าการศึกษาก็จะมีการใช้สื่อทางการเรียนรู้ที่ทันสมัยมากมายเพียงใด แต่เมื่อเทียบกับการอ่านแล้วก็ยังคงมีความสำคัญน้อยกว่าเพราะ การศึกษาหาความรู้ด้วยการอ่าน เป็นวิธีที่สะดวกและทำได้ภายในระยะเวลาอันสั้น เอกสารสำหรับการอ่านหาได้ง่าย ผู้อ่านจะใช้เวลาใดในการอ่านก็ได้ สำหรับคนที่รักการอ่านนอกจากจะทำให้มีความรู้ความสามารถด้านการตีความ มีวิสัยทัศน์ที่กว้างไกลและหล่อหลอมให้เป็นคนรอบรู้แล้ว การอ่านยังนำความสุขมาสู่ผู้อ่านอีกด้วย (เสาวลักษณ์ รัตนิวิช. 2541 : 85)

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะทางด้าน การอ่านภาษาอังกฤษ เพื่อความเข้าใจของนักเรียน ครูผู้สอนจำเป็นต้องใช้กลวิธีการสอนที่มีความเหมาะสม และสอดคล้องกับผู้เรียน แต่อย่างไรก็ตาม ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนทักษะการอ่าน พบว่าผู้เรียนยังมีปัญหาในทักษะการอ่านโดยเฉพาะปัญหาด้านการอ่านเพื่อความเข้าใจ ไม่รู้ความหมายของ คำศัพท์ อีกทั้งมีความสามารถในการตีความหมายของประโยค ความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่องที่อ่านอยู่ในระดับน้อย ทำให้ผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษค่อนข้างต่ำ และเกิดความเบื่อหน่ายในการเรียน การที่ผู้เรียนส่วนมากขาดความสามารถในทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจอาจมีสาเหตุหลายประการ ได้แก่ ปัญหาที่เกิดจากตัวครู นักเรียน เทคนิควิธีการสอน หลักสูตร ความมุ่งหมายในการสอน และสภาพแวดล้อมในโรงเรียน แต่ปัญหาที่เป็นส่วนสำคัญที่สุดคือปัญหาที่เกิดจากตัวผู้สอน กล่าวคือ ครูผู้สอนไม่ได้เน้นการสอนอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจเท่าที่ควร ทำให้นักเรียนอ่านภาษาอังกฤษไม่เข้าใจ และไม่สามารถใช้ประโยชน์จากการอ่านภาษาอังกฤษได้เต็มที่ ดังนั้น ครูผู้สอนต้องมีความพร้อมใน 2 เรื่อง คือ ความรู้ทางภาษาอังกฤษถึงขั้นใช้การได้ และความรู้ในเรื่องเทคนิควิธีการสอนอย่างดี อันจะช่วยให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านยิ่งขึ้น (ปรุง พวงนิตดา. 2541 : 42) ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้น ได้มีการพัฒนาวิธีสอนขึ้นมาหลายวิธีด้วยกัน วิธีสอนแบบใดจะเป็นที่นิยมมากน้อยเพียงใดจึงขึ้นอยู่กับแนวคิดทางการสอน แต่วิธีสอนอ่านแบบ SQ4R (Survey, Question, Read, Recite, Record, Reflect)

เป็นวิธีการสอนอ่านภาษาอังกฤษวิธีหนึ่งที่สามารถพัฒนาทักษะการอ่านรวมทั้งพัฒนาทักษะการคิดได้ดี เนื่องจากวิธีสอนอ่านแบบ SQ4R ซึ่งพัฒนามาจากการสอนแบบ SQ3R (Survey, Question, Read, Recite, Record) ซึ่งเป็นแนวคิดของ Francis P. Robinson ผู้เชี่ยวชาญด้านการอ่านแห่งมหาวิทยาลัยโอไฮโอ ที่กล่าวถึงยุทธวิธีการสอนอ่านที่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเลือกสิ่งที่เขาคาดว่าจะรู้จัก เรื่องที่อ่าน เข้าใจแนวคิดของเรื่องที่อ่านได้อย่างรวดเร็ว จดจำได้ดี ทบทวนเรื่องราวที่อ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพ ส่วนการสอนแบบ SQ4R นั้น เพิ่มขึ้นการสะท้อนความคิด (Reflect) ขึ้นมา การเขียนสะท้อนความคิดเป็นการเขียนที่เกี่ยวข้องกับการใช้ความคิดวิเคราะห์ และความรู้สึกนึกคิดของบุคคลที่มีต่อวัตถุหรือสถานการณ์ที่เป็นสิ่งเร้าต่างๆ การเขียนสะท้อนความคิด เป็นความรู้สึกนึกคิด และการตีความของบุคคลต่อวัตถุหรือสถานการณ์ที่เป็นสิ่งเร้า ซึ่งเป็นการสะท้อนตนเองออกมาให้เห็นถึงความรู้สึกนึกคิดที่แฝงเร้นอยู่ภายใน (Robinson. 1961 : 29-30)

วิธีสอนอ่านแบบ SQ4R ช่วยส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านโดยการตั้งคำถาม จดบันทึก และเล่าเกี่ยวกับเรื่องที่ตนได้อ่านออกมาเป็นคำพูดของตนเองได้ แสดงว่าผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่าน เมื่ออ่านเข้าใจผู้เรียนก็มักจะเขียนสะท้อนความคิดได้ด้วย การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธีสอนอ่านแบบ SQ4R จึงมีความสำคัญอย่างมากในการเรียนรู้ ทั้งที่เป็นการเรียนรู้ทางวิชาการ การรับรู้ข่าวสารข้อมูลต่างๆ ซึ่งเป็นจุดมุ่งหมายสำคัญประการหนึ่งของการจัดการศึกษา และการพัฒนาคุณภาพของประชากร จึงกล่าวได้ว่าการอ่านเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการเรียนรู้ทั้งในหมู่ผู้เรียนและคนทั่วไป ในสังคมปัจจุบันการอ่านเปรียบเสมือนกุญแจทองที่ผู้อ่านใช้ไขไปสู่ความรู้ทั้งปวง และการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจด้วยวิธี SQ4R จึงมีความสำคัญมากในยุคของข้อมูลข่าวสาร ผู้ที่มีความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษย่อมมีโอกาสในการรับรู้ข่าวสารจากสื่อต่างๆ ได้อย่างรวดเร็วถูกต้อง (ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล. 2544 : 179)

การจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของโรงเรียนเสื่อโก้ววิทยาสรรค์ อำเภอลำปาง จังหวัดมหาสารคาม ในปัจจุบันยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากการวิเคราะห์คะแนนสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2554 พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีคะแนน เฉลี่ยในรายวิชาภาษาอังกฤษต่ำสุด คือ 37.93 (SAR โรงเรียนเสื่อโก้ววิทยาสรรค์. 2554 : 42) เนื่องจาก นักเรียนส่วนใหญ่มีปัญหาการเรียนภาษาอังกฤษคือ เรียนภาษาอังกฤษมา 15 ปี แต่อ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ฟังไม่รู้เรื่อง และพูดไม่ได้ รู้ศัพท์น้อยเกินไป จำศัพท์มาผิด และจะยึดการจำที่ผิดๆ นั้นไปใช้ ทำให้แปลไม่ได้ รู้คำศัพท์แปลความหมายได้แต่ฟังไม่ออกและพูดไม่ได้ เพราะตอนท่องคำศัพท์ไม่สนใจ คำอ่านของคำศัพท์ และเมื่อฟังไม่ออกแล้วจะพูดไม่ได้ด้วย รู้คำศัพท์ทั้งหมดแต่แปลความหมายไม่ได้ รวมทั้งขาดทักษะและเทคนิคในการอ่าน วิธีสอนอ่านแบบ SQ4R จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนโดยใช้กลวิธีการอ่าน (Strategy) ตามจุดประสงค์ของการอ่าน ได้แก่ การอ่านจับใจความ (Skimming) การอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ (Main Idea) การอ่านเพื่อหาข้อมูลเฉพาะ (Scanning) การอ่านอย่างรวดเร็ว (Extensive Reading) เป็นการอ่านเพื่อความบันเทิงและจับใจความสำคัญของบทความ (Intensive Reading) เป็นการอ่านที่ทำความเข้าใจกับบทความทั้งหมดอย่างสมบูรณ์ ถ้าผู้อ่านฝึกใช้กลวิธีต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมจะทำให้พัฒนาการอ่านได้เร็ว (ธูปทอง กว่างสวัสดิ์. 2554 : 79)

การอ่านจะประสบผลดีได้นั้น นอกจากครูจะใช้วิธีการสอนที่เหมาะสมแล้ว ครูยังต้องส่งเสริมผู้เรียนให้มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนด้วย เพราะความใฝ่รู้ใฝ่เรียน เป็นคุณลักษณะที่สำคัญของผู้เรียนที่ครูควรส่งเสริมให้รักการเรียนรู้ ชอบศึกษาหาความรู้ และตื่นตัวกับสิ่งแปลกใหม่รอบตัว อยากรู้ อยากเห็น เสาะแสวงหาความรู้ มีวิจารณ์ญาณ เลือกตัดสินใจ คิดวิเคราะห์ คิดสังเคราะห์ คิดหาเหตุผล คิดจินตนาการ ประเมินสถานการณ์ต่างๆ เกาะติดสถานการณ์ รู้จักซักถาม ค้นหาคำตอบ กระตือรือร้นต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น ด้วยการติดตามข่าวสาร อ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ เรียนรู้ ในแบบต่างๆ อย่างต่อเนื่อง และมีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาตลอดชีวิต เพื่อให้ชีวิตของผู้เรียนมีความหมาย มีชีวิตชีวา ตลอดจนสำเร็จการศึกษา รับผิดชอบการงาน รับผิดชอบชีวิตของตนเอง สามารถปรับตนเองให้ทันสมัย ทันยุค ทันเหตุการณ์ ทันโลก และทันต่อความเปลี่ยนแปลงเพื่อให้สามารถอยู่ในสังคมการเรียนรู้ ได้อย่างมีความสุข (อารี พันธุ์ณี. 2546 : 15)

จากความสำคัญของการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ดังกล่าวข้างต้น ผู้ศึกษาค้นคว้า ในฐานะที่เป็นครูผู้สอนวิชาภาษาอังกฤษ ได้พิจารณาว่า วิธีสอนอ่านแบบ SQ4R เป็นเทคนิควิธีการสอนที่จะสามารถใช้พัฒนาความสามารถด้านการอ่าน การคิด และการเขียน โดยผ่านการเขียนสะท้อนความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน เมื่อผู้เรียนได้รับการฝึกฝนการอ่านจนคล่องแคล่วและชำนาญแล้ว ผู้เรียนสามารถใช้ทักษะการอ่านกับการอ่านตำราเรียนวิชาอื่นๆ ได้ หรือการอ่านสื่อในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเป็นแนวทางในการพัฒนาการอ่านได้อย่างเป็นระบบ สามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะการคิด รู้จักการคิดด้วยตนเองและพัฒนาทักษะการอ่านให้สูงขึ้น และทำให้ผู้เรียนเกิดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนมากขึ้น เพราะหากผู้เรียนมีความความใฝ่รู้ใฝ่เรียนย่อมส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษต่อไป

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
4. เพื่อศึกษาความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. ได้แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีคุณภาพ เพื่อนำไปจัดกิจกรรมให้เกิดแก่นักเรียนและมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

2. ได้แนวทางสำหรับครูกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในการพัฒนาการเรียน การสอนให้ดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพ

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ขอบเขตของการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากร ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสื่อโก้ววิทยาสรรค์ อำเภอบางบาล จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 3 ห้องเรียน 120 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเสื่อโก้ววิทยาสรรค์ อำเภอบางบาล จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

2. ตัวแปรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

2.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบ SQ4R

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และความใฝ่รู้ใฝ่เรียน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำเสนอเนื้อหาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Reading Practice จำนวน 6 แผน แผนละ

2 ชั่วโมง ใช้เวลาจำนวน 12 ชั่วโมง คือ

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Introduce myself

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Mutita's Daily Activities

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Shopping

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Mutita's letter to a friend

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง In the library

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง A trip to Nadoon

4. ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ผู้ศึกษาค้นคว้าดำเนินการศึกษาค้นคว้า ในเดือนตุลาคม 2555 – มีนาคม 2556

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ หมายถึง ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับแปลความ ตีความ จับใจความ เพื่อประเมินข้อความหรือเนื้อเรื่องที่อ่านได้ โดยวัดจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น จำนวน 30 ข้อ

2. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R หมายถึง กลวิธีสอนที่จะช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน เป็นเทคนิคการอ่านแบบจำกัดความเร็ว ซึ่งจะช่วยให้เราสามารถอ่านตำราได้อย่างมีระบบ ช่วยสร้างนิสัยในการอ่านที่ดีและมีประสิทธิภาพ ดำเนินการตามขั้นตอน 6 ขั้นตอนด้วยกัน ได้แก่

2.1 ขั้นสำรวจ (Survey) ผู้สอนให้นักเรียนสำรวจเรื่องราวที่ได้อ่านอย่างคร่าวๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง การอ่านขั้นนี้ไม่ควรใช้เวลานานเกินไป

2.2 ขั้นตั้งคำถาม (Question) ผู้สอนควรตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่านกับนักเรียนเพื่อฝึกการตอบคำถาม คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านมีความอยากรู้อยากเห็น และทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้เร็ว

2.3 ขั้นอ่าน (Read) การอ่านข้อความในบทหรือตอนนั้น ๆ ซ้ำอย่างละเอียดและในขณะที่เดียวกันก็ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้ ในขั้นนี้เป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญ โดยแท้จริง และตอบคำถามที่ตั้งไว้

2.4 ขั้นบอกคำตอบอีกครั้ง (Record) เมื่อได้คำตอบแล้ว ให้ผู้เรียนจดบันทึกข้อมูลต่างๆ ที่ได้อ่านจากขั้นตอนที่ 3 โดยใช้ภาษาของตนเองเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นและสามารถจำคำตอบนั้นได้ โดยคำตอบนั้นต้องคงความหมายเดิมของเรื่องเอาไว้

2.5 ขั้นเขียนสรุปใจความสำคัญ (Recite) ให้ผู้เรียนเขียนสรุปใจความสำคัญ ซึ่งประกอบด้วยใจความหลักและใจความรอง โดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง ถ้ายังไม่แน่ใจบทใดหรือตอนใดให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่

2.6 ขั้นทบทวน (Reflect) ให้ผู้เรียนวิเคราะห์ วิเคราะห์ บทอ่านที่ผู้เรียนได้อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องหรือความคิดเห็นไม่สอดคล้อง เป็นการทบทวนเรื่องที่อ่านทั้งหมด ในขั้นตอนนี้เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนว่าจดจำหรือเข้าใจเรื่องราวทั้งหมดได้มากน้อยแค่ไหน หากส่วนไหนที่ยังจดจำไม่ได้ก็กลับไปอ่านซ้ำและทบทวน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจแนวคิดที่ชัดเจนและมีความคงทนในการจดจำอีกด้วย

3. ประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ความสามารถของแผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในการสร้างพฤติกรรมการเรียน การทำใบงานและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 โดยใช้เกณฑ์ 75/75 ซึ่งมีความหมาย ดังนี้

75 ตัวแรก หมายถึง ประสิทธิภาพของกระบวนการได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่ได้จากคะแนนพฤติกรรมการเรียน คะแนนใบงาน และทดสอบย่อยระหว่างเรียน ได้คะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

75 ตัวหลัง หมายถึง ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ได้จากร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนเมื่อเรียนจากแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 แล้วทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยได้คะแนนเฉลี่ยไม่น้อยกว่าร้อยละ 75

4. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ หมายถึง ค่าที่แสดงความก้าวหน้าของนักเรียนในการเรียนด้วยแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยเปรียบเทียบกับคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

5. ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน หมายถึง คุณลักษณะของผู้เรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษที่แสดงถึง การเห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ ความอยากรู้อยากเห็น ความตั้งใจ การกล้าคิดริเริ่ม ความเพียรพยายาม การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และการมีเหตุผล ซึ่งวัดได้จากแบบสอบถามวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น จำนวน 28 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็นคุณลักษณะย่อยๆ ได้ 7 ด้านๆ ละ 4 ข้อ ดังนี้

5.1 การเห็นคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ หมายถึง การเห็นความสำคัญของการแสวงหาความรู้ เห็นประโยชน์ของการเรียน และกิจกรรมที่สนับสนุนการเรียนทั้งในโรงเรียนและในชุมชน ให้มีความสำคัญ และเห็นประโยชน์ของสิ่งแวดล้อมรวมทั้งนำข้อคิด ประสบการณ์ที่ดีของผู้อื่นที่อยู่รอบตัวมาปรับใช้ในการเรียน การแสวงหาความรู้ และการดำรงชีวิตของตน

5.2 ความอยากรู้อยากเห็น หมายถึง การมีปรารถนาความสนใจที่จะรู้เรื่องต่างๆ ทั้งเรื่องเรียน และเรื่องรอบตัว ตลอดจนให้เห็นความตื่นตัวว่องไว กระฉับกระเฉงรวดเร็ว และริบเร่งในการค้นหาความรู้ต่างๆ ตามที่ได้รับมอบหมาย

5.3 ความตั้งใจ หมายถึง การมีความเอาใจใส่ ไม่วอกแวก มีจิตใจจดจ่อต่อการเรียน และงานต่างๆ ที่ได้รับมอบหมาย

5.4 การกล้าคิดริเริ่ม หมายถึง การนำแนวคิด หรือวิธีการใหม่ๆ ที่ไม่ซ้ำใคร มาปรับใช้ทั้งในเรื่องการเรียน การทำงาน และเรื่องต่างๆ รอบตัว ตลอดจนกล้านำเสนอแนวคิดใหม่ๆ เมื่ออยู่ในสถานการณ์ที่มีสัมพันธภาพกับผู้อื่น

5.5 ความเพียรพยายาม หมายถึง การมีความมุ่งมั่น ขยันขันแข็งในการศึกษาหาความรู้ หรือทำกิจกรรมที่ได้รับมอบหมายโดยไม่ย่อท้อต่อความยากลำบาก เพื่อให้การศึกษาหาความรู้ และงานที่ได้รับมอบหมายนั้นประสบความสำเร็จอย่างเต็มความสามารถ

5.6 การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง หมายถึง การมีอิสระในการดำเนินการเรียนรู้ของตนเองโดยมีการวางแผนการเรียนรู้ เลือกลงแหล่งข้อมูลในการเรียนรู้ แสวงหาความรู้จากแหล่งข้อมูลต่าง ๆ ที่เลือกทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนด้วยตนเอง

5.7 การมีเหตุผล หมายถึง การใช้ข้อมูลหรือข้อเท็จจริงที่มีอยู่รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเพื่อประกอบ หรือสนับสนุนการตัดสินใจที่จะกระทำสิ่ง ต่างๆ ทั้งเรื่องเรียนและเรื่องรอบตัวอย่างสมเหตุสมผล

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ตามลำดับหัวข้อดังนี้

1. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
2. การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
3. การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R
4. การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้
5. ประสิทธิภาพของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้
6. ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้
7. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
8. ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน
9. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
 - 9.1 งานวิจัยในประเทศ
 - 9.2 งานวิจัยต่างประเทศ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคน ซึ่งเป็นกำลังสำคัญของชาติให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมือง ไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้งเจตคติที่จำเป็นต่อการศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ และการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐานความเชื่อว่าทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551 : 4)

1. หลักการ

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มีหลักการที่สำคัญดังนี้

- 1.1 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อความเป็นเอกภาพของชาติ มีจุดมุ่งหมายและมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นเป้าหมายสำหรับพัฒนาเด็กและเยาวชนให้มีความรู้ ทักษะ เจตคติ และคุณธรรม บนพื้นฐานของความเป็นไทยควบคู่กับความเป็นสากล
- 1.2 เป็นหลักสูตรการศึกษาเพื่อปวงชน ที่ประชาชนทุกคนมีโอกาสได้รับการศึกษาอย่างเสมอภาคและมีคุณภาพ
- 1.3 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่สนองการกระจายอำนาจ ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพและความต้องการของท้องถิ่น

1.4 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่มีโครงสร้างยืดหยุ่นทั้งด้านสาระการเรียนรู้ เวลา และการจัดการเรียนรู้

1.5 เป็นหลักสูตรการศึกษาที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ

1.6 เป็นหลักสูตรการศึกษาสำหรับการศึกษาในระบบ นอกระบบ และตาม อรรถาศัย ครอบคลุมทุกกลุ่มเป้าหมาย สามารถเทียบโอนผลการเรียนรู้ และประสบการณ์

2. จุดมุ่งหมาย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีความสุข มีศักยภาพในการศึกษาต่อ และประกอบอาชีพ จึงกำหนดเป็นจุดหมายเพื่อให้เกิดกับ ผู้เรียนเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน ดังนี้

2.1 มีคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมที่พึงประสงค์ เห็นคุณค่าของตนเอง มีวินัยและปฏิบัติตนตามหลักธรรมของพระพุทธศาสนา หรือศาสนาที่ตนนับถือ ยึดหลักปรัชญาของ เศรษฐกิจพอเพียง

2.2 มีความรู้อันเป็นสากลและความสามารถในการสื่อสาร การคิด การแก้ปัญหาการใช้เทคโนโลยี และมีทักษะชีวิต

2.3 มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตที่ดี มีสุขนิสัย และรักการออกกำลังกาย

2.4 มีความรักชาติ มีจิตสำนึกในความเป็นพลเมืองไทยและพลโลก ยึดมั่นในวิถีชีวิตและการปกครองตามระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

2.5 มีจิตสำนึกในการอนุรักษ์วัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย การอนุรักษ์และ พัฒนาสิ่งแวดล้อม มีจิตสาธารณะที่มุ่งทำประโยชน์และสร้างสิ่งที่ดีงามในสังคม และอยู่ร่วมกันใน สังคมอย่างมีความสุข

3. คุณลักษณะอันพึงประสงค์

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะ อันพึง ประสงค์ เพื่อให้สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นในสังคมได้อย่างมีความสุข ในฐานะเป็นพลเมืองไทยและพล โลก ดังนี้

3.1 รักชาติ ศาสน์ กษัตริย์

3.2 ซื่อสัตย์สุจริต

3.3 มีวินัย

3.4 ใฝ่เรียนรู้

3.5 อยู่อย่างพอเพียง

3.6 มุ่งมั่นในการทำงาน

3.7 รักความเป็นไทย

3.8 มีจิตสาธารณะ

4. ตัวชี้วัด

ตัวชี้วัดระดับสูงที่ผู้เรียนพึงรู้และปฏิบัติได้ รวมทั้งคุณลักษณะของผู้เรียนในแต่ละ ระดับชั้น ซึ่งสะท้อนถึงมาตรฐานการเรียนรู้ มีความเฉพาะเจาะจงและมีความเป็นรูปธรรมนำไปใช้ ในการกำหนดเนื้อหา จัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดการเรียนการสอน และเป็นเกณฑ์สำคัญสำหรับการ กัดประเมินผลเพื่อตรวจสอบคุณภาพผู้เรียน

4.1 ตัวชี้วัดชั้นปี เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนแต่ละชั้นปีในระดับการศึกษาภาคบังคับ (ประถมศึกษาปีที่ 1 – มัธยมศึกษาปีที่ 3)

4.2 ตัวชี้วัดช่วงชั้น เป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (มัธยมศึกษาปีที่ 4 – 6)

5. กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน มุ่งให้ผู้เรียนได้พัฒนาตนเองตามศักยภาพ พัฒนาอย่างรอบด้านเพื่อความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ ทั้งร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เสริมสร้างให้เป็นผู้มีศีลธรรม จริยธรรม มีระเบียบวินัย ปลูกฝังและสร้างจิตสำนึกของการทำประโยชน์เพื่อสังคม สามารถจัดการตนเองได้ และอยู่ร่วมกับผู้อื่นอย่างมีความสุข กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน แบ่งเป็น 3 ลักษณะดังนี้

5.1 กิจกรรมแนะแนว เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียนให้รู้จักตนเอง รู้รักษ์สิ่งแวดล้อม สามารถคิดค้นตัดสินใจ คิดแก้ปัญหา กำหนดเป้าหมาย วางแผนชีวิตทั้งด้านการเรียนและอาชีพ สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูรู้จักและเข้าใจผู้เรียน ทั้งยังเป็นกิจกรรมที่ช่วยเหลือและให้คำปรึกษาแก่ผู้ปกครองในการมีส่วนร่วมพัฒนาผู้เรียน

5.2 กิจกรรมนักเรียน เป็นกิจกรรมที่มุ่งพัฒนาความมีระเบียบวินัย ความเป็นผู้นำ ผู้ตามที่ดี ความรับผิดชอบ การทำงานร่วมกัน การรู้จักแก้ปัญหา การตัดสินใจที่เหมาะสม ความมีเหตุผล การช่วยเหลือแบ่งปันกัน เอื้ออาทรและสมานฉันท์ โดยจัดให้สอดคล้องกับความสามารถความถนัดและความสนใจของผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติด้วยตนเองในทุกขั้นตอน ได้แก่ การศึกษาวิเคราะห์วางแผน ปฏิบัติตามแผน ประเมินและปรับปรุงการทำงาน เน้นการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม

5.3 กิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ เป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้ผู้เรียนบำเพ็ญตนให้เป็นประโยชน์ต่อสังคม ชุมชน และท้องถิ่นตามความสนใจในลักษณะอาสาสมัคร เพื่อแสดงถึงความรับผิดชอบ ความดีงาม ความเสียสละต่อสังคม มีจิตสาธารณะ เช่น กิจกรรมอาสาพัฒนาต่างๆ กิจกรรมสร้างสรรค์สังคม

6. การจัดเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานสำหรับกลุ่มสาระการเรียนรู้ 8 กลุ่ม และกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ซึ่งสถานศึกษาสามารถเพิ่มเติมได้ตามความพร้อมและจุดเน้น โดยสามารถปรับให้เหมาะสมตามบริบทของสถานศึกษาและสภาพของผู้เรียน ดังนี้

6.1 ระดับประถมศึกษา (ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 6)

ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายปี โดยมีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 5 ชั่วโมง

6.2 ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 - 3)

ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่เกิน 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ให้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชาเท่ากับ 1 หน่วยกิต

6.3 ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6)

ให้จัดเวลาเรียนเป็นรายภาค มีเวลาเรียนวันละไม่น้อยกว่า 6 ชั่วโมง คำนวณน้ำหนักของรายวิชาที่เรียนเป็นหน่วยกิต ใช้เกณฑ์ 40 ชั่วโมงต่อภาคเรียน มีค่าน้ำหนักวิชาเท่ากับ 1 หน่วยกิต (นก.)

7. โครงสร้างเวลาเรียน

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน กำหนดกรอบโครงสร้างเวลาเรียน ดังนี้

ตาราง 1 โครงสร้างเวลาเรียน หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

กลุ่มสาระการเรียนรู้/ กิจกรรม	เวลาเรียน									
	ระดับประถมศึกษา						ระดับมัธยมศึกษา ตอนต้น			ระดับมัธยมศึกษา ตอนปลาย
	ป.1	ป.2	ป.3	ป.4	ป.5	ป.6	ม.1	ม.2	ม.3	ม.4-6
กลุ่มสาระการเรียนรู้										
ภาษาไทย	200	200	200	160	160	160	120	120	120	240
คณิตศาสตร์	200	200	200	160	160	160	120	120	120	240
วิทยาศาสตร์	80	80	80	80	80	80	120	120	120	240
สังคมศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม	80	80	80	80	80	80	120	120	120	240
สุขศึกษาและพลศึกษา	80	80	80	80	80	80	80	80	80	120
ศิลปะ	80	80	80	80	80	80	80	80	80	120
การงานอาชีพและ เทคโนโลยี	40	40	40	80	80	80	80	80	80	120
ภาษาต่างประเทศ	40	40	40	80	80	80	80	80	80	120
รวมเวลาเรียน(พื้นฐาน)	800	800	800	800	800	800	840	840	840	1,560
กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120	120	120	120	120	120	120	120	120	360
รายวิชา/กิจกรรมที่ สถานศึกษาจัดเพิ่มเติม ตามความพร้อมและ จุดเน้น	ปีละไม่เกิน 80 ชั่วโมง						ปีละไม่เกิน 240 ชั่วโมง			ไม่น้อยกว่า 1,680 ชั่วโมง
รวมเวลาเรียนทั้งหมด	ไม่เกิน 1,000 ชั่วโมง/ปี						ไม่เกิน 1,200 ชั่วโมง/ปี			รวม 3 ปี ไม่น้อย กว่า 3,600 ชั่วโมง

ที่มา : หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 : 15

ตาราง 2 โครงสร้างเวลาเรียน หลักสูตรสถานศึกษาปีการศึกษา 2555 โรงเรียนเสื่อแก้ววิทยาสรรค์
อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม

ที่	กลุ่มสาระการเรียนรู้	สัดส่วนเวลาเรียน (ชั่วโมง/ปี)		
		ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น		
		ม.1	ม.2	ม.3
1	ภาษาไทย	120	120	120
2	คณิตศาสตร์	120	120	120
3	วิทยาศาสตร์	120	120	120
4	สังคมศึกษา ศาสนา วัฒนธรรม	120	120	120
5	สุขศึกษาและพลศึกษา	80	80	80
6	ศิลปะ	80	80	80
7	การงานอาชีพและเทคโนโลยี	80	80	80
8	ภาษาต่างประเทศ	80	80	80
9	กิจกรรมพัฒนาผู้เรียน	120	120	120
10	สาระการเรียนรู้เพิ่มเติม	-	-	-
รวม		920	920	920

ที่มา : หลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนเสื่อแก้ววิทยาสรรค์ : 20

การกำหนดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานและเพิ่มเติม สถานศึกษาสามารถดำเนินการดังนี้
ระดับประถมศึกษา สามารถปรับเวลาเรียนพื้นฐานของแต่ละกลุ่มสาระการเรียนรู้ได้
ตามความเหมาะสม ทั้งนี้ต้องมีเวลาเรียนรวมตามที่กำหนดไว้ในโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐาน
และผู้เรียนต้องมีคุณภาพตามมาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัดที่กำหนด

ระดับมัธยมศึกษา ต้องจัดโครงสร้างเวลาเรียนพื้นฐานให้เป็นไปตามที่กำหนดและ
สอดคล้องกับเกณฑ์การจบหลักสูตร

สำหรับเวลาเรียนเพิ่มเติม ทั้งในระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษาให้จัดเป็นรายวิชา
เพิ่มเติม หรือกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับความพร้อม จุดเน้นของสถานศึกษา
และเกณฑ์การจบหลักสูตร เฉพาะระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 - 3 สถานศึกษาอาจจัดให้เป็นเวลา
สำหรับสาระการเรียนรู้พื้นฐานในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและกลุ่มสาระการเรียนรู้คณิตศาสตร์

กิจกรรมพัฒนาผู้เรียนที่กำหนดไว้ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงมัธยมศึกษาปีที่ 3
ปีละ 120 ชั่วโมง และชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 - 6 จำนวน 360 ชั่วโมงนั้น เป็นเวลาสำหรับปฏิบัติ
กิจกรรมแนะแนว กิจกรรมนักเรียน และกิจกรรมเพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ในส่วนกิจกรรม
เพื่อสังคมและสาธารณประโยชน์ ให้สถานศึกษาจัดสรรเวลาให้ผู้เรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมดังนี้

ระดับประถมศึกษา (ป. 1 - 6) รวม 6 ปี จำนวน 60 ชั่วโมง

ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ม. 1 - 3) รวม 3 ปี จำนวน 45 ชั่วโมง

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย (ม. 4 - 6) รวม 3 ปี จำนวน 60 ชั่วโมง

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้องที่ฟัง อ่านออกเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ ประโยค ง่ายๆ และบทพูดเข้าจังหวะง่ายๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน บอกความหมายของคำและกลุ่มคำที่ฟัง ตรงตามความหมาย ตอบคำถามจากการฟังหรืออ่านประโยค บทสนทนาหรือนิทานง่ายๆ
2. พูดโต้ตอบด้วยคำสั้นๆ ง่ายๆ ในการสื่อสารระหว่างบุคคลตามแบบที่ฟัง ใช้คำสั่ง และคำขอร้องง่ายๆ บอกความต้องการง่ายๆ ของตนเอง พูดขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเพื่อน บอกความรู้สึกของตนเองเกี่ยวกับสิ่งต่างๆ ใกล้เคียงหรือกิจกรรมต่างๆ ตามแบบที่ฟัง
3. พูดให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องใกล้ตัว จัดหมวดหมู่คำตามประเภทของบุคคล สัตว์ และสิ่งของตามที่ฟังหรืออ่าน
4. พูดและทำท่าประกอบ ตามมารยาทสังคม/วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา บอกชื่อ และคำศัพท์ง่ายๆ เกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมที่เหมาะสมกับวัย
5. บอกความแตกต่างของเสียงตัวอักษร คำ กลุ่มคำ และประโยคง่ายๆ ของ ภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
6. บอกคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
7. ฟัง/พูดในสถานการณ์ง่ายๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียน
8. ใช้ภาษาต่างประเทศ เพื่อรวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องใกล้ตัว
9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับ ตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่ม และเวลาว่างและนันทนาการ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 300 - 450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม)
10. ใช้ประโยคคำเดียว (One Word Sentence) ประโยคเดี่ยว (Simple Sentence) ในการสนทนาโต้ตอบตามสถานการณ์ในชีวิตประจำวัน

คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง และคำแนะนำที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงประโยค ข้อความ นิทาน และบทกลอนสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน เลือก/ระบุประโยคและข้อความ ตรงตามความหมายของสัญลักษณ์หรือเครื่องหมายที่อ่าน บอกใจความสำคัญ และตอบคำถามจาก การฟังและอ่าน บทสนทนา นิทานง่ายๆ และเรื่องเล่า
2. พูด/เขียนโต้ตอบในการสื่อสารระหว่างบุคคล ใช้คำสั่ง คำขอร้อง และให้ คำแนะนำ พูด/เขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ ในสถานการณ์ง่ายๆ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน ครอบครัว และเรื่องใกล้ ตัว พูด/เขียนแสดงความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้เคียง กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ
3. พูด/เขียนให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง เพื่อน และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว เขียนภาพ แผนผัง แผนภูมิ และตารางแสดงข้อมูลต่างๆ ที่ฟังและอ่าน พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับ เรื่องต่างๆ ใกล้เคียง

4. ใช้ถ้อยคำ น้ำเสียง และกิริยาท่าทางอย่างสุภาพ เหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา ให้ข้อมูลเกี่ยวกับเทศกาล/วันสำคัญ/งานฉลอง/ชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษา เข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. บอกความเหมือน /ความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำ ตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบความเหมือน/ความแตกต่างระหว่างเทศกาล งานฉลองและประเพณีของเจ้าของภาษากับของไทย

6. ค้นคว้า รวบรวมคำศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้นและรวบรวมข้อมูลต่างๆ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพ และสวัสดิการ การซื้อ-ขาย และลมฟ้าอากาศ ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม)

10. ใช้ประโยคเดี่ยวและประโยคผสม (Compound Sentences) สื่อความหมายตามบริบทต่างๆ

คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1. ปฏิบัติตามคำขอร้อง คำแนะนำ คำชี้แจง และคำอธิบายที่ฟังและอ่าน

อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว โฆษณา นิทาน และบทร้อยกรองสั้นๆ ถูกต้องตามหลักการอ่าน ระบุ/เขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน เลือกรูป/หัวข้อเรื่อง ใจความสำคัญ รายละเอียดสนับสนุน และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว สถานการณ์ ข่าว เรื่องที่อยู่ในความสนใจของสังคมและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม ใช้คำขอร้อง คำชี้แจง และคำอธิบาย ให้คำแนะนำอย่างเหมาะสม พูดและเขียนแสดงความต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือ พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยายอธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบอย่างเหมาะสม

3. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์/เรื่อง/ประเด็นต่างๆ ที่อยู่ในความสนใจของสังคม พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ หัวข้อเรื่องที่ ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/ข่าว/เหตุการณ์/สถานการณ์ที่อยู่ในความสนใจ พูดและเขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับบุคคลและโอกาส ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบายเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม และประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

5. เปรียบเทียบ และอธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียง ประโยคชนิดต่างๆ และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย เปรียบเทียบและ อธิบายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างชีวิตความเป็นอยู่และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างเหมาะสม

6. ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งการเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อ และแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ข้อมูล ข่าวสารของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวข้อเรื่อง เกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 2,100 - 2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อน (Complex Sentences) สื่อความหมาย ตามบริบทต่างๆ ในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

คุณภาพผู้เรียนเมื่อจบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6

1. ปฏิบัติตามคำแนะนำในคู่มือการใช้งานต่างๆ คำชี้แจง คำอธิบาย และคำบรรยาย ที่ฟังและอ่าน อ่านออกเสียงข้อความ ข่าว ประกาศ โฆษณา บทร้อยกรอง และบทละครสั้น ถูกต้องตามหลักการอ่าน อธิบายและเขียนประโยคและข้อความสัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ ที่อ่าน รวมทั้งระบุและเขียนสื่อที่ไม่ใช่ความเรียงรูปแบบต่างๆ สัมพันธ์กับประโยคและข้อความที่ฟังหรืออ่าน จับใจความสำคัญ วิเคราะห์ความ สรุปความ ตีความ และแสดงความคิดเห็นจากการฟังและอ่านเรื่องที่เป็นสารคดีและบันเทิงคดี พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

2. สนทนาและเขียนโต้ตอบข้อมูลเกี่ยวกับตนเองและเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว ประสบการณ์ สถานการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ ประเด็นที่อยู่ในความสนใจและสื่อสารอย่างต่อเนื่องและเหมาะสม เลือกและใช้คำขอร้อง คำชี้แจง คำอธิบาย และให้คำแนะนำ พูดและเขียนแสดงความ ต้องการ เสนอและให้ความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์จำลองหรือสถานการณ์จริงอย่างเหมาะสม พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล บรรยาย อธิบาย เปรียบเทียบ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่อง/ประเด็น/ข่าว/เหตุการณ์ที่ฟังและอ่านอย่างเหมาะสม พูดและเขียนบรรยายความรู้สึกและแสดงความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ กิจกรรม ประสบการณ์ และข่าว/เหตุการณ์อย่างมีเหตุผล

3. พูดและเขียนนำเสนอข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง/ประสบการณ์ ข่าว/เหตุการณ์ เรื่องและประเด็นต่างๆ ตามความสนใจ พูดและเขียนสรุปใจความสำคัญ แก่นสาระที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง กิจกรรม ข่าว เหตุการณ์ และสถานการณ์ตามความสนใจ พูดและเขียนแสดงความ

คิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรม ประสบการณ์ และเหตุการณ์ ทั้งในท้องถิ่น สังคม และโลก พร้อมทั้งให้เหตุผลและยกตัวอย่างประกอบ

4. เลือกใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางเหมาะกับระดับของบุคคล เวลา โอกาส และสถานที่ตามมารยาทสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา อธิบาย/อภิปรายวิถีชีวิต ความคิด ความเชื่อ และที่มาของขนบธรรมเนียมและประเพณีของเจ้าของภาษา เข้าร่วม แนะนำ และจัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมอย่างเหมาะสม

5. อธิบาย/เปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างโครงสร้างประโยค ข้อความ สำนวน คำพังเพย สุภาษิต และบทกลอนของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย วิเคราะห์/อภิปรายความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวิถีชีวิต ความเชื่อ และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับของไทย และนำไปใช้อย่างมีเหตุผล

6. ค้นคว้า/สืบค้น บันทึก สรุป และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ และนำเสนอด้วยการพูดและการเขียน

7. ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียน สถานศึกษา ชุมชน และสังคม

8. ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า รวบรวม วิเคราะห์ และสรุปความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ เผยแพร่/ประชาสัมพันธ์ ข้อมูล ข่าวสาร ของโรงเรียน ชุมชน และท้องถิ่น/ประเทศชาติ เป็นภาษาต่างประเทศ

9. มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ (เน้นการฟัง-พูด-อ่าน-เขียน) สื่อสารตามหัวเรื่องเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษา และวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ประมาณ 3,600 - 3,750 คำ (คำศัพท์ที่มีระดับการใช้แตกต่างกัน)

10. ใช้ประโยคผสมและประโยคซับซ้อนสื่อความหมายตามบริบทต่างๆ ในการสนทนา ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา แสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก

สาระ และมาตรฐานการเรียนรู้ และตัวชี้วัดชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร

มาตรฐาน ต 1.1 เข้าใจและตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และแสดงความคิดเห็น อย่างมีเหตุผล

ตัวชี้วัด

1. ปฏิบัติตามคำสั่ง คำขอร้อง คำแนะนำ และคำชี้แจงง่ายๆ ที่ฟังและอ่าน
2. อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง (Poem) สั้นๆ ถูกต้องตาม

หลักการอ่าน

3. เลือก/ระบุประโยคและข้อความให้สัมพันธ์กับสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (Non-Text Information) ที่อ่าน

4. ระบุหัวข้อเรื่อง (Topic) ใจความสำคัญ (Main Idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น

มาตรฐาน ต 1.2 มีทักษะการสื่อสารทางภาษาในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึกและความคิดเห็นอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

1. สนทนา แลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรม และสถานการณ์ต่างๆ

ในชีวิตประจำวัน

2. ใช้คำขอร้อง ให้คำแนะนำ และคำชี้แจง ตามสถานการณ์

3. พูดและเขียนแสดงความต้องการ ขอความช่วยเหลือ ตอบรับและปฏิเสธการให้ความช่วยเหลือในสถานการณ์ต่างๆ อย่างเหมาะสม

4. พูดและเขียนเพื่อขอและให้ข้อมูล และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังหรืออ่านอย่างเหมาะสม

5. พูดและเขียนแสดงความรู้สึก และความคิดเห็นของตนเองเกี่ยวกับเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว กิจกรรมต่างๆ พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบอย่างเหมาะสม

มาตรฐาน ต 1.3 นำเสนอข้อมูลข่าวสาร ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ โดยการพูดและการเขียน

ตัวชี้วัด

1. พูดและเขียนบรรยายเกี่ยวกับตนเอง กิจกรรมประจำวัน ประสบการณ์
2. และสิ่งแวดล้อมใกล้ตัว
2. พูด/เขียน สรุปใจความสำคัญ/แก่นสาระ(theme) ที่ได้จากการวิเคราะห์เรื่อง/เหตุการณ์ที่อยู่ในความสนใจของสังคม
3. พูด/เขียนแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับกิจกรรมหรือเรื่องต่างๆ ใกล้ตัว พร้อมทั้งให้เหตุผลสั้นๆ ประกอบ

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม

มาตรฐาน ต 2.1 เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ

ตัวชี้วัด

1. ใช้ภาษา น้ำเสียง และกิริยาท่าทางสุภาพเหมาะสม ตามมารยาทสังคม และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
2. บรรยายเกี่ยวกับเทศกาลวันสำคัญ ชีวิตความเป็นอยู่ และประเพณีของเจ้าของภาษา

3. เข้าร่วม/จัดกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรมตามความสนใจ

มาตรฐาน ต 2.2 เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างถูกต้องและเหมาะสม

ตัวชี้วัด

1. บอกความเหมือนและความแตกต่างระหว่างการออกเสียงประโยคชนิดต่างๆ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน และการลำดับคำตามโครงสร้างประโยคของภาษาต่างประเทศและภาษาไทย
2. เปรียบเทียบความเหมือนและความแตกต่างระหว่างเทศกาลงานฉลองวันสำคัญ และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษากับของไทย

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น

มาตรฐาน ต 3.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแสวงหาความรู้ และเปิดโลกทัศน์ของตน

ตัวชี้วัด

ค้นคว้า รวบรวม และสรุปข้อมูล/ ข้อเท็จจริงที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นจากแหล่งเรียนรู้ และนำเสนอด้วยการพูด/การเขียน

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

มาตรฐาน ต 4.1 ใช้ภาษาต่างประเทศในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม

ตัวชี้วัด

ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์จริง/สถานการณ์จำลองที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา

มาตรฐาน ต 4.2 ใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือพื้นฐานในการศึกษาต่อการประกอบอาชีพ และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับสังคมโลก
ตัวชี้วัด

ใช้ภาษาต่างประเทศในการสืบค้น/ค้นคว้า ความรู้/ข้อมูลต่างๆ จากสื่อและแหล่งการเรียนรู้ต่างๆ ในการศึกษาต่อและประกอบอาชีพ

สรุปหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญ คือ ผู้เรียนจะมีเจตคติต่อภาษาต่างประเทศที่ดี สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ แสวงหาความรู้ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูง รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทย ไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์ โดยประเมินผ่านเกณฑ์คุณภาพผู้เรียน มาตรฐาน สาระการเรียนรู้ และตัวชี้วัดชั้นปีที่จบการศึกษา

การอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

1. ความหมายของการอ่าน

การอ่านเป็นทักษะที่มีความสำคัญในชีวิตประจำวัน เพราะการอ่านหนังสือเป็นการแสวงหาความรู้ ความเพลิดเพลิน ก่อให้เกิดแนวความคิด อารมณ์ และจินตนาการ นอกจากนี้การอ่านมีบทบาทสำคัญในการศึกษาเล่าเรียนด้วยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนขึ้นอยู่กับความสามารถทางการอ่านทั้งสิ้น ดังนั้น นักการศึกษาจึงให้ความสำคัญต่อการอ่านและได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ดังนี้

คาร์ (Carr. 1983 : 27) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ ความสามารถในการตีความจากเรื่องที่อ่านและจากปฏิสัมพันธ์ระหว่างเรื่องที่อ่านกับความรู้เดิมของผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านสามารถใช้ความรู้เดิมช่วยในการตีความและตัดสินใจเรื่องที่ทำอย่างมีเหตุผล

วิตโดสัน (Widdowson. 1979 : 174) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เขียนและผู้อ่าน ซึ่งผู้อ่านจะใช้ประสบการณ์เดิมของตนเองมาช่วยตีความในเรื่องที่อ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนไว้

มิลเลอร์ (Miller. 1990 : 75) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ การรับเอาความหมายจากสิ่งที่ได้อ่าน โดยผ่านการปฏิสัมพันธ์ระหว่างความรู้เดิมกับเนื้อเรื่องที่อ่าน

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 84) ได้ให้ความหมายของการอ่านไว้ว่า การอ่าน คือ ความสามารถในการอ่านจับใจความเรื่องที่ทำโดยไม่จำเป็นต้องรู้ความหมายของคำทุกคำ ผู้เรียนจะต้องใช้ประสบการณ์ความรู้ต่าง ๆ และการเอาความหมายจากบริบทมาช่วยเพื่อความเข้าใจในเรื่องและรู้จักการทำนายความที่จะปรากฏได้ล่วงหน้าอย่างมีแนวทาง

ธัญญา เรื่องแก้ว (2549 : 73) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่านเป็นสื่อที่มีความหมายและความสำคัญในการพัฒนาคุณภาพชีวิต เป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคน ช่วยให้เกิดความมั่งคั่งทางสติปัญญาและผลักดันให้สังคมเจริญก้าวหน้าไปรวดเร็วยิ่งขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2550 : 4) ได้กล่าวไว้ว่า การอ่าน คือ การเข้าใจในถ้อยคำ ประโยค ข้อความ และเรื่องราวที่อ่าน โดยสามารถอธิบายความหมายของคำ เล่าเรื่อง สรุปเรื่อง และบอกประเด็นสำคัญของเรื่องได้ถูกต้อง

จากความหมายของการอ่านสรุปได้ว่า การอ่าน คือ ความสามารถในการอ่าน ภาษาอังกฤษในระดับแปลความ ตีความ จับใจความ เพื่อประเมินข้อความหรือเนื้อเรื่องที่อ่านได้

2. จุดมุ่งหมายในการอ่าน

ในการอ่านหนังสือทุกครั้ง ผู้อ่านจะต้องมีจุดมุ่งหมาย ซึ่งในการอ่านแต่ละครั้ง จุดมุ่งหมายย่อมไม่เหมือนกัน ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้อ่านว่าต้องการอ่านเพื่ออะไร

งามพริ้ง รุ่งโรจน์ดี (2543 : 211 - 212) ได้อธิบายกลวิธีการอ่านและจุดมุ่งหมาย ในการอ่านเนื้อหาว่าเป็นเครื่องกำหนดวิธีอ่าน ว่าวิธีใดจึงจะได้ผลสัมฤทธิ์มากที่สุด ดังนั้นก่อน การอ่านจึงควรกำหนดจุดมุ่งหมายให้ชัดเจนว่าจะอ่านเพื่ออะไร และเนื้อหาอื่นๆ ควรอ่านด้วยวิธีใด จุดมุ่งหมายในการอ่านแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

1. อ่านเพื่อความเพลิดเพลิน ผู้อ่านจะอ่านเพื่อความบันเทิง คลายอารมณ์ หรือ เพื่อพักผ่อน สิ่งนี้อาจเป็นหนังสือการ์ตูน นวนิยาย เรื่องสั้น หนังสือพิมพ์ ฯลฯ การอ่าน ประเภทนี้ไม่ต้องใช้ความเข้าใจลึกซึ้งมากนัก อาจอ่านเพียงผ่าน ๆ พอจับใจความสำคัญได้ ใช้เวลาในการอ่านไม่นาน

2. อ่านเพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน เป็นการอ่านเพื่อรับข้อมูลที่เป็นประโยชน์ ในชีวิตประจำวัน เช่น อ่านป้ายประกาศ โฆษณา รายการทีวี ฯลฯ ในการอ่านสิ่งเหล่านี้หากผู้อ่าน มีเป้าหมายที่ต้องการรู้หรือมีคำถามอยู่ในใจแล้ว ก็จะใช้สายตากวาดไปเรื่อยๆ จนพบจุดข้อมูลที่ ทือยากู้ (ไม่ได้อ่านทุกคำหรือทุกประโยค) หรือถ้าไม่มีข้อมูลที่ทือยากู้ แต่ต้องจับใจความคร่าวๆ ว่าสิ่งนั้นเกี่ยวกับอะไรก็จะอ่านแบบข้ามๆ เช่น อ่านตรงหัวข้อ อ่านประโยคแรก อ่านตรงที่ขีด เส้นใต้ ฯลฯ เวลาที่ใช้สั้นๆ อ่านแบบเร็วๆ

3. อ่านเพื่อเพิ่มพูนความรู้ เป็นการอ่านที่ช่วยให้ผู้อ่านมีโลกทัศน์กว้างขวางขึ้น เนื้อหาที่อ่านจึงหลากหลาย การอ่านจะเป็นการหารายละเอียดของเนื้อเรื่อง ดังนั้นจึงใช้เวลาการอ่าน เร็วไม่ได้

4. อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า ผู้อ่านประสงค์จะเก็บรายละเอียดต่างๆ สรุป สาระสำคัญเพื่อหาความรู้ความเข้าใจโดยเฉพาะต้องจับประเด็นให้ได้ จึงต้องระมัดระวังในการอ่านให้ถี่ ถ้วนต้องเข้าใจคำศัพท์ที่ใช้ให้ถูกต้องตรงความหมายในเนื้อเรื่อง ดังนั้น จะใช้เวลาในการอ่านนาน เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาอย่างแท้จริง เช่น การอ่านตำรา อ่านหนังสืออ้างอิง ฯลฯ

ผจงวาด พูลแก้ว (2547 : 80) ได้อธิบายจุดมุ่งหมายของการอ่านโดยทั่วไป แบ่งออกได้ ดังนี้

1. การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ เป็นการอ่านเพื่อมุ่งให้ได้ความรู้ในเรื่องที่ต้องการ ศึกษาหาความรู้โดยละเอียดหรือโดยย่อก็ได้ การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้นี้ มักใช้ในการอ่านตำรา วิชาการต่างๆ หรืออ่านงานเขียนเฉพาะเรื่องที่ต้องการศึกษาเข้าใจ

2. อ่านเพื่อความเพลิดเพลินบันเทิงใจ ผู้อ่านมุ่งที่ความผ่อนคลายอารมณ์ ความเพลิดเพลินที่เกิดจากการอ่าน อันได้แก่ การอ่านหนังสือประเภทบันเทิงคดี นวนิยาย หรือ สารคดีที่มีเนื้อหามุ่งความเพลิดเพลิน เช่น สารคดีท่องเที่ยว วรรณคดี และวารสาร นิตยสาร

ที่ประกอบด้วยเรื่องราวในแนวสาระบันเทิงต่างๆ การอ่านเพื่อจุดมุ่งหมายนี้เป็นการอ่านที่ใช้มากในชีวิตประจำวันของคนทั่วไป

จากจุดมุ่งหมายของการอ่านสรุปได้ว่า ในการอ่านแต่ละครั้ง ผู้อ่านจะต้องมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน คือ การอ่านเพื่อความเพลิดเพลินบันเทิงใจ การอ่านเพื่อศึกษาหาความรู้ การอ่านเพื่อประโยชน์ในชีวิตประจำวัน และการอ่านเพื่อศึกษาค้นคว้า ซึ่งจุดมุ่งหมายย่อมไม่เหมือนกัน

3. องค์ประกอบของการอ่าน

การอ่านแต่ละครั้ง ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ในพื้นฐานด้านการอ่านของตนเอง มีความรู้รอบตัวโดยกว้างขวาง รวมไปถึงการมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ตนเองอ่าน นักการศึกษาจึงได้ให้ความสำคัญต่อองค์ประกอบของการอ่านไว้ ดังนี้

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2547 : 24-25) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่านว่า นักอ่านที่ดีจะต้องเร่งสร้างพื้นฐานของการอ่านที่ดี ปัจจัยในการสร้างพื้นฐานนี้มีอยู่ 3 ประการที่สำคัญที่สุด ดังนี้

1. ภูมิหลัง ผู้อ่านที่ดีควรมีความรู้รอบตัวโดยกว้างขวาง เพื่อเป็นพื้นฐานของการอ่านซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นมากที่สุด การที่อ่านเรื่องอะไรแล้วไม่เข้าใจนั้นบางทีเป็นเพราะผู้อ่านขาดภูมิหลังในเรื่องนั้นๆ เช่น อ่านเรื่องความรักระหว่างคนกับสุนัข ถ้าผู้อ่านไม่เคยเลี้ยงสุนัขอย่างใกล้ชิด ไม่รู้จักความน่ารัก ความจงรักภักดี และความซื่อสัตย์ต่อนายของมันแล้ว ก็จะไม่มีความเข้าใจเรื่องราวของความรักระหว่างคนกับสุนัขได้เลย

2. ประสบการณ์ คือ การได้พบ ได้เห็น ได้คุ้นเคยกับเหตุการณ์หรือเรื่องราว นั้นๆ เช่น เรื่องความทุกข์มรณกรรมของผู้มีพระคุณ ถ้าผู้อ่านไม่เคยเห็นผู้ที่มีความทุกข์เช่นนี้ได้ยาก นักอ่านที่ดีควรมีประสบการณ์ต่างๆ หลากๆ แบบอย่างกว้างขวาง จึงจะเข้าใจเรื่องที่อ่านได้แจ่มแจ้ง ชาบซึ้ง หนังสือเล่มนี้อ่านเมื่อสมัยเด็กๆ ซึ่งมีประสบการณ์น้อย ก็จะได้รับความรู้สึกนึกคิดอย่างหนึ่ง หนังสือเล่มเดียวกันนี้เองถ้าอ่านเมื่อเป็นผู้ใหญ่มีประสบการณ์มากแล้วก็จะรู้สึกอีกอย่างหนึ่งตี๊ดและลึกซึ้งขึ้น

3. ความรู้เชิงภาษา บางครั้งภาษาไทยของเราเองก็เป็นอุปสรรคในการอ่านหนังสือ ทั้งนี้เพราะพื้นฐานความรู้เชิงภาษาไม่เพียงพอ เมื่ออ่านหนังสือที่มีศิลปะสูงๆ ในการใช้ถ้อยคำ สำนวน คำพังเพย โวหารและการเปรียบเทียบที่แหลมคม ก็ตีความไม่ได้ ทำให้การอ่านหมดรสชาติไป อย่างน่าเสียดาย พื้นความรู้เชิงภาษาที่นักอ่านที่ดีจำเป็นต้องรีบสร้างขึ้นมีดังนี้

3.1 พัฒนาการด้านร่างกาย หมายถึง การเจริญเติบโตของกล้ามเนื้อที่คงที่ วุฒิภาวะทางร่างกาย โดยเฉพาะอวัยวะที่เกี่ยวข้องกับการอ่าน คือ นัยน์ตา หู และสมอง ซึ่งจะมีผลต่อทางร่างกาย

3.1.1 การมองเห็น

3.1.2 สภาพของสายตา

3.1.3 ความสัมพันธ์ของนัยน์ตากับหูและสมอง

3.2 พัฒนาการด้านจิตใจ หมายถึง ความต้องการ ความสนใจต่อสิ่งต่างๆ ซึ่งสภาพจิตใจดังกล่าวเกี่ยวข้องกับการเลือกหนังสืออ่าน ดังนี้

3.2.1 ความกลัว

3.2.2 ความอยากรู้อยากเห็น

3.2.3 ความต้องการ

3.2.4 ความสนใจ

1) เพศ

2) อายุ

3.3 พัฒนาการด้านสติปัญญา ซึ่งพัฒนาการด้านสติปัญญาหรือสมอง

ที่ช่วยในการอ่าน คือ

3.3.1 ความจำ

3.3.2 สมาธิ

3.3.3 ความคิดนึกคิด

3.3.4 การหาเหตุผล

3.4 พัฒนาการด้านสังคม การปรับตัวให้เข้ากับสภาพสิ่งแวดล้อมทางสังคม จะมีอิทธิพลมากโดยเฉพาะอย่างยิ่งเพื่อน ครอบครัว เจตคติ ค่านิยม ความสนใจ และพฤติกรรม โรเจอร์ ทีเลนอน (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2539 : 150 – 151 ; อ้างอิงมาจาก Roger T. Lennon. 1972 : 26 – 31) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบของการอ่าน ดังนี้

1. ความรู้เกี่ยวกับคำทั่ว ๆ ไป หมายถึงความรู้เกี่ยวกับคำ ได้แก่ ความกว้าง ความลึก และขอบเขตของคำศัพท์ ความรู้เกี่ยวกับคำอย่างกว้างขวางหรือความชำนาญในการใช้คำ เป็นสิ่งสำคัญประการแรกที่จะนำไปสู่การบรรลุถึงความสามารถระดับสูงของทักษะการอ่านทุกชนิด

2. ความเข้าใจเรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจน ซึ่งรวมทักษะอื่นๆ ด้วย เช่นการรู้ตำแหน่งของข้อความที่กล่าวถึงอย่างเจาะจง การเข้าใจความหมายตามตัวอักษรและความสามารถในการติดตามเรื่องทีอ่านตามลำดับ ซึ่งอาจกล่าวได้ว่า แบบทดสอบอ่านที่ยอมรับกันเป็นจำนวนมาก มักจะวัดความสามารถในการอ่านทางด้านนี้มากกว่าด้านอื่น ๆ

3. ความเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ รวมถึงความมีเหตุผลในการอ่าน ความสามารถในการให้ข้อคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน ตลอดจนสามารถเดาเหตุการณ์เกี่ยวกับผล ที่ผ่านมา การเข้าใจความหมายคำจากเนื้อเรื่อง เข้าใจการจัดลำดับของเรื่องที่อ่าน ทราบถึงความคิด ที่สำคัญ และการจัดลำดับของความคิด เข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ของข้อความที่อ่าน โดยได้ขอสรุปจากหลักเกณฑ์ของเรื่องที่อ่าน อย่างไรก็ตามทักษะที่สามนี้มีความสัมพันธ์กับทักษะในการเข้าใจความหมายที่ปรากฏอย่างชัดเจน เพราะการที่จะได้ความหมายของเรื่องที่อ่านนั้น ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายตามตัวอักษร หรือความหมายที่ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจน

4. ความซาบซึ้ง หมายถึง ความสามารถในการทราบถึงความตั้งใจ หรือ จุดมุ่งหมายของผู้เขียน การทราบถึงอารมณ์หรือแนวอรรถรสของเรื่อง ความสามารถในการเข้าใจ กลไกทางวรรณคดีที่ทำให้ผู้เขียนบรรลุจุดมุ่งหมาย

จากองค์ประกอบของของการอ่านสรุปได้ว่า นักอ่านที่ดีจะต้องเร่งสร้างพื้นฐาน ของการอ่านด้วยการคำนึงถึงภูมิหลัง ประสบการณ์ ความรู้เชิงภาษา ความรู้เกี่ยวกับคำทั่วๆ ไป ความเข้าใจ เรื่องราวที่ปรากฏอย่างชัดเจน ความเข้าใจความหมายที่แฝงอยู่ และความซาบซึ้ง ในการอ่าน

4. กลวิธีการอ่าน

เมื่อได้กำหนดวัตถุประสงค์ประสงค์ในการอ่านและพิจารณาเนื้อหาที่อ่านแล้วว่ามีลักษณะใด ก็ให้เลือกวิธีการอ่านต่อไปนี้ เพื่อให้การอ่านเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ และภายในเวลาอันสั้น

ฉวีลักษณ์ บุญยะกาญจน (2547 : 8-10) ได้อธิบายไว้ว่า การอ่านจะได้ผลดี หรือไม่อย่างนั้นขึ้นอยู่กับวิธีการอ่าน วิธีการอ่านมีอยู่หลายวิธีซึ่งมีผู้วินิจฉัยแล้วว่าได้ผลดี ดังนี้

1. อ่านแบบข้ามคำ (Skimming) เป็นเทคนิคการอ่านเร็ว (Speed Reading) การอ่านแบบนี้เป็นการอ่านแบบคร่าว ๆ (Preview) เพื่อให้ได้แนวคิดกว้าง ๆ ของเรื่องทั้งหมด หรือต้องการอยากรู้เพียงหยาบ ๆ ว่าเกี่ยวข้องกับอะไร ดังนั้น จึงไม่อ่านทุกคำ แต่จะใช้วิธีอ่านข้ามเป็นตอนๆ เป็นบรรทัดๆ ไป ไม่ต้องติดต่อกัน ทำให้อ่านเร็วได้มาก ประหยัดเวลา วิธีการอ่านแบบข้ามคำมีหลักคือ

1.1 อ่าน 2 - 3 คำแรก และ 2 - 3 คำหลังในประโยค

1.2 อ่านเฉพาะส่วนแรกของประโยค แล้วกวาดสายตาอย่างรวดเร็วไปยัง

ประโยคใหม่

1.3 อ่านเฉพาะตอนกลางของหน้าหนังสือทุก ๆ บรรทัด

1.4 อ่านประโยคแรกและประโยคสุดท้ายของอนุเฉท เพราะประโยคแรก

มักเป็นประโยคใจความหลักของอนุเฉท บรรจุใจความสำคัญทั้งหมดไว้ และประโยคสุดท้ายมักเป็นประโยคสรุปใจความสำคัญ

1.5 อ่านเฉพาะกลุ่มคำหรือวลีที่สำคัญ เช่น อ่านหัวข้อ อ่านชื่อเรื่อง

อ่านตรงที่พิมพ์ด้วยตัวอักษรเอน ตัวใหญ่ ตัวดำ ที่ขีดเส้นใต้ ที่มีตัวเลขกำกับ ที่อยู่ในเครื่องหมายอัฒภาค ทั้งนี้แล้วแต่จะเลือกอ่านวิธีใดวิธีหนึ่ง การอ่านแบบข้ามคำมีประโยชน์มากในการช่วยให้ตัดสินใจเลือกสิ่งที่จะอ่านได้เร็วขึ้น ว่าควรอ่านต่อไปหรือไม่ มีหัวข้อที่เราต้องการอ่านอยู่หรือไม่ เช่น ในการเลือกซื้อหนังสือ การค้นเรื่องราวจากหนังสือในห้องสมุด ฯลฯ

2. อ่านแบบกวาดสายตา (Scanning) คือ กวาดสายตาอย่างรวดเร็ว เพื่อค้นหาข้อมูลหรือคำตอบที่อยากทราบ นั่นคือ มีปัญหาที่อยากรู้ ณ จุดใดจุดหนึ่ง หรือมีคำถามที่กำหนดไว้แล้ว (แต่การอ่านแบบข้ามคำนั้น อ่านโดยที่ไม่มีคำถามอะไรในใจ เพียงแต่อ่านเพราะอยากรู้ว่าเกี่ยวกับอะไร) ดังนั้น จะกวาดสายตาเพื่อมองหาเฉพาะข้อมูลที่ต้องการโดยทิ้งคำที่ไม่เกี่ยวข้อง เช่น ต้องการหาอุณหภูมิของวัตถุที่ถูกล้อม จะกวาดสายตาไปตามข้อความอย่างรวดเร็ว จนกว่าจะสะดุดตัวเลขและเครื่องหมายก็จะหยุด หรือเมื่อโทรศัพท์เพื่อค้นหาหมายเลขของบุคคลที่ต้องการ ก็จะกวาดสายตาตามตัวอักษรต้นของชื่อที่ต้องการ เมื่อพบแล้วก็หยุด ณ จุดนั้น จะไม่อ่านตั้งแต่ชื่อต้นของหน้าทุกชื่อไปเรื่อยๆ ทักษะการกวาดสายตานี้ใช้มากในชีวิตประจำวัน เช่น อ่านตาราง สถิติ รายการสินค้า รายการทีวี ฯลฯ ในการอ่านข้อความยาวๆ หรือที่เนื้อหา ค่อนข้างยาก อาจต้องใช้วิธีอ่านแบบข้ามคำ เพื่อให้ทราบว่าตอนใดที่สำคัญเสียก่อนแล้วจึงค่อยอ่านแบบกวาดสายตา เพื่อหาคำหรือวลีที่จะนำสู่คำตอบนั้น

3. อ่านแบบสำรวจ (Surveying) มักใช้กับการอ่านหนังสือประเภทวิชาการ หรือเอกสารที่ค่อนข้างยาก เพื่อทราบเนื้อหาทั่ว ๆ ไปคร่าว ๆ หาแนวความคิด หรือลำดับเรื่องราว (Previewing) ก่อนที่จะลงมืออ่านอย่างละเอียด ดังนั้น วิธีการอ่านแบบนี้จึงคล้ายๆ วิธีการอ่านแบบข้ามคำคือไม่สนใจประเด็นปลีกย่อย ขึ้นตอนในการอ่าน มีดังนี้

3.1 ถ้าเนื้อเรื่องมีเพียงอนุเฉทเดียวก็อ่านเฉพาะประโยคใจความหลัก คือ ประโยคต้น และอาจเพิ่มประโยคสุดท้ายอีก 1 ประโยคเพื่อดูการสรุปความ

3.2 ถ้ามีหลายอนุเฉท เช่น อ่านบทความ รายงาน ก็อ่านชื่อเรื่อง หัวข้อย่อย อ่านอนุเฉทแรก ประโยคแรกของแต่ละอนุเฉท และอ่านอนุเฉทสุดท้าย

3.3 ถ้าอ่านบทใดบทหนึ่งในหนังสือ ให้อ่านชื่อบท อนุเฉทแรกหรือสอง อนุเฉทหัวข้อย่อยบรรทัดแรกของอนุเฉท และหนึ่งหรือสองอนุเฉทท้าย พร้อมทั้งดูรูปภาพ กราฟ แผนภูมิสถิติที่อาจมีในบทนั้นประกอบ

3.4 ถ้าเป็นหนังสือทั้งเล่ม ให้ดูชื่อเรื่อง ชื่อผู้แต่ง คำนำ สารบัญ คร่าวๆ ว่า บรรจุเนื้อหาเรื่องอะไรบ้าง และอ่านบทแรกและบทสุดท้าย

4. อ่านแบบละเอียด (Inattentive Reading) เป็นการอ่านอย่างละเอียดถี่ถ้วน เพื่อให้เข้าใจอย่างแจ่มแจ้งและถูกต้อง จึงต้องอ่านตั้งแต่หน้าแรกถึงหน้าสุดท้าย โดยอ่านแบบข้ามคำ หรืออ่านแบบสำรวจก่อน เพื่อให้เข้าใจแนวความคิดและเนื้อหาที่กล่าวถึงอย่างกว้างๆ แล้วจึงอ่านอย่างละเอียด ซึ่งเป็นการอ่านซ้ำเพื่อให้เข้าใจทุกชั้นตอน อาจต้องหยุดอ่านเพื่อทบทวนหลายเที่ยว ติความจดบันทึก สรุปประเด็นสำคัญ ชีตเส้นใต้

จากกลวิธีการอ่านสรุปได้ว่า การอ่านที่จะมีประสิทธิภาพและได้รับผลดีนั้นจะต้องมีความพร้อมในการอ่าน เลือกวิธีอ่านให้เหมาะสม และการอ่านจะได้ผลดีจะต้องมีความพร้อมสัมพันธ์กัน กับความต้องการของการที่จะอ่านจากสิ่งนั้น

5. ทักษะที่สำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจ

การอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นการเตรียมการในการดำรงชีวิต และการเรียนรู้ที่สมบูรณ์ ผู้อ่านได้เรียนรู้เกี่ยวกับโลก สิ่งรอบตัวและเหตุการณ์ในอดีต เกิดความคิดสร้างสรรค์ เกิดความจรรโลงใจ มีจิตใจที่ดี และได้รับประสบการณ์ที่เป็นสุข

เสจี่ยม โตรตัน (2524 : 16 – 29) ได้กล่าวถึงทักษะที่สำคัญและจำเป็นในการอ่านเพื่อความเข้าใจที่ผู้อ่านควรฝึกฝนเพื่อความเข้าใจเรื่องที่อ่านอย่างลึกซึ้ง ดังนี้

1. ทักษะในการจับใจความ (Main Idea) การฝึกจับใจความสำคัญผู้อ่านควรจะให้ ความสำคัญที่ชื่อเรื่อง (Title) ประโยคหลัก (Topic Sentence) ซึ่งมักจะอยู่ประโยคแรกหรือ ประโยคสุดท้ายของประโยค ประโยคหลักนับเป็นหัวใจสำคัญของการจับใจความสำคัญ

2. ทักษะในการหารายละเอียดปลีกย่อย (Details) เป็นทักษะที่ไม่เป็นปัญหา มากนัก การหาคำตอบจากข้อความที่อ่าน คำตอบนั้นจะบอกไว้ตรงๆ ในข้อความ ทักษะนี้จะช่วยให้ เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ละเอียดและชัดเจนขึ้น

3. การอ่านเพื่อลำดับเหตุการณ์ (Sequence) การฝึกทักษะนี้มาตั้งแต่ระดับอนุบาล เป็นการฝึกเพื่อจดจำเนื้อเรื่องที่อ่านว่าอะไรเกิดขึ้นก่อน อะไรเกิดขึ้นหลัง การจำลำดับเหตุการณ์ อาจจะเป็นเหตุการณ์จากเรื่องที่อ่าน ประวัติศาสตร์ ผู้อ่านต้องสามารถลำดับความคิดได้ว่าผู้เขียน ต้องการจะเชื่อมโยงเหตุการณ์ในรูปแบบใด อาจจะเป็นระดับเหตุการณ์ ลำดับที่เกี่ยวกับสถานที่ หรือลำดับของการบรรยาย

4. การอ่านเพื่อหาเหตุผล (Cause and Effect) ผู้เขียนพยายามที่จะชี้ให้เห็นว่าการกระทำอย่างหนึ่งหรือการกระทำหลายอย่างรวมกันจะเป็นเหตุให้เกิดอะไรขึ้น ในการฝึกทักษะการอ่านเพื่อความเข้าใจผู้อ่านจะต้องสามารถจำใจความหรือรู้เหตุผลว่า ผลนั้นๆ เกิดจากเหตุอะไรหรือเหตุอื่นๆ ทำให้เกิดผลอะไร ผู้อ่านจะต้องสามารถหาความสัมพันธ์ระหว่างเหตุและผลได้

5. การอ่านเพื่อเปรียบเทียบข้อคล้ายคลึงและข้อแตกต่าง (Contrasts and Comparisons) เป็นรูปแบบการเปรียบเทียบข้อคล้ายคลึงและข้อแตกต่าง โดยที่ผู้เขียนต้องการที่จะขยายใจความสำคัญจากการเปรียบเทียบ

6. การอ่านเพื่อเข้าใจถึงลักษณะบุคคลหรือตัวละคร (Character Traits and Actions) ทักษะนี้ผู้อ่านจะต้องสามารถอธิบายลักษณะของตัวละครได้ว่ามีลักษณะอย่างไร นิสัยอย่างไรโดยสรุปจากคำพูด คำบรรยาย สถานที่ ความคิดเห็น ในบางครั้งผู้อ่านจะทราบโดยตรงว่าตัวละครมีลักษณะนิสัยอย่างไร แต่บางครั้งผู้อ่านก็ต้องตีความจากคำพูด การบรรยายฉากและอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับตัวละครเหล่านั้นว่ามีลักษณะอย่างไร

7. การอ่านเพื่อทำนายเหตุการณ์ (Predicting Outcomes) ทักษะนี้นับว่าเป็นทักษะที่สำคัญ กล่าวคือถ้าผู้อ่านได้เข้าใจแล้วผู้อ่านจะสามารถทำนาย คาดคิดได้อย่างถูกต้องอย่างมีเหตุผลว่าอะไรควรจะเกิดขึ้นต่อไป เรื่องที่จะจบนั้นควรจะลงเอยในรูปใดถ้าจะต่อเรื่องนั้นให้ยาวออกไปจะต้องเป็นอย่างไร มีเหตุผลอะไรจึงจะต้องเป็นเช่นนั้น

8. การอ่านเพื่อสรุปเรื่องราวลงความเห็นหรือวางหลักเกณฑ์ (Conclusions and Generalizations) ผู้อ่านจะต้องสรุปเนื้อหาที่อ่านได้โดยเนื้อความที่ได้ยังไม่ผิดไป หรือผู้อ่านจะต้องรู้จักว่าผู้เขียนต้องการจะกล่าวถึงอะไรเป็นสำคัญ รวมทั้งรู้รายละเอียดสำคัญๆ ของเรื่องที่อ่านได้ โดยรายละเอียดที่ไม่เกี่ยวข้องนอกจากนี้ยังต้องสามารถสรุปเรื่องที่อ่านเป็นภาษาพูดของตนเอง การพัฒนาทักษะนี้ผู้อ่านจะต้องฝึก

8.1 เขียนสรุปเรื่องที่อ่านอยู่ในรูปของประโยคที่ดีที่สุดเพียงประโยคเดียว

8.2 สรุปเรื่องที่อ่านเพียงสั้น ๆ

8.3 บอกความคิดของผู้เขียน

8.4 ย่ออนุเฉทต่าง ๆ ให้สั้นลงโดยให้ความแต่ละอนุเฉทต่อเนื่องกัน

8.5 พิจารณาลักษณะของอนุเฉท

9. การอ่านเพื่อความเข้าใจภาษาอุปมาอุปมัย (Figurative Language) ภาษาอุปมาอุปมัย เป็นภาษาที่แตกต่างออกไปจากภาษาเขียนทั่ว ๆ ไป ผู้อ่านอาจจะพบกับปัญหาการอ่านไม่เข้าใจเพราะภาษาอุปมาอุปมัย ความหมายของคำที่ใช้ไม่ได้แปลตามตัว

10. การอ่านเพื่อเข้าใจเครื่องหมายวรรคตอน (Capitalization and Punctuation) เครื่องหมายวรรคตอนมีความสำคัญต่อความหมายอย่างยิ่ง ผู้อ่านจะต้องเข้าใจความหมายวรรคตอนได้ถูกต้องจึงจะอ่านได้รู้เรื่อง

11. การอ่านเพื่อตีความ อารมณ์ น้ำเสียง ปฏิกริยา และความรู้สึก (Interprets Mood and Emotion Reaction) ในการอ่านถ้าผู้เขียนบอกทุกสิ่งทุกอย่างผู้อ่าน อ่านแล้วจะรู้สึกว่าเรื่องที่อ่านจืดชืด ดังนั้น บทความหรือเรื่องที่เขียนที่ดีนั้นผู้เขียนควรจะทิ้งท้าย หรือกล่าวไว้ให้ผู้อ่านตีความเอาเอง (Making Inferences) การตีความอาจจะตีความจากอารมณ์

12. การอ่านเพื่อเข้าใจความสัมพันธ์ (Perceiving Relationship) บางครั้งประโยคหรือข้อความอาจจะยากสำหรับผู้อ่านเพราะการกระทำ 2 อย่างเกิดขึ้น ผู้อ่านจะต้องทราบว่าการกระทำอะไรเกิดขึ้นก่อนหลัง โดยอาศัยสังเกตจากคำชี้แจง

13. การอ่านเพื่อความเข้าใจความหมายของคำสรรพนามที่ใช้แทน (Pronouns and Antecedents) ทักษะนี้ก็นับว่าเป็นสิ่งสำคัญที่จะต้องฝึก เนื่องจากในบางครั้งคำสรรพนามอาจจะแทนความหมายของเรื่องทั้งเรื่องหรืออาจจะแทนคำนามเพียงตัวใดตัวหนึ่งโดดๆ

14. การอ่านเพื่อเข้าใจจุดประสงค์ของผู้เขียน (Author's Purpose and Point of View) ทักษะข้อนี้ต้องการจะฝึกว่าหลังจากผู้อ่านอ่านเรื่องจบแล้วทราบหรือไม่ว่าผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร ต้องการกล่าวถึงข้อเท็จจริง โฆษณาชวนเชื่อ หรือลำเอียง ผู้เขียนต้องการจะให้ผู้อ่านทราบถึงอะไรเป็นต้น

15. การอ่านเพื่อตีความหมายจากคำชี้แนะความหมาย (Signal Words) คำชี้แนะความหมายนับว่าเป็นหัวใจสำคัญในการที่จะช่วยให้ผู้อ่านทราบว่าเนื้อเรื่องดำเนินไปอย่างไร บอกเรื่องราวว่าสอดคล้องขัดแย้งกันหรือตอนใดสรุป บอกความสัมพันธ์ระหว่างความคิด ฯลฯ

จากทักษะที่สำคัญในการอ่านเพื่อความเข้าใจ สรุปได้ว่า ความต้องการของการที่จะอ่านหรือที่จะเรียนรู้ต้องขึ้นอยู่กับทักษะ เพราะทักษะนั้นจะทำให้ผู้อ่านมีความเข้าใจเรื่องที่อ่าน อย่างลึกซึ้งสามารถแยกรายละเอียดของเนื้อหาที่อ่าน โดยบอกถึงความสำคัญในเนื้อเรื่องแต่ละตอน มีความสามารถในการแปลความ ตีความ โยงความสัมพันธ์ อธิบาย และแก้ปัญหาได้

6. การจัดกิจกรรมการสอนทักษะการอ่าน

การสอนทักษะการอ่านจะทำให้ผู้อ่านมีความตั้งใจหรือสมาธิแน่วแน่ในเวลาอ่าน ไม่ใจลอย สามารถควบคุมจิตใจให้สนใจเรื่องที่อ่าน มีความอดทน สามารถอ่านหนังสือได้ในระยะเวลาานาน โดยไม่เบื่อหน่าย และมีสมรรถภาพในการอ่านสูง

สุภัทรา อักษรานุเคราะห์ (2532 : 57-59) ได้แบ่งการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการอ่านออกเป็น 3 ระยะ ดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจในเรื่องที่จะอ่าน และปูพื้นความรู้ในเรื่องที่จะอ่าน ซึ่งอาจจัดกิจกรรมได้ดังนี้

1.1 ให้คาดคะเนเรื่องที่อ่าน เช่น นำนิทานเรื่องลูกเป็นขี้เหร่มาให้อ่าน ให้ลองนึกถึงคำศัพท์ที่ควรรู้จักในเรื่องนี้ว่าจะเป็นอย่างไบบ้าง แล้วให้ใช้วิธีอ่านแบบต้องการข้อมูลที่เฉพาะเจาะจง (Scanning) ว่ามีศัพท์ที่ผู้เรียนบอกไว้หรือไม่

1.2 ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียง เช่น คำศัพท์ cruel ให้อ่าน แสดงท่าทาง และให้คำถามไว้ก่อนเพื่อให้ผู้เรียนฝึกการอ่านและผ่านไปเร็ว ๆ (Skimming) เพื่อหาคำตอบที่ครู่ถามไว้ หรือที่ตนตั้งคำถามไว้ก่อน

2. กิจกรรมระหว่างอ่าน (While-Reading Activities) เป็นกิจกรรมที่ผู้สอนนำมาใช้ฝึกทักษะในขณะที่อ่านเนื้อเรื่องซึ่งอาจจัดกิจกรรมดังตัวอย่างต่อไปนี้ คือ

2.1 ให้อ่านแบบผ่านไปเร็ว ๆ เพื่อให้ได้ประโยคสำคัญ (Topic Sentence) และอ่านแบบหารายละเอียด (Thorough Reading) เพื่อตอบคำถามเกี่ยวกับเนื้อเรื่องได้

2.2 ให้ลำดับเรื่อง โดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วน ๆ (Strip Story) คือ เป็นย่อหน้า หรือเป็นประโยคก็ได้ ให้ผู้เรียนจำส่วนของตนไว้ แล้วลำดับข้อความถ้าจะให้ยากขึ้น ก็จะเป็นย่อๆ หรือตัดเป็นรอยหยักๆ (Jigsaw Reading) ให้ผู้เรียนต่อความเองก็ได้

2.3 ให้สรุปใจความสำคัญ (Inferring From the Text) โดยให้ผู้เรียน อนุมานจากเรื่องี่อ่านทั้งหมด ซึ่งผู้สอนอาจให้สรุปหรือตั้งชื่อเรื่องให้ที่แปลกไปจากชื่อเดิม

2.4 ให้หาความสัมพันธ์ระหว่างประโยค (Discourse Features) ว่ามีเรื่อง สัมพันธ์กับข้อความใด แสดงความหมายได้ชัดเจนในเรื่องที่อ่าน เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องี่อ่านได้ดีที่สุด

2.5 ให้หาจุดประสงค์และทัศนคติของผู้เขียน เป็นการฝึกให้หาความหมาย ที่ไม่ได้ปรากฏในข้อความที่อ่าน

2.6 ให้อ่านคำอธิบายตำแหน่งที่ผู้เรียนต้องนั่งในเวลาสอบ แล้วเขียน แผนผังพร้อมกับชื่อผู้สอบในแผนผังนั้น

2.7 ให้อ่านรายงานอุบัติเหตุจากหนังสือพิมพ์แล้วเขียนแผนผังของจุดที่ เกิดเหตุ พร้อมทั้งทิศทางของพาหนะที่เกิดอุบัติเหตุในช่องว่างที่กำหนดให้

2.8 ให้อ่านคำชี้แจงการติดต่อเจ้าหน้าที่ที่ธนาคารในการแลกเช็คเดินทาง แล้วเขียนแผนผังแสดงลำดับการติดต่อ

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post-reading Activities) คือผู้เรียนสามารถแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องี่อ่านได้ ดังตัวอย่างกิจกรรมต่อไปนี้

3.1 ให้ผู้เรียนกล่าวถึงประโยชน์ที่อ่านเรื่อง ว่าให้ข้อคิดอย่างไรบ้าง

3.2 ให้ผู้เรียนกล่าวความรู้สึกของตนเองและตัวละครในเรื่องที่อ่าน

3.3 ให้เขียนออกเป็นบทสนทนาระหว่างผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่อง

3.4 ให้แสดงบทบาทสมมติ โดยสวมบทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่อง

3.5 ให้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับความแตกต่างทางวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา

และของผู้เรียน

สุมิตรา อังวัฒนกุล (สุมิตรา อังวัฒนกุล. 2539 : 178-184 ; อ้างอิงมาจาก Jeremy Harmer. 1983 : 154-155) ได้แบ่งการจัดกิจกรรมการสอนอ่านตามขั้นตอนดังนี้

1. กิจกรรมก่อนการอ่าน (Pre-reading Activities) เป็นการสร้างความสนใจและ บุกพื้นความรู้เรื่องี่จะอ่าน ตัวอย่างกิจกรรมในขั้นนี้ ได้แก่

1.1 ให้คาดคะเนเรื่องี่จะอ่าน เป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดถึงความรู้เดิม แล้วนำมาสัมพันธ์กับเรื่องี่อ่านการคาดคะเนอาจจะผิดหรือถูกก็ได้

1.2 ให้เดาความหมายของคำศัพท์จากบริบท โดยดูจากประโยคข้างเคียง หรือจากรูปภาพ และการแสดงท่าทาง

2. กิจกรรมระหว่างอ่าน (While-Reading Activities) เป็นการทำความเข้าใจ โครงสร้างและเนื้อหาในเรื่องี่อ่าน กิจกรรมในขั้นนี้ได้แก่

2.1 ให้ลำดับเรื่องโดยให้ตัดเรื่องออกเป็นส่วนๆ (Strip Story) อาจจะเป็น หน้าข้อความหรือเป็นประโยคก็ได้ แล้วให้ผู้เรียนในกลุ่มลำดับข้อความกันเอง

2.2 เขียนแผนผังโยงความสัมพันธ์ของเนื้อเรื่อง (Semantic Mapping)

2.3 เติมข้อความลงไปในแผนผังของเนื้อเรื่อง (Graphic Organizer)

2.4 เล่าเรื่องโดยสรุป

3. กิจกรรมหลังอ่าน เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียน กิจกรรมที่ทำได้เป็นการถ่ายโยงไปสู่ทักษะอื่น ๆ เช่น ทักษะการพูด และการเขียนก็ได้โดยให้แสดงบทบาทสมมติให้เขียนเรื่องหรือเขียนโต้ตอบ เช่น เขียนจดหมาย เขียนบทสนทนา เขียนแบบฟอร์ม วาดรูป พูด แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน

จากการศึกษาการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการอ่านสรุปได้ว่า การสอนทักษะการอ่านแบ่งออกได้เป็น 3 ระยะ คือ กิจกรรมก่อนการอ่าน กิจกรรมระหว่างอ่าน และกิจกรรมหลังการอ่าน

7. การวัดและประเมินผลการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

การวัดและประเมินผลการอ่านสามารถวัดได้หลายวิธีด้วยกัน ตั้งแต่การวัดและการประเมินแบบไม่เป็นทางการ เน้นทักษะย่อย ๆ ของการอ่าน เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางจนถึงเป็นการวัดและประเมินผลที่เป็นทางการที่ได้มาตรฐาน มีรูปแบบที่ตั้งเดิมหรือนั้นครูผู้สอนเป็นผู้ควบคุม

ผจงกาญจน์ ภูวิภาดารรรณ (2540 : 25) ได้ให้ความแตกต่างระหว่างการทดสอบและการประเมินไว้ดังนี้

การประเมินเกี่ยวข้องกับกระบวนการทั้งหมดของการอ่าน รูปแบบการประเมินสามารถมีได้หลายรูปแบบ ซึ่งรวมไปถึงการสอบในรูปแบบต่าง ๆ การทำแบบฝึกหัด การทำชิ้นงานหรือรายงาน แต่การทดสอบเน้นการใช้เครื่องมือในการวัดและทดสอบรูปแบบเดียว เพื่อวัดความสามารถและทักษะในการเรียนของผู้เรียนเพียงทักษะเดียวหรือหลายทักษะ การทดสอบถือได้ว่าเป็นส่วนหนึ่งของการประเมินรูปแบบหนึ่ง อย่างไรก็ตามทั้งการประเมินและแบบทดสอบที่ดีจำเป็นต้องมีการหาค่าความเที่ยงตรงและค่าความเชื่อมั่นเนื่องจากการวัดและการประเมินความสามารถช่วยผู้สอนผู้เรียนและผู้เกี่ยวข้องในการตัดสินใจในการปรับปรุงการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ

สำหรับการวัดและการประเมินผลการอ่านสามารถแบ่งวิธีการวัดและการประเมินได้ 2 วิธี ดังต่อไปนี้

1. วิธีวัดและประเมินการอ่านแบบดั้งเดิม (Traditional Method of Testing Reading) ซึ่งได้แก่

1.1 ข้อคำถามแบบตัวเลือก (Multiple - Choice Question) ข้อคำถามประเภทนี้จะประกอบด้วยตัวเลือกที่ถูกต้องเพียงตัวเลือกเดียว ส่วนตัวเลือกที่เหลือจะเป็นตัวลวง (Distractors) การสร้างแบบวัดประเภทนี้ผู้สร้างจำเป็นต้องใช้เวลา ความคิด และทักษะต่างๆ เพื่อให้การวัดและการประเมินผลมีประสิทธิภาพและน่าเชื่อถือ

1.2 การทดสอบคำศัพท์ (Vocabulary Tests) เป็นการทดสอบที่เน้นความจำของผู้เรียนที่เกี่ยวข้องกับคำศัพท์มากกว่าความเข้าใจในการอ่านโดยรวมของผู้เรียน

1.3 คำถามประเภทโคลซ (Cloze) แบบทดสอบนี้ผู้เรียนอ่านบทอ่านแล้วเติมคำที่เหมาะสมที่ถูกลบออกจากบทอ่านให้ถูกต้อง

1.4 คำถามที่ตอบสั้นและคำถามปลายเปิด (Short Answer and Open ended Questions) ผู้เรียนจะอ่านบทอ่าน หลังจากนั้นผู้เรียนอ่านคำถามที่เกี่ยวข้องกับบทอ่านแล้วจึงเขียนประโยค 2-3 ประโยคหรือย่อหน้า 2-3 ย่อหน้าในการตอบคำถาม หรือผู้เรียนอาจเขียนสรุป

ความจากบทอ่าน

1.5 การเติมประโยคให้สมบูรณ์ (Completion Tasks) การทดสอบประเภทนี้ผู้เรียนต้องเติมประโยคที่เข้ามาให้สมบูรณ์หลังจากที่ผู้เรียนอ่านบทอ่านแล้ว ผู้อ่านอาจใช้คำเติมที่ปรากฏในบทอ่านมาเติมประโยคให้สมบูรณ์หรือผู้เรียนต้องใช้การวิเคราะห์และการตีความบทอ่านก่อนการเติมประโยคให้สมบูรณ์

1.6 การวัดตามสภาพจริง (Authentic Tasks) เป็นการวัดและการประเมินการอ่านของผู้เรียนทั้งกระบวนการอ่าน ได้แก่ ก่อนอ่าน ขณะอ่าน และหลังอ่าน เป็นการประเมินผู้เรียนขณะทำกิจกรรมมุ่งปฏิบัติงานที่เป็นจริงและประเมินด้านจิตพิสัยของผู้เรียน ซึ่งได้แก่ แรงจูงใจ เจตคติ เป็นต้น

2. วิธีการวัดและประเมินการอ่านในรูปแบบอื่น ๆ (Alternative Methods of Assessing Reading) ซึ่งได้แก่

2.1 การเขียนบันทึก (Journal) การเขียนบันทึกเป็นการให้ผู้เรียนได้มีส่วนเกี่ยวข้องในกระบวนการตรวจสอบความเข้าใจ การทำความเข้าใจบทอ่านด้วยตนเอง การนำและการประยุกต์ความรู้ใหม่เข้ากับความรู้เดิมและเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพและความสามารถทางภาษาของผู้เรียน รูปแบบของบันทึกอาจเป็นทั้งรูปแบบที่ไม่เป็นทางการหรือเป็นทางการที่มีโครงสร้างประกอบในการเขียน การเขียนบันทึกเป็นการวัดและการประเมินการอ่านที่มีความยืดหยุ่นและสามารถปรับเปลี่ยนตามความเหมาะสมกับกระบวนการเรียนการสอนหรือกับผู้เรียนได้

2.2 แฟ้มสะสมงาน (Portfolios) แฟ้มสะสมงานเป็นแหล่งผลงานของผู้เรียนซึ่งได้แก่ แบบฝึกหัด รายงาน ข้อสอบ การเขียนบันทึก และผลงานเขียนอื่นๆ ที่สัมพันธ์กับการอ่านเพื่อแสดงถึงความก้าวหน้าทางการเรียนของผู้เรียน

2.3 การบ้าน (Homework) การบ้านสามารถวัดและประเมินบทอ่านของผู้เรียนได้เช่นเดียวกัน ครูผู้สอนสามารถตรวจสอบความเข้าใจในบทอ่านและกระบวนการอ่านของผู้เรียนได้จากงานที่สัมพันธ์กับบทอ่านที่มอบหมายให้ผู้เรียน

2.4 การสังเกตของครูผู้สอน (Teacher Assessment through Observation) เป็นการประเมินความเข้าใจในการอ่านและการมีส่วนร่วมของผู้เรียนจากการสังเกตตามสภาพความเป็นจริงในขณะที่เรียนและมีการบันทึกไว้โดยครูผู้สอน อาจมีการสร้างเกณฑ์การสังเกตและเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อความเที่ยงตรง

2.5 การประเมินตนเอง (Self Assessment) Nunan (Nunan. 1988) ได้กล่าวไว้ว่า การประเมินตนเองเป็นส่วนหนึ่งในการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ผู้เรียนสามารถตั้งผลการเรียนรู้ที่คาดหวังในการอ่านได้ด้วยตนเองและสามารถประเมินความสามารถในการอ่านของตนได้เช่นกัน รูปแบบในการประเมินอาจเป็นแบบทดสอบให้เลือกตอบหรือเป็นมาตรฐาน เป็นต้น

2.6 การประเมินจากเพื่อนผู้เรียน (Peer Assessment) เป็นการประเมินการอ่านจากเพื่อนผู้เรียนด้วยกันในขณะที่เรียน ผู้เรียนจำเป็นต้องเข้าใจหลักการและเกณฑ์ในการประเมินการอ่านของเพื่อนผู้เรียน แบบการประเมินอาจอยู่ในรูปของแบบสอบถามที่เป็นตาราง เป็นต้น

สรุปได้ว่า การวัดและการประเมินการอ่านของผู้เรียนมีวิธีการประเมินหลายรูปแบบ ซึ่งครูผู้สอนสามารถนำการวัดและประเมินหลาย ๆ รูปแบบไปประยุกต์ใช้เข้าด้วยกันกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนหรือนำมาพัฒนาแผนการสอนและมาตรฐานการวัดและการประเมินของผู้เรียนในรายวิชานั้นๆ ได้

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

1. ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R เป็นเทคนิคการอ่านตำราที่เป็นระบบ เป็นวิธีการสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตำราที่อ่านด้วยตนเอง โดยในแต่ละขั้นตอนนั้นช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน เนื่องจากเน้นที่การอ่านซ้ำๆ จนกว่าจะเข้าใจและจดจำเรื่องราวที่อ่านได้ มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ไว้ดังนี้

จิตรา ชัยอมฤต (2539 : 25) ได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ไว้ว่า SQ4R เป็นเทคนิคการอ่านแบบจำกัดความเร็ว ซึ่งจะช่วยให้เราสามารถอ่านตำราได้อย่างมีระบบ มีประสิทธิภาพ และรวดเร็ว SQ4R เป็นคำย่อมาจาก S ย่อมาจาก Survey หมายถึง การสำรวจ Q ย่อมาจาก Question หมายถึง การตั้งคำถาม 4R ย่อมาจาก Read-การอ่าน Recite-การท่องจำ Record-การจดบันทึก และ Review-การทบทวน

สุคนธ์ สิ้นธพานนท์ (2545 : 287 – 291) ได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ไว้ว่า SQ4R เป็นเทคนิคการสอนอ่านอย่างคร่าวๆ เพื่อสำรวจหาข้อมูลที่สำคัญของเรื่อง ลักษณะของวิธีการสอนแบบ SQ4R เป็นการอ่านอย่างคร่าวๆ เพื่อให้ได้คำตอบที่ตั้งไว้ ดังนั้น ลักษณะการสอนจะเน้นให้ผู้เรียนได้ศึกษาด้วยตนเอง แต่ความชำนาญขึ้นอยู่กับฝึกฝนและขึ้นอยู่กับความรู้เดิมของผู้เรียน ผู้สอนจะต้องตระหนักถึงความรู้เดิมของผู้เรียนหรือจะต้องปูพื้นฐานเดิมให้กับผู้เรียนก่อนที่จะถึงบทเรียนนั้น อีกอย่างที่ผู้สอนควรคำนึงถึงคือต้องเข้าใจว่าการอ่านเป็นการอ่านเพื่อเนื้อหาสาระ มิใช่สนใจที่ตัวภาษา แต่ในกรณีที่สอนชั้นประถมศึกษาหรือมัธยมศึกษาตอนต้น ผู้สอนต้องให้ความสนใจการวัดความรู้เรื่องศัพท์และการใช้ภาษาด้วย เพื่อความเข้าใจที่ถูกต้องของเนื้อหา ถ้าจะต้องตีความความรู้เรื่องศัพท์ยังคงต้องคว่าผู้เรียนมีความรู้มากเท่าใด เรื่องโครงสร้างหรือการใช้ภาษา ผู้สอนไม่ต้องใช้เวลากับการสอนโครงสร้างมากนัก แต่จะให้ความสนใจกับเรื่องการตีความและการวิเคราะห์ข้อความ ให้ผู้เรียนรู้จักคำไข (Key Words) แต่เดาความหมายของศัพท์ เพื่อเตรียมความพร้อมที่จะไปใช้ชีวิตส่วนใหญ่อยู่นอกโรงเรียน และเพื่อเตรียมตัวที่จะมุ่งการศึกษาต่อระดับสูง

ธารทิพย์ แก้วเหลี่ยม (2554 : 1 – 2) ได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ไว้ว่า SQ4R เป็นกลวิธีสอนที่จะช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน ช่วยสร้างนิสัยในการอ่านที่ดีและมีประสิทธิภาพ มี 6 ขั้นตอน คือ Survey (S) อ่านอย่างคร่าวๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง Question (Q) การตั้งคำถาม จะทำให้ผู้อ่านมีความอยากรู้อยากเห็น Read (R) การอ่านข้อความในบทหรือตอนนั้นๆ ซ้ำอย่างละเอียด Record (R) ให้ผู้เรียนจดบันทึกข้อมูลต่างๆ ที่ได้อ่าน Recite (R) ให้ผู้เรียนเขียนสรุปใจความสำคัญ Reflect (R) ให้ผู้เรียนวิเคราะห์ วิจัยรณบทอ่านที่ผู้เรียนได้อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นสอดคล้อง

น้ำทิพย์ ยอดเพชร (2554 : 1 – 2) ได้ให้ความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ไว้ว่า เป็นการสอนเพื่อการสื่อสารประกอบด้วยทักษะการฟัง พูด อ่านและเขียน มี 6 ขั้นตอน คือ (S)Survey เป็นการอ่านอย่างคร่าวๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง (Q)Question เป็นการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน (R)Read เป็นการอ่านเพื่อจับใจความและจับประเด็นสำคัญ (R)Record เป็นการจดบันทึกข้อมูลต่างๆ ที่อ่าน โดยใช้ข้อความอย่างย่อๆ ตามความเข้าใจของ

ผู้เรียน (R)Recite เป็นการเขียนสรุปใจความสำคัญโดยใช้ภาษาของตนเอง (R)Reflect เป็นการวิเคราะห์ วิวิจารณ์ บทอ่านที่ผู้เรียนได้อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นสอดคล้อง

จากความหมายของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R สรุปได้ว่า SQ4R เป็นกลวิธีสอนที่จะช่วยพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน เป็นเทคนิคการอ่านแบบจำกัดความเร็ว ซึ่งจะช่วยให้เราสามารถอ่านตำราได้อย่างมีระบบ ช่วยสร้างนิสัยในการอ่านที่ดีและมีประสิทธิภาพ มี 6 ขั้นตอน คือ (S)Survey เป็นการอ่านอย่างคร่าวๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง (Q)Question เป็นการตั้งคำถามจากเรื่องที่อ่าน (R)Read เป็นการอ่านเพื่อจับใจความและจับประเด็นสำคัญๆ (R)Record เป็นการจดบันทึกข้อมูลต่างๆ ที่อ่าน โดยใช้ข้อความอย่างย่อๆ ตามความเข้าใจของผู้เรียน (R)Recite เป็นการเขียนสรุปใจความสำคัญโดยใช้ภาษาของตนเอง (R)Reflect เป็นการวิเคราะห์ วิวิจารณ์ บทอ่านที่ผู้เรียนได้อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นสอดคล้อง

2. แนวคิดพื้นฐานที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

เทคนิค SQ4R เป็นเทคนิคที่เน้นกลวิธีในการอ่านหลายวิธีมาประกอบกันเพื่อให้การอ่านมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ผู้อ่านมีบทบาทในการสร้างความเข้าใจต่อบทอ่าน วิธีการอ่านได้อย่างมีความหมาย จำเป็นต้องมีกลวิธีความเข้าใจในการอ่าน 4 วิธี ดังต่อไปนี้ (Gunning, 1996 : 196-197)

2.1 กลวิธีการเตรียมตัว (Preparational Strategies) เป็นกระบวนการที่ผู้อ่านใช้การสำรวจบทอ่าน การคาดเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า การสร้างความสัมพันธ์ระหว่างความคิดที่มีอยู่ในบทอ่าน โดยเฉพาะอย่างยิ่งระหว่างใจความสำคัญและรายละเอียดสนับสนุน รวมไปถึงการสรุปความและการใช้ผังสัมพันธ์ทางความหมาย (Semantic Map) ในการเตรียมตัวให้ผู้อ่านสร้างความหมายต่อบทอ่าน

2.2 การเพิ่มเติมรายละเอียด (Elaborating) เป็นการเชื่อมโยงหรือสร้างความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลที่ได้จากบทอ่านกับองค์ความรู้เดิมของตนหรือเป็นการนำเอาความรู้เดิมกับสิ่งที่ได้จากบทอ่านมาผสมผสานกันได้เป็นข้อมูลใหม่ การเพิ่มเติมรายละเอียดประกอบไปด้วยการอนุมาน การอุปมาอุปไมย การประเมินหรือการอ่านบทอ่านในเชิงวิจารณ์ญาณ

2.3 การท่องจำ (Rehearsing) เป็นกลวิธีที่เกี่ยวข้องกับขั้นตอนในการจำ โดยอาศัยการเขียนอย่างคร่าว ๆ การเขียนบันทึกย่อ การขีดเส้นใต้ใจความสำคัญ การทดสอบตนเองและการอ่านทบทวนซ้ำ การเพิ่มเติมรายละเอียดและการท่องจำ เป็นกลวิธีที่มีการใช้ร่วมกันในการอ่านบทอ่านที่ยากและซับซ้อน

2.4 การตรวจสอบ (Monitoring) เกี่ยวข้องกับการตระหนักรู้ถึงความสามารถในการทำความเข้าใจในการอ่านของตนเองและความสามารถในการเลือกกลวิธีในการอ่านได้อย่างเหมาะสม กลวิธีในการตรวจสอบนี้ได้แก่ การมีจุดมุ่งหมายในการอ่าน ความสามารถในการปรับอัตราความเร็วในการอ่านต่อบทอ่านที่ยาก การตรวจสอบความเข้าใจในการอ่านและการอภิปรายกันเพื่อนำไปสู่ความเข้าใจในการอ่าน

จากกลวิธีดังกล่าวข้างต้นสรุปได้ว่า ความเข้าใจเป็นจุดประสงค์สำคัญในการอ่านและการอ่านเป็นกระบวนการในการสร้างความหมายจากบทอ่าน ซึ่งผู้เรียนจำเป็นต้องรู้จักกลวิธีหรือกระบวนการต่าง ๆ เพื่อให้การอ่านมีจุดมุ่งหมาย

3. ลักษณะสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R เป็นเทคนิคการอ่านตำราที่เป็นระบบ เป็นวิธีการสอนซึ่งช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจตำราที่อ่านด้วยตนเอง โดยในแต่ละขั้นตอนนั้นช่วยพัฒนาทักษะการอ่าน เนื่องจากเน้นที่การอ่านซ้ำๆ จนกว่าจะเข้าใจและจดจำเรื่องราวที่อ่านได้ มีนักการศึกษาได้ให้ทัศนะเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ไว้ดังนี้

จิตรา ชัยอมฤต (2539 : 25) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ไว้ว่า ประกอบด้วย 6 ขั้นตอน โดยในแต่ละขั้นตอนนั้นให้โอกาสผู้เรียนได้ฝึกกลวิธีต่างๆ เพื่อช่วยให้เกิดความเข้าใจในการอ่านทั้งสิ้น เช่น ขั้นสำรวจ เป็นการดูแบบผ่านไปอย่างรวดเร็วๆ เพื่อดูว่าเนื้อหาในบทนั้นมีควมยาวมากน้อยขนาดไหน และในขณะเดียวกันก็เป็นการจับใจความสำคัญอย่างคร่าวๆ และดูหัวข้อย่อยในแต่ละบท รวมถึงคำถามและสรุปใจความท้ายบทด้วย เพื่อนำไปตั้งคำถามที่ได้มาจากบทอ่านเพื่อถามตัวเอง ซึ่งเป็นคำถามที่เกี่ยวข้องกับใจความสำคัญๆ ในบทนั้น โดยคำถามที่ถามนั้นได้แก่ ใคร อะไร ทำไม อย่างไร และเมื่อไหร่ ซึ่งจะช่วยให้การอ่านเป็นไป อย่างมีจุดหมายและจับประเด็นที่สำคัญได้ ซึ่งขั้นตั้งคำถามนี้ เป็นกิจกรรมที่สนับสนุนส่งเสริมให้ผู้เรียนได้วางแผน ควบคุมและปรับปรุงกระบวนการที่จะทำให้บรรลุเป้าหมายในการอ่านด้วยตนเอง สอดคล้องกับแนวคิดอภิปัญญาในการเข้าใจจุดประสงค์ ตั้งจุดประสงค์ การเลือกยุทธวิธีที่เหมาะสม การตัดสินใจ และการประเมินความเข้าใจของตน หลังจากนั้น ผู้เรียนต้องกลับมาอ่านเนื้อหาซ้ำอีกครั้งอย่างละเอียด การอ่านอย่างแท้จริงจะเกิดขึ้นในขั้นนี้ เป็นการอ่านเพื่อค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้แล้ว และในขั้นนี้หากคำถามอะไรขึ้นได้อีกก็ให้จดบันทึกลงไป แล้วอ่านต่อไป จนกว่าจะได้คำตอบนั้น

เมื่อได้คำตอบสำหรับคำถามที่ตั้งไว้แล้ว ใช้คำพูดของตนเองเพื่อสรุปคำตอบในขั้นตอนนี้สะท้อนให้เห็นถึงความเข้าใจของผู้อ่านด้วยว่าเข้าใจประเด็นสำคัญได้ถูกต้องหรือไม่ เพราะการพูดคำตอบออกมาจากความจำโดยใช้คำพูดของตนเองนั้น เป็นการถอดความที่ต้องคงความหมายและแนวคิดของเรื่องเดิมเอาไว้ให้ครบถ้วน โดยสามารถใช้ความรู้เดิมที่มีอยู่มาบูรณาการเข้ากับสิ่งที่รู้จากเรื่องที่อ่าน หลังจากนั้นให้เขียนคำตอบที่ได้เพื่อสรุปใจความเรื่องราวที่ได้อ่าน ประกอบด้วยใจความหลักและใจความสนับสนุนซึ่งครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด และทบทวนสิ่งต่าง ๆ ที่ได้จดบันทึกย่อไว้และเขียนสรุปใจความหลังจากที่ได้อ่านจบแล้ว เป็นการทวนคำถาม คำตอบ หากไม่แน่ใจส่วนใดของเรื่องให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่เพื่อให้จำได้ดีขึ้น

Robinson (1961 : 29-30) ได้กล่าวถึงลักษณะสำคัญของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ไว้ว่า เป็นเทคนิคที่ดัดแปลงมาจากเทคนิคการอ่านแบบ SQ3R เป็นเทคนิคการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจที่ใช้กลวิธีความเข้าใจในการอ่าน เป็นกระบวนการในการพัฒนาความสามารถของผู้อ่าน แม้ว่าเทคนิคนี้จะมีการใช้เกือบครึ่งศตวรรษมาแล้วก็ตาม เทคนิคนี้ยังคงใช้กันแพร่หลายในปัจจุบัน เทคนิค SQ3R เป็นเทคนิคที่รวบรวมกลวิธีในการอ่านที่หลากหลายที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดใน ขั้นต่างๆ เพื่อทำความเข้าใจบทอ่าน เช่น การสำรวจบทอ่าน การเดาเหตุการณ์ล่วงหน้า การหาใจความสำคัญและรายละเอียดต่างๆ ในบทอ่าน การตั้งคำถามจากบทอ่าน การสรุป การตรวจสอบ แก่ใจและประเมินสิ่งที่อ่าน ขั้นตอนการสอนแบบ SQ3R มีขั้นตอนต่างๆ ต่อไปนี้

1. ขั้นสำรวจ (Survey) ผู้เรียนอ่านข้อความในบทนำ สารบัญ คำนำ บทสรุป หรือหัวข้อต่าง ๆ อย่างรวดเร็ว เพื่อทำความเข้าใจอย่างคร่าว ๆ ถึงวัตถุประสงค์ของผู้เขียน วิธีการเขียนและรูปแบบในการอ่าน
 2. ขั้นตั้งคำถาม (Question) ผู้เรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับหัวข้อหรือประเด็นจากข้อความที่อ่านในขั้นสำรวจ
 3. ขั้นการอ่าน (Read) ผู้เรียนอ่านบทอ่านทั้งหมด เพื่อทำความเข้าใจประเด็นสำคัญต่าง ๆ ในบทอ่านพร้อมทั้งหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ในขั้นที่แล้ว ทำให้ขั้นการอ่านนี้เป็นขั้นที่มีความหมายต่อผู้เรียน เนื่องจากผู้เรียนมีจุดมุ่งหมายในการอ่านเพื่อตอบคำถามและเพื่อความเข้าใจ
 4. ขั้นจดบันทึก (Record) ให้ผู้เรียนจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้อ่านจากขั้นตอนที่ 3 โดยมุ่งจดบันทึกในส่วนที่สำคัญและสิ่งที่จำเป็น โดยใช้ข้อความอย่างรัดกุมหรือย่อๆ ตามความเข้าใจของผู้เรียน
 5. ขั้นระบุข้อมูลที่ได้ (Recite) ผู้เรียนบอกข้อมูลหรือคำตอบที่ได้จากบทอ่าน โดยมีการพูดปากเปล่าหรือมีการจดบันทึกใจความสำคัญ ในขั้นนี้มีประโยชน์ต่อผู้เรียนคือ เป็นการทดสอบว่าตนเข้าใจในบทอ่านหรือไม่ มากน้อยเพียงใด
- เทคนิคการสอบแบบ SQ3R นี้สามารถดัดแปลงหรือเพิ่มเติมขั้นตอนเพื่อทำให้การอ่านเพื่อความเข้าใจมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ดังนั้นจึงมีการสอนการอ่านที่เรียกว่า เทคนิค SQ4R ขึ้น โดยมีการเพิ่มขั้นการคิดไตร่ตรอง (Reflect) รวมทั้งหมด 6 ขั้น ดังนี้
1. ขั้นสำรวจ (Survey) ขั้นนี้ผู้เรียนจะอ่านและสำรวจเนื้อหาในบทอ่านเพื่อหาความหมายโดยรวม เค้าโครง และประเด็นสำคัญทั่วไปที่มีในบทอ่าน
 2. ขั้นตั้งคำถาม (Question) เป็นขั้นถามคำถามจากหัวข้อต่าง ๆ ที่พบในขั้นตอนที่สำรวจเนื้อหา ผู้เรียนจะทำการตั้งคำถามเอง ทั้งนี้ผู้เรียนสามารถรู้จุดมุ่งหมายในการอ่านของตนเอง
 3. ขั้นอ่าน (Read) ผู้เรียนอ่านเนื้อหาโดยละเอียด โดยพยายามหาใจความสำคัญและรายละเอียดของบทอ่านนั้น ๆ และพยายามหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ในขั้นที่แล้ว
 4. ขั้นบอกคำตอบอีกครั้ง (Record) ให้ผู้เรียนจดบันทึกข้อมูลต่างๆ ที่ได้อ่านจากขั้นตอนที่ 3 โดยมุ่งจดบันทึกในส่วนที่สำคัญและสิ่งที่จำเป็น โดยใช้ข้อความอย่างรัดกุมหรือย่อๆ ตามความเข้าใจของผู้เรียน
 5. ขั้นระบุข้อมูลที่ได้ (Recite) ผู้เรียนบอกข้อมูลหรือคำตอบที่ได้จากบทอ่าน โดยมีการพูดปากเปล่าหรือมีการจดบันทึกใจความสำคัญ ในขั้นนี้มีประโยชน์ต่อผู้เรียนคือ เป็นการทดสอบว่าตนเข้าใจในบทอ่านหรือไม่ มากน้อยเพียงใด
 6. ขั้นไตร่ตรอง (Reflect) ผู้เรียนเขียนสะท้อนความคิดเห็น เรื่องราว และความรู้สึกของตนที่ได้จากบทอ่านโดยมีการไตร่ตรองรอบคอบและมีการให้เหตุผลสนับสนุนแนวคิดหรือความเชื่อของตน ผู้เรียนนำเอาคำถามของตนและของครูผู้สอนที่เพิ่มเติมในขั้นนี้มาเป็นแนวและโครงร่างในการเขียนบันทึก

การที่ผู้ศึกษาค้นคว้าได้เพิ่มขึ้นไตร่ตรองไว้เป็นขั้นที่ 6 นั้น เพื่อส่งเสริมและพัฒนาความสามารถในการคิดไตร่ตรองของผู้เรียน เนื่องจากเทคนิคการอ่านแบบ SQ3R ที่เป็นเทคนิคการสอนเดิมนั้นยังไม่เพียงพอต่อการส่งเสริมความสามารถในการคิดไตร่ตรองได้อย่างชัดเจน ดังนั้นขั้นไตร่ตรองที่เพิ่มขึ้นมานั้นจะทำให้มั่นใจว่าผู้เรียนได้ฝึกความสามารถในการคิดไตร่ตรองได้อย่างสมบูรณ์และเห็นได้อย่างชัดเจนจากการประเมินงานเขียนบันทึกของผู้เรียน

4. วิธิดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

วิธิดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R เป็นการสอนประเภทการสอนเพื่อการสื่อสาร ถึงแม้เป็นการสอนเน้นทักษะการอ่าน แต่ผู้สอนจะต้องสอนแบบการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร คือ ประกอบด้วย การฟัง พูด อ่าน และเขียน และในชีวิตประจำวันจะอ่านสิ่งใดก็จะอ่านอย่างมีจุดประสงค์ และอ่านจากสื่อต่างๆ มีนักการศึกษาได้นำเสนอวิธิดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ไว้ดังนี้

สุคนธ์ สิวพานนท์ (2545 : 287 - 291) ได้นำเสนอวิธิดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ไว้ว่า เป็นเทคนิคการสอนการอ่านอย่างคร่าวๆ เพื่อสำรวจหาข้อมูลที่สำคัญของเรื่อง มีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นที่จัดทำบรรยากาศให้ผู้รู้สึกสบาย ไม่เคร่งเครียดเสนอสิ่งเร้าเพื่อให้ผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่ การเสนอเนื้อหาใหม่สำหรับการอ่าน ผู้สอนอาจกำหนดให้ผู้เรียนเตรียมมาเองหรือผู้สอนจะเป็นผู้จัดเตรียมก็ได้ เพราะการสอนมีวัตถุประสงค์ให้ผู้อ่านได้นำไปใช้จริงในชีวิตประจำวัน เพราะฉะนั้นสื่อที่นำมาใช้เป็นของจริง (Authentic Materials) เช่น ใบโฆษณา ข่าว จดหมาย ใบสมัครงาน จุลสาร ฯลฯ

2. ขั้นสอน ซึ่งกระทำการสอนตามระบบของวิธีการสอนแบบ SQ4R มี 6 ขั้นตอนคือ

2.1 Survey (S) อ่านอย่างคร่าว ๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง การอ่านในขั้นนี้ไม่ควรใช้เวลานานเกินไป การอ่านคร่าวๆ จะช่วยให้ผู้อ่านเรียบเรียงแนวคิดต่างๆ ได้

2.2 Question (Q) การตั้งคำถาม จะทำให้ผู้อ่านมีความอยากรู้ อยากเห็น ดังนั้น จึงเพิ่มความเข้าใจในการอ่านมากยิ่งขึ้น คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านระลึกถึงความรู้เดิมที่มีอยู่เกี่ยวกับเรื่องที่กำลังอ่าน คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้เร็ว และที่สำคัญก็คือ คำถามจะต้องสัมพันธ์กับเรื่องราวที่กำลังอ่าน ในเวลาเดียวกันก็ควรจะต้องถามตัวเองว่าใจความสำคัญที่ผู้เขียนกำลังพูดถึงอยู่นั้นคืออะไร ทำไมจึงสำคัญ สำคัญอย่างไร และเกี่ยวข้องกับอะไรหรือใครบ้าง ตอนไหน และเมื่อไหร่ อย่างไรก็ตามควรพยายามตั้งคำถามให้ได้ เพราะจะช่วยให้การอ่านในขั้นต่อไปเป็นไปอย่างมีจุดมุ่งหมาย และสามารถจับประเด็นสำคัญได้ถูกต้องไม่ผิดพลาด

2.3 Read (R) การอ่านข้อความในบทหรือตอนนั้นๆ ซ้ำอย่างละเอียดและในขณะเดียวกันก็ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ ในขั้นนี้จะเป็นการอ่านเพื่อจับใจความและจับประเด็นสำคัญๆ โดยแท้จริง ขณะที่กำลังอ่านอยู่ถ้ามีคำตอบได้อีกก็อาจใช้วิธีจดบันทึกไว้ในที่ว่างริมหน้าหนังสือก่อน แล้วตั้งใจอ่านต่อไปจนกว่าจะได้คำตอบที่ต้องการ

2.4 Record (R) ให้ผู้เรียนจดบันทึกข้อมูลต่างๆ ที่ได้อ่านจากขั้นตอนที่ 3 โดยมุ่งจดบันทึกในส่วนที่สำคัญและสิ่งที่จำเป็น โดยใช้ข้อความอย่างรัดกุมหรือย่อๆ ตามความเข้าใจของผู้เรียน

2.5 Recite (R) ให้ผู้เรียนเขียนสรุปใจความสำคัญ โดยพยายามใช้ภาษาของตนเองถ้ายังไม่แน่ใจในบทใดหรือตอนใดให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่

2.6 Reflect (R) ให้ผู้เรียนวิเคราะห์ วิจารณ์ บทอ่านที่ผู้เรียนได้อ่านแล้ว แสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องหรือความคิดเห็นไม่สอดคล้อง บางครั้งอาจขยายความสิ่งที่ได้อ่านโดยการเชื่อมโยงความคิดจากบทอ่านกับความรู้เดิมโดยใช้ภาษาอย่างถูกต้อง

3. ขั้นสรุปและประเมินผล

เมื่อจบขั้นตอนการสอนแบบ SQ4R แล้วผู้สอนจะต้องมีการวัดผลและประเมินผลว่าผู้เรียนได้ความรู้ตามจุดประสงค์หรือไม่ เป็นการประเมินความสามารถเพื่อนำผลมาพัฒนาผู้เรียนและช่วยผู้เรียนอ่อน โดยอธิบายเพิ่มเติม ให้แบบฝึกมากขึ้น หรือสำหรับผู้ที่เรียนดีก็อาจจะให้แบบฝึกเสริมให้มีทักษะเพิ่มขึ้นอีกก็ได้

น้ำทิพย์ ยอดเพชร (2554 : 1 – 2) ได้นำเสนอวิธีดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ไว้ดังนี้

1. ขั้น Warm up

ครูสนทนากับนักเรียนเรื่องเกี่ยวกับปริศนาคำทาย

2. ขั้น Presentation

ครูยกตัวอย่างปริศนา Riddles 1 ข้อความ อ่านออกเสียงให้นักเรียนฟัง ให้นักเรียนช่วยกันแปลความหมายพร้อมกับวิเคราะห์คำตอบ เช่น

I am a type of fruit. I am big and round.

My skin is green but my flesh is red. I am sweet. What am I ?

นักเรียนตอบ watermelon

3. ขั้น Practice

3.1 (S) Survey

นักเรียนแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 2-3 คน ครูแจกข้อความ Riddles for Reading ให้แต่ละกลุ่มอ่านข้อความคร่าวๆ เพื่อหาจุดสำคัญของข้อความที่อ่าน

3.2 (Q) Question

นักเรียนแต่ละกลุ่มตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านกลุ่มละ 1-2 คำถาม

3.3 (R) Read

นักเรียนอ่านข้อความ Riddle for Reading อีกครั้งเพื่อจับใจความและประเด็นสำคัญๆ

3.4 (R) Record

นักเรียนจดบันทึกคำสำคัญ (Keyword) จากข้อความที่อ่าน

3.5 (R) Recite

นักเรียนเขียนสรุปหาคำตอบของ Riddle ที่อ่าน

3.6 (R) Reflect

นักเรียนแต่ละกลุ่มวิเคราะห์ วิจารณ์ คำตอบของกลุ่มตนเอง แต่ละกลุ่มส่งตัวแทนนำเสนอหน้าชั้นครูให้นักเรียนเลือกข้อความ Riddles for Reading กลุ่มละ 1

ข้อความ

4. ชั้น Production

4.1 นักเรียนแต่ละกลุ่มช่วยกันแต่งประโยค Riddle for Reading

กลุ่มละ 2-3 ข้อ

4.2 ออกแบบชิ้นงานของตนเองและนำเสนอหน้าชั้นเรียน

4.3 นักเรียนกลุ่มอื่นๆ ตอบคำถามเพื่อชิงรางวัล

5. ชั้น Wrap up

นักเรียนช่วยกันสรุปคำศัพท์ที่ได้ฟังจากข้อความที่ตัวแทนออกมา

นำเสนอผลที่เกิดขึ้น

5.1 ผู้เรียนเรียนรู้อย่างสนุกสนาน

5.2 ผู้เรียนใช้ทักษะการสื่อสารครบทั้ง 4 ทักษะ

5.3 ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ การสังเกต การคิด

สร้างสรรค์ การนำความรู้ไปใช้

ธารทิพย์ แก้วเหลี่ยม (2554 : 1 – 2) ได้นำเสนอวิธีดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ไว้ว่า วิธีสอนแบบ SQ4R นี้ทำให้ผู้เรียนได้รับประโยชน์ คือ เรียนรู้ที่จะจับใจความสำคัญได้เร็ว เข้าใจเนื้อหาที่มีความยากได้ง่ายขึ้น ผู้เรียนจดจำเรื่องที่อ่านได้นาน ช่วยให้รู้จักการคาดเดาคำถามที่จะพบในแบบทดสอบ และไม่จำเป็นต้องกลับไปทบทวนอีกครั้ง เพราะสรุปใจความสำคัญทุกอย่างไว้แล้วจากการจดบันทึก นอกจากนี้แล้วยังช่วยให้อ่านได้เร็วยิ่งขึ้น โดยไม่ต้องใช้เวลาานานเมื่อมีการฝึกฝนอย่างสม่ำเสมอ เนื่องจากวิธีการสอนแบบ SQ4R ประกอบด้วยหลายกลวิธีที่จะช่วยพัฒนาให้เกิดความเข้าใจในการอ่าน เช่น การสำรวจ การตั้งคำถาม การบอกคำตอบออกมาอีกครั้ง ซึ่งเป็นการตรวจสอบความเข้าใจของผู้เรียนหรือการทบทวนซึ่งจะช่วยในการจำเรื่องที่อ่านซึ่งประกอบด้วยขั้นตอน

1. ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน เป็นขั้นที่จัดทำให้บรรยากาศรู้สึกสบาย ไม่เคร่งเครียด เสนอสิ่งเร้า เพื่อให้ผู้เรียนพร้อมที่จะเรียนบทเรียนใหม่ การเสนอเนื้อหาใหม่สำหรับการอ่านผู้สอนอาจกำหนดให้ผู้เรียนเตรียมมาเองหรือผู้สอนจะเป็นผู้จัดเตรียมก็ได้ เพราะการสอนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ผู้อ่านได้นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เพราะฉะนั้นสื่อที่นำมาใช้เป็นของจริง

2. ขั้นสอน ซึ่งกระทำการสอนตามระบบวิธีการสอนแบบ SQ4R

มี 6 ขั้นตอน คือ

2.1 ขั้นสำรวจ (Survey) ผู้สอนให้นักเรียนสำรวจเรื่องราวที่ได้อ่านอย่างคร่าวๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง การอ่านขั้นนี้ไม่ควรใช้เวลาานเกินไป

2.2 ขั้นตั้งคำถาม (Question) ผู้สอนควรตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่านกับนักเรียนเพื่อฝึกการตอบคำถาม คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านมีความอยากรู้อยากเห็น และทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้เร็ว

2.3 ขั้นอ่าน (Read) การอ่านข้อความในบทหรือตอนนั้นๆ ซ้ำอย่างละเอียดและในขณะที่เดียวกันก็ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ ในขั้นนี้เป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญโดยแท้จริง และตอบคำถามที่ตั้งไว้

2.4 ชั้นบอกคำตอบอีกครั้ง (Record) เมื่อได้คำตอบแล้ว ให้ผู้เรียนจดบันทึกข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้อ่านจากขั้นตอนที่ 3 โดยใช้ภาษาของตนเองเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นและสามารถจำคำตอบนั้นได้ โดยคำตอบนั้นต้องคงความหมายเดิมของเรื่องเอาไว้

2.5 ชั้นเขียนสรุปใจความสำคัญ (Recite) ให้ผู้เรียนเขียนสรุปใจความสำคัญซึ่งประกอบด้วยใจความหลักและใจความรอง โดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง ถ้ายังไม่แน่ใจบทใดหรือตอนใดให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่

2.6 ชั้นทบทวน (Reflect) ให้ผู้เรียนวิเคราะห์ วิจาร์ณ บทอ่านที่ผู้เรียนได้อ่านแล้วแสดงความคิดเห็นในประเด็นที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องหรือความคิดเห็นไม่สอดคล้อง เป็นการทบทวนเรื่องที่อ่านทั้งหมด ในขั้นตอนนี้เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนว่าจดจำหรือเข้าใจเรื่องราวทั้งหมดได้มากน้อยแค่ไหน หากส่วนไหนที่ยังจดจำไม่ได้ก็กลับไปอ่านซ้ำและทบทวน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจแนวคิดที่ชัดเจนและมีความคงทนในการจดจำอีกด้วย

3. ชั้นสรุปและประเมินผล

เมื่อจบขั้นตอนการสอนแบบ SQ4R แล้ว ผู้สอนจะต้องมีการวัดผลและประเมินผลว่าผู้เรียนได้ความรู้ตามจุดประสงค์หรือไม่ เป็นการประเมินความสามารถเพื่อนำผลมาพัฒนาผู้เรียนและช่วยผู้เรียนอ่อน โดยอธิบายเพิ่มเติมให้ทำแบบฝึกมากขึ้น หรือสำหรับผู้เรียนดีก็อาจจะให้แบบฝึกเพื่อเสริมให้มีทักษะเพิ่มขึ้นอีกก็ได้

จากวิธีดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ประกอบด้วยขั้นตอนสำคัญ 3 ขั้นตอน คือ ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน ซึ่งกระทำการสอนตามระบบวิธีการสอนแบบ SQ4R มี 6 ขั้นตอน ได้แก่ ขั้นสำรวจ (Survey) ขั้นตั้งคำถาม (Question) ขั้นอ่าน (Read) ขั้นทบทวน (Reflect) ชั้นเขียนสรุปใจความสำคัญ (Recite) ชั้นบอกคำตอบอีกครั้ง (Record) และ ชั้นสรุปและประเมินผล จะเห็นได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R นี้ ผู้เรียนได้ฝึกกลวิธีการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อช่วยให้เข้าใจความหมายของบทอ่าน รวมทั้งผู้เรียนยังได้ฝึกการเชื่อมโยงความคิดและข้อมูลต่างๆ เข้าด้วยกัน ทำให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านดีกว่าการอ่านโดยไม่ได้ตั้งคำถามเอาไว้ล่วงหน้า คำถามจะช่วยให้ผู้เรียนได้แนวคิดจากคำถามและพยายามหาคำตอบเมื่อผู้สอนถาม ดังนั้นการใช้คำถามจึงเป็นแนวทางที่จะทำให้ผู้เรียนอ่านอยู่ในขอบเขตที่ตั้งไว้ แล้วจะทำให้เข้าใจดีขึ้น

5. ประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

จากขั้นตอนทั้ง 6 ขั้น ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ดังที่กล่าวไว้ข้างต้น สามารถสรุปได้ว่าเทคนิคการอ่านนี้มีประโยชน์ต่อการพัฒนาทักษะการอ่านและทักษะการคิดของผู้เรียน ดังนี้ (Robinson. 1961 : 29-30)

1. การสำรวจหัวข้อของบทอ่านและบทสรุปอย่างคร่าวๆ ส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างรวดเร็วของผู้เรียน การช่วยจำบทอ่านและภาพรวมของบทอ่าน
2. การตั้งคำถามก่อนการอ่านช่วยความเข้าใจในการอ่านเพิ่มขึ้นและทักษะการคิดเมื่อเกี่ยวข้องกับคำถามที่ต้องมีการวิเคราะห์ สังเคราะห์ ตั้งสมมติฐานและประเมินข้อมูลในบทอ่าน
3. การบอกคำตอบอีกครั้งเป็นการให้ผู้เรียนได้บรรยายเรื่องที่อ่านจากความทรงจำอย่างทันทีหลังจากการอ่าน ซึ่งเป็นการลดอัตราการลืมให้น้อยลงและสามารถตอบคำถามจากบทอ่านได้มากขึ้น

4. ผู้เรียนสามารถเข้าใจความคิดหลักและสามารถเชื่อมโยงการคิดต่างๆ ที่ได้จากบทอ่านเข้าด้วยกัน ซึ่งความสามารถดังกล่าวส่งเสริมความเข้าใจในบทอ่านและความจำ

5. ชั้นการคิดไตร่ตรองฝึกและเน้นให้ผู้เรียนมีความสามารถในการคิดไตร่ตรองเพิ่มมากขึ้น

6. ชั้นการทบทวนมีประโยชน์ต่อผู้เรียน ทั้งนี้ผู้เรียนมีโอกาสได้สรุปและเชื่อมโยง ข้อมูลที่ได้จากบทอ่านเข้ากับความต้องการและความสนใจของตน

จากประโยชน์ของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R สรุปได้ว่า ผู้เรียนได้ฝึกกลวิธีการเรียนรู้ต่างๆ เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจความหมายของบทอ่าน รวมทั้งผู้เรียนยังได้ฝึกการคิดที่ ซับซ้อนหรือในระดับสูง ผู้อ่านจำเป็นต้องอ่านอย่างพิถีพิถันเพื่อให้เข้าใจความคิดของผู้แต่ง การอ้างอิงสื่อต่างๆ และการเชื่อมโยงความคิดและข้อมูลต่างๆ เข้าด้วยกัน

6. ข้อจำกัดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R

รุ่งนภา พุทธิธรรม (2551 : 5) ได้นำเสนอข้อจำกัดของการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบ SQ4R ไว้ดังนี้

1. การสอนด้วยเทคนิคเดียวซ้ำๆ หลายครั้งทำให้ผู้เรียนเกิดความเคยชินและ เบื่อหน่าย ส่งผลให้ผู้เรียนขาดความกระตือรือร้นในการเรียน ดังนั้นควรมีการผสมผสานเทคนิคการ สอนอื่นๆ กับเทคนิคการสอนแบบ SQ4R เช่น การใช้เพลง เกม หรือกิจกรรม Scrambled Stories เป็นต้น

2. บทอ่านที่นำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนควรเริ่มจากบทอ่านที่ง่าย ไม่มีคำศัพท์ยากจนเกินไป หรือเนื้อเรื่องไม่ยาวเกินไป บทอ่านควรเหมาะสมกับระดับของผู้เรียน เป็นเรื่องใกล้ตัวผู้เรียน ทันสมัยและน่าติดตาม ซึ่งจะทำให้ผู้เรียนสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน

3. การที่ผู้เรียนขาดความรู้ทางด้านไวยากรณ์และโครงสร้างประโยคภาษาอังกฤษ เป็นอุปสรรคต่อการเขียนเล่าเรื่อง ทำให้ผู้เรียนเขียนเล่าเรื่องออกมาได้ไม่ดีนัก ดังนั้นควรมีการเสริม ความรู้ทางด้านโครงสร้างไวยากรณ์พื้นฐานที่สำคัญต่อการเขียน โดยอาจใช้แบบฝึกทักษะ บทเรียน สำเร็จรูป หรือสื่อ CAI มาช่วยในการเสริมความรู้ให้แก่ผู้เรียน

4. ผู้สอนควรตรวจผลงานเขียนของผู้เรียนแล้วมีการอธิบายข้อผิดพลาดในการเขียน ของผู้เรียนเป็นรายบุคคลซึ่งจะส่งผลให้ผู้เรียนเข้าใจและพัฒนาทักษะการเขียนได้ดีขึ้น

5. ควรมีการสำรวจความสนใจในการอ่านของผู้เรียนก่อนการจัดการเรียนการสอน และเลือกเนื้อหาบทอ่านที่จะใช้สอนให้เหมาะสมกับระดับและความสนใจของผู้เรียน

ธารทิพย์ แก้วเหลี่ยม (2554 : 1 - 2) ได้นำเสนอข้อจำกัดของการจัดกิจกรรม การเรียนรู้แบบ SQ4R ไว้ดังนี้

1. ผู้สอนจะต้องมีความคล่องทางด้านภาษาพอประมาณที่จะช่วยเหลือชี้แนะ ผู้เรียน

2. ผู้สอนจะต้องจัดเตรียมเนื้อหา หรือกำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับวัย น่าสนใจ ทันสมัย และต้องคำนึงถึงความสามารถ ความรู้ดั้งเดิมของผู้เรียนเป็นสำคัญ

3. วิธีสอนชนิดนี้ไม่มีขั้นตอนสำหรับสอนโครงสร้างภาษาและศัพท์ใหม่ ดังนั้น ครูผู้สอนจึงต้องสอดแทรกขั้นตอนนี้ในจังหวะที่เหมาะสม เพราะในผู้เรียนระดับประถมศึกษาและ มัธยมศึกษาตอนต้น ผู้สอนจำเป็นต้องทบทวนหรือสอนโครงสร้างและคำศัพท์ให้

จากข้อจำกัดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R สรุปได้ว่า ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ครูผู้สอนจะต้องมีการสำรวจความสนใจในการอ่านของผู้เรียนก่อนการจัดการเรียนการสอน และเลือกเนื้อหาบทอ่านที่จะใช้สอนให้เหมาะสมกับระดับและความสนใจของผู้เรียน กำหนดเนื้อหาให้เหมาะสมกับวัย น่าสนใจ ทันสมัย และต้องคำนึงถึงความสามารถ ความรู้ดั้งเดิมของผู้เรียนเป็นสำคัญ

การจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

1. ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้หรือแผนการสอนเป็นแผนงานที่ครูต้องเตรียมการล่วงหน้าในการที่จะดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในแต่ละวิชา เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุผลสู่จุดหมายปลายทางตามที่หลักสูตรกำหนดไว้อย่างมีประสิทธิภาพ มีนักการศึกษาได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2543 : 1) ได้ให้ความหมายของแผนการสอนไว้ว่า แผนการสอน หมายถึง แผนการหรือโครงการที่จัดทำเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้ในการปฏิบัติการสอนในรายวิชาวิชาหนึ่ง เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบและเป็นเครื่องมือช่วยให้ครูพัฒนา การจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สำลี รักสุทธี (2544 : 78) ได้ให้ความหมายของแผนการสอนไว้ว่า แผนการสอน คือ การนำรายวิชาหรือกลุ่มประสบการณ์ที่จะต้องทำการสอนตลอดภาคเรียนมาสร้างเป็นแผนการจัดการเรียนการสอน การใช้สื่ออุปกรณ์การสอน และการวัดผลประเมินผลเพื่อใช้สอนในช่วงเวลาหนึ่งๆ โดยกำหนดเนื้อหาสาระ และจุดประสงค์ของการเรียนย่อยๆ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์หรือจุดหมายของหลักสูตรสภาพของผู้เรียน ความพร้อมของโรงเรียนในด้านวัสดุอุปกรณ์และตรงชีวิตจริงในท้องถิ่น

รุจิรี ภูสาระ (2545 : 159) ได้ให้ความหมายของแผนการสอนไว้ว่า แผนการสอนเป็นเครื่องมือในการจัดประสบการณ์เรียนรู้ให้ผู้เรียนตามที่กำหนดไว้ในสาระการเรียนรู้ของแต่ละกลุ่มแผนการสอนที่ดีจะต้องสามารถตอบคำถามได้ว่า

1. จะให้นักเรียนมีคุณสมบัติที่พึงประสงค์ได้อย่างไร
2. จะเสริมสร้างกิจกรรมเพื่อพัฒนาผู้เรียนอะไรบ้าง จึงจะให้นักเรียนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์
3. ครูจะต้องมีบทบาทอย่างไรในการจัดกิจกรรมตั้งแต่ครูเป็นศูนย์กลางจนถึงนักเรียนเป็นผู้จัดทำเอง
4. จะใช้สื่อหรืออุปกรณ์อะไรจึงช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ จะรู้ได้อย่างไรว่านักเรียนเกิดคุณสมบัติตามที่คาดหวังไว้

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ (2545 : 53) ได้ให้ความหมายของแผนการสอนไว้ว่า แผนการสอน (Lesson Plan) หมายถึง การเตรียมการจัดการเรียนรู้ไว้ล่วงหน้าอย่างเป็นระบบเป็นลายลักษณ์อักษรเพื่อใช้เป็นแนวทางในการดำเนินการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาใดวิชาหนึ่งให้บรรลุผลตามจุดหมายที่หลักสูตรกำหนด แผนการจัดการเรียนรู้ในรายวิชาใดวิชาหนึ่งให้บรรลุผลตาม

จุดมุ่งหมายที่หลักสูตรกำหนด แผนการจัดการเรียนรู้มี 2 ระดับ ได้แก่ ระดับหน่วยการเรียนรู้ (Unit Plan) และระดับบทเรียน (Lesson Plan)

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2545 : 78) ได้ให้ความหมายของแผนการสอนไว้ว่า แผนการสอน หมายถึง การกำหนดแนวการสอนที่ผู้สอนจะจัดกิจกรรมหรือกระบวนการเรียนรู้ให้กับผู้เรียน โดยตั้งจุดประสงค์การเรียนรู้ และกำหนดสาระการเรียนรู้ไว้เพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ตามจุดประสงค์ที่กำหนด ทั้งนี้ต้องกำหนดสื่อและแหล่งเรียนรู้ที่จะใช้ในกิจกรรม/กระบวนการ พร้อมทั้งวิธีการวัดและประเมินผลเพื่อตรวจสอบว่าเมื่อผู้เรียนผ่านกิจกรรมและกระบวนการเรียนรู้แล้วมีความรู้ คุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ทักษะ และกระบวนการตามที่กำหนดไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546 : 213) ได้ให้ความหมายของแผนการสอนไว้ว่า แผนการสอนเป็นแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การใช้สื่อการเรียนรู้ การวัดผลประเมินผลที่สอดคล้องกับสาระ การเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้หรือผลการเรียนรู้ที่คาดหวังที่กำหนดไว้ในหลักสูตร

สุคนธ์ ทองมั่น (2547 : 49) ได้ให้ความหมายของแผนจัดการเรียนรู้ว่า เป็นการวางแผนการจัดกิจกรรมทั้งหมดที่เอื้อและตอบสนองต่อความต้องการ ความรู้ความสามารถของนักเรียน การวางแผนจัดการจัดการเรียนรู้ล่วงหน้า ทำให้ผู้สอนเกิดความมั่นใจ

ธนวรรณ เทียนเจษฎา (2548 : 47) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ หมายถึง การวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนด้วยการนำวิชาที่จะต้องสอนตลอดปีการศึกษา มาสร้างเป็นเครื่องมือสำหรับใช้ในการสอน โดยกำหนดวิธีสอน สื่ออุปกรณ์ การวัดผลประเมินผล เพื่อให้นักเรียนมีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามที่หลักสูตรกำหนด

วารุณี พรหมคุณ (2549 : 34) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึง แผนที่ผู้สอนเตรียมการจัดการเรียนรู้ให้ผู้เรียนล่วงหน้า โดยเขียนเป็นลายลักษณ์อักษร มีรายละเอียดของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้กับผู้เรียนได้บรรลุจุดประสงค์ การเรียนรู้ที่หลักสูตรกำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วีระ ไวก้าว (2549 : 41) ได้ให้ความหมายของแผนการสอน หรือแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ว่า เป็นเครื่องมือที่ครูจัดทำขึ้น เพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดกิจกรรมสร้างประสบการณ์เรียนรู้ต่างๆ ในขอบเขตของกลุ่มสาระและเนื้อหาวิชา ให้ผู้เรียนบรรลุผลการเรียนรู้ตามที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

วงเดือน ภณฑประทีป (2550 : 26) ได้ให้ความหมายของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า หมายถึง การวางแผนการสอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูเตรียมไว้ล่วงหน้า ประกอบด้วย สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง สาระการเรียนรู้ กิจกรรมการเรียนรู้ สื่อการเรียนรู้ และการวัดประเมินผลการเรียนรู้

จากความหมายของแผนการสอนหรือแผนการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ คือ เครื่องมือในการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ให้ผู้เรียนได้เรียนตามที่กำหนดไว้ในสาระ การเรียนรู้ของแต่ละวิชา เป็นการเตรียมการสอนอย่างมีระบบเป็นลายลักษณ์อักษร และมีการวัดผลประเมินผลให้สัมพันธ์สอดคล้องกับจุดประสงค์ เนื้อหา และเวลา ซึ่งเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้ครูพัฒนาการจัดการเรียนการสอนไปสู่จุดประสงค์การเรียนรู้และจุดหมายของหลักสูตรได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้ มีความสำคัญเพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาครูในสายงาน การสอน เพื่อการวางแผนและการเตรียมการล่วงหน้าในการสอน รวมไปถึงเป็นการพัฒนาวิชาชีพครู ซึ่งมีนัยการศึกษาได้ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

ทวีศักดิ์ ไชยมาโย (2537 : 4-5) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ครูได้มีโอกาสศึกษาหาความรู้ในเรื่องหลักสูตร แนวการสอน การจัดทำ จัดหาสื่อประกอบการสอน ตลอดจนวิธีการวัดผลประเมินผลอย่างละเอียดทุกแง่มุม
2. ช่วยให้เกิดการวางแผนวิธีสอน วิธีเรียนที่มีความหมายยิ่งขึ้น เพราะการทำแผนการจัดการเรียนรู้เป็นการผสมผสานเนื้อหาสาระและจุดประสงค์การเรียนรู้จากหลักสูตรกับหลักจิตวิทยาการศึกษาหรือนวัตกรรมการเรียนรู้ใหม่ๆ ตลอดจนปัจจัยอำนวยความสะดวกของโรงเรียนและสภาพปัญหา ความสนใจ ความต้องการของนักเรียน ผู้ปกครองและทรัพยากรในท้องถิ่น โดยใช้วิธีการเชิงระบบ เพื่อให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ
3. ช่วยให้ครูมีคู่มือที่ทำด้วยตนเองไว้ล่วงหน้า เพื่อให้เกิดความสะดวกในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพตามเจตนารมณ์ของหลักสูตร ส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ครบถ้วน สอดคล้องกับระยะเวลาและจำนวนคาบที่มีอยู่จริงในแต่ละภาคเรียน นั่นคือ สอนให้ได้ครบถ้วนและทันเวลา ช่วยให้ครูมีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น
4. ทำให้การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นไปตามจุดประสงค์ที่กำหนด ช่วยให้ครูสามารถวินิจฉัยจุดอ่อนของผู้เรียนที่จะได้รับการแก้ไข และทราบจุดเด่นที่ควรได้รับการเสริมสร้างต่อไป นอกจากนี้ยังช่วยให้ครูเห็นภาพการทำงานของตนให้เด่นชัดขึ้น
5. ครูผู้สอนสามารถใช้เป็นข้อมูลที่ถูกต้อง เที่ยงตรง เพื่อเสนอแนะแก่บุคลากร และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ กรมวิชาการ ศึกษาในเทศก์ และผู้บริหาร เพื่อปรับปรุงหลักสูตรให้เหมาะสมยิ่งขึ้น
6. ช่วยให้ผู้บริหารหรือผู้เกี่ยวข้องสามารถทราบขั้นตอน กระบวนการต่างๆ ในการสอนของครู เพื่อการนิเทศติดตามประเมินผลการสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ
7. ผู้สอนติดธุระจำเป็นไม่สามารถสอนด้วยตนเองได้ แผนการจัดการเรียนรู้ จะใช้เป็นคู่มือแก่ผู้มาสอนแทนได้อย่างดี
8. เป็นการพัฒนาวิชาชีพครู ที่แสดงว่างานสอนต้องได้รับการฝึกฝนให้มีความเชี่ยวชาญโดยเฉพาะมีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบอาชีพ
9. เป็นผลงานทางวิชาการอย่างหนึ่ง que แสดงให้เห็นถึงความชำนาญพิเศษ หรือความเชี่ยวชาญของผู้ทำแผนการจัดการเรียนรู้ซึ่งสามารถนำไปพัฒนางานในหน้าที่และเสนอเลื่อนระดับให้สูงขึ้น

วัฒนาพร ระจับทุกข์ (2542 : 2) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้จะก่อให้เกิดประโยชน์ ดังนี้

1. ก่อให้เกิดการวางแผนและการเตรียมการล่วงหน้า เป็นการนำเทคนิควิธีการสอนการเรียนรู้ สื่อเทคโนโลยี และจิตวิทยาการเรียนการสอนมาผสมผสานประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมด้านต่างๆ

2. ส่งเสริมให้ครูผู้สอนค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการเรียนการสอน การเลือกใช้สื่อ การวัดและประเมินผลตลอดจนประเด็นต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจำเป็น
3. เป็นคู่มือการสอนสำหรับตัวครูผู้สอนและครูที่สอนแทน นำไปใช้ปฏิบัติการสอนอย่างมั่นใจ
4. เป็นหลักฐานแสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่จะเป็นประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอนต่อไป
5. เป็นหลักฐานแสดงความเชี่ยวชาญของครูผู้สอน ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการได้

กาญจนา วัฒยา (2544 : 3-8) ได้ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นสื่อที่ครูสร้างขึ้น โดยคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลถือว่าเป็นหัวใจสำคัญอย่างหนึ่งของความสำเร็จในการจัดการเรียนรู้ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ครูต้องมีความรู้ความสามารถในการประเมินผลการเรียนรู้และนำผลการเรียนรู้มาใช้ในการพัฒนาผู้เรียน

สำลี รักสุทธี (2544 : 78) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่ามีความสำคัญดังนี้

1. ช่วยให้ครูได้มีโอกาสศึกษาหลักสูตร แนวการสอน วิธีวัดผลประเมินผลศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องและการบูรณาการกับวิชาอื่น
2. ทั้งในเรื่องทรัพยากรของโรงเรียน ทรัพยากรของท้องถิ่น ค่านิยม ความเชื่อ และสภาพที่เป็นจริงของท้องถิ่นตลอดจนการเชื่อมโยง สัมพันธ์กับวิชาอื่นด้วย
3. เป็นเครื่องมือของครูในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ มีความมั่นใจในการสอนมากขึ้นท่านจะเหมือนนักรบที่เดินลงสนามอย่างองอาจกล้าหาญ
4. ผู้สอนสามารถใช้เป็นข้อมูลที่ถูกต้อง เทียงตรง เสนอแนะแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องรวมทั้งเพื่อนครูที่สอนวิชาอื่น
5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่สอนแทนได้
6. เป็นการพัฒนาวิชาชีพและมาตรฐานวิชาชีพครูที่แสดงว่างานสอนต้องได้รับการฝึกฝนโดยเฉพาะ มีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบวิชาชีพด้วยการฝึกฝนโดยเฉพาะ มีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบวิชาชีพด้วย

ธีระพัฒน์ ฤทธิทอง (2545 : 104-105) ได้ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่าเป็นหัวใจสำคัญในการวางแผนของครู เพื่อให้ผู้เรียนบรรลุตามวัตถุประสงค์ในแผนการจัดการเรียนรู้จะมีกิจกรรมให้ผู้เรียนได้ฝึกคิด ฝึกปฏิบัติ เพื่อเกิดการเรียนรู้และการประเมินผลตามสภาพจริง

บุรชัย ศิริมหาสาร (2547 : 16-17) ได้ให้ความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ เป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเป็นครูแบบมืออาชีพ มีการเตรียมการล่วงหน้า แผนการจัดการเรียนรู้ของครูสะท้อนให้เห็นถึงการใช้เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อนวัตกรรม และจิตวิทยาการเรียนรู้ของเด็กมาผสมผสานกันหรือประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน
2. แผนการจัดการเรียนรู้ช่วยส่งเสริมให้ครูได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เกี่ยวกับหลักสูตร เทคนิคการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ สื่อนวัตกรรม และวิธีการวัดและประเมินผลเพื่อพัฒนาวิชาชีพของตนเอง

3. แผนการจัดการเรียนรู้ทำให้ครูผู้สอนและครูที่ทำการสอนแทน สามารถจัดกิจกรรมได้อย่างมั่นใจและมีประสิทธิภาพ

4. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงข้อมูลด้านการเรียนการสอน การวัดและประเมินผลที่จะนำไปใช้ประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งต่อไป

5. แผนการจัดการเรียนรู้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงความเชี่ยวชาญในวิชาชีพครู ซึ่งสามารถนำไปเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ เพื่อประกอบการพิจารณาความดีความชอบประจำปี เพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง หรือระดับให้สูงขึ้น และเพื่อใช้ประกอบการขอใบอนุญาตประกอบวิชาชีพครู ญัตติ กิจรุ่งเรือง และคณะ (2545 : 53) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. ช่วยให้ผู้มีโอกาสได้ศึกษาหลักสูตร แนวการสอน วิธีวัดผลประเมินผลศึกษา เอกสารที่เกี่ยวข้องและการบูรณาการกับวิชาอื่น

2. ช่วยให้ผู้สอนสามารถจัดเตรียมกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความเป็นจริง ทั้งในเรื่องทรัพยากรของโรงเรียน ทรัพยากรท้องถิ่น ค่านิยม ความเชื่อ และสภาพที่เป็นจริงของท้องถิ่นตลอดจนการเชื่อมโยง สัมพันธ์กับวิชาอื่นด้วย

3. เป็นเครื่องมือของครูในการจัดการเรียนการสอนได้อย่างมีคุณภาพ มีความมั่นใจในการสอนมากขึ้น

4. ผู้สอนสามารถใช้เป็นข้อมูลที่ถูกต้อง เทียงตรง และเสนอแนะแก่บุคลากรที่เกี่ยวข้องและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งเพื่อครูที่สอนวิชาอื่น

5. ใช้เป็นคู่มือสำหรับครูที่สอนแทนได้

6. เป็นการพัฒนาวิชาชีพและมาตรฐานวิชาชีพครูที่แสดงว่างานสอนต้องได้รับการฝึกฝนโดยเฉพาะ มีเครื่องมือและเอกสารที่จำเป็นสำหรับการประกอบวิชาชีพด้วย

อาภรณ์ ใจเที่ยง (2546 : 206) ได้กล่าวถึงความสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เปรียบได้กับพิมพ์เขียวของวิศวกรหรือสถาปนิกที่ใช้เป็นหลักในการควบคุมงานก่อสร้าง วิศวกรหรือสถาปนิกจะขาดพิมพ์เขียวไม่ได้ฉันใด ผู้เป็นครูก็ขาดแผนการสอนไม่ได้ฉันนั้น ยิ่งผู้สอนได้จัดทำแผนการสอนด้วยตนเอง ก็ยิ่งให้ประโยชน์แก่ตนเองมากเพียงนั้น

จากการศึกษาความสำคัญดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้เป็นสื่อที่มีความสำคัญมากสำหรับครู เป็นตัวกำหนดบทบาทของครูและผู้เรียนในการดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอน ให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง และมาตรฐานการเรียนรู้

3. องค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้

ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 (2545 : 87-102) ได้กำหนดว่าแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นแผนการสอนที่ใช้เป็นสื่อในการเตรียมความพร้อมก่อนสอน บันทึกเป็นหลักฐานว่าสอนอะไรถึงไหน รวมทั้งบันทึกว่าได้ผลอย่างไร แผนการจัดการเรียนรู้ที่ดีควรมีกิจกรรมที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภายใต้คำแนะนำและการดูแลของครูผู้สอน เน้นให้ผู้เรียนที่ได้ปฏิบัติจริงและค้นหาคำตอบด้วยตนเอง และนำกระบวนการไปใช้ในชีวิตประจำวัน รวมทั้งส่งเสริมการใช้วัสดุ อุปกรณ์ที่สามารถจัดหาได้ในท้องถิ่น แผนการจัดการเรียนรู้ ควรประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ ดังนี้

1. สาระสำคัญ (Concept) เป็นความคิดรวบยอด หรือหลักการของเรื่องหนึ่งที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้
 2. จุดประสงค์การเรียนรู้ (Learning Objective) ที่ได้มาจากผลการเรียนรู้ที่คาดหวังรายปี เป็นการกำหนดจุดประสงค์ที่ต้องการให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้
 3. สาระการเรียนรู้ (Content) เป็นเนื้อหาที่จะจัดกิจกรรมและต้องการให้เกิดกับผู้เรียนเมื่อเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้
 4. กระบวนการจัดการเรียนรู้ (Instructional Activities) เป็นการเสนอขั้นตอนหรือกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ซึ่งจะนำไปสู่จุดประสงค์ที่กำหนดไว้
 5. สื่อ/แหล่งเรียนรู้ (Instructional Media) เป็นสื่อ วัสดุ และอุปกรณ์ที่ใช้ในกระบวนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดในแผนการจัดการเรียนรู้
 6. การวัดและประเมินผล (Measurement and Evaluation) เป็นการกำหนดขั้นตอนหรือวิธีการวัดประเมินผลว่า ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์ตามที่กำหนดในกิจกรรมการเรียนการสอน แยกประเมินเป็นก่อนสอน ขณะสอน และประเมินหลังสอน
 7. กิจกรรมเสนอแนะ เป็นกิจกรรมบันทึกเพิ่มเติมของครูผู้สอน หลังจากได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ให้ผู้บังคับบัญชาตรวจ เพื่อปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ก่อนนำไปใช้สอน
 8. ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา เป็นการบันทึกการตรวจแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อเสนอแนะหลังจากที่ได้ตรวจความถูกต้อง การกำหนดรายละเอียดในหัวข้อต่างๆ ในแผนการเรียนรู้ที่มีความสมบูรณ์ เช่น การกำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการเรียนรู้ การใช้สื่อ รวมทั้งการวัดและประเมินผลให้มีความสอดคล้องส่งเสริมการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ของหลักสูตร
 9. บันทึกผลการจัดการเรียนรู้เป็นการบันทึกของผู้สอน หลังจากนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปใช้สอนแล้ว เพื่อนำแผนไปปรับปรุงและใช้สอนในคราวต่อไป ประกอบด้วย 3 หัวข้อ คือ ผลการสอน ปัญหา/อุปสรรค ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข
 10. ผลการเรียนด้านปริมาณและคุณภาพทั้ง 4 ด้าน คือ ด้านพุทธิพิสัย ด้านทักษะพิสัย ด้านจิตพิสัย และด้านกระบวนการ ซึ่งกำหนดในชั้นกิจกรรมการเรียนการสอน และชั้นประเมินผล
 11. ปัญหาและอุปสรรค เป็นการบันทึกปัญหา อุปสรรคที่เกิดขึ้นในขณะสอนก่อนสอนและหลังทำการสอน
 12. ข้อเสนอแนะ / แนวทางการแก้ไข เป็นการบันทึกข้อเสนอแนะเพื่อแก้ไขปรับปรุงการเรียนการสอน ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุจุดประสงค์ของบทเรียนที่หลักสูตรกำหนด
- รุจิรี ภูสาระ (2545 : 160-161) ได้เสนอรูปแบบขององค์ประกอบของแผนการเรียนรู้ดังตัวอย่างต่อไปนี้

แผนการเรียนรู้.....หน่วยการเรียนรู้เรื่อง.....ชั้น.....
 กลุ่มสาระการเรียนรู้.....จำนวนคาบ.....

1. สาระสำคัญ
2. จุดประสงค์ปลายทาง
3. จุดประสงค์นำทาง
4. เนื้อหา
5. กิจกรรมการเรียนการสอน
6. สื่อการเรียนการสอน
7. การวัดและประเมินผล

จากการศึกษาองค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ว่า แผนการจัดการเรียนรู้ควรประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ คือ สาระสำคัญ จุดประสงค์การเรียนรู้ สาระการเรียนรู้ กระบวนการจัดการเรียนรู้ สื่อ/แหล่งเรียนรู้ การวัดและประเมินผล กิจกรรมเสนอแนะ ความเห็นของผู้บริหารสถานศึกษา บันทึกผลการจัดการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ด้านปริมาณและคุณภาพ ปัญหาและอุปสรรค ข้อเสนอแนะและแนวทางการแก้ไข

4. ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้

ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ เป็นขั้นตอนที่มีความสำคัญในการศึกษาค้นคว้าหาข้อมูลของเพื่อนำมาจัดทำเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีขั้นตอนสมบูรณ์และมีประสิทธิภาพ

สุพล วังสินธ์ (2536 : 9) ได้เสนอขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ ดังนี้

1. ศึกษาหลักสูตร ต้องศึกษาหลักสูตรอย่างกว้างขวาง และลึกซึ้งในวิชาและรายวิชาที่สอน เช่น ศึกษาโครงสร้างของวิชา จุดประสงค์ของวิชา สื่อการเรียนการสอนที่กำหนดในรายวิชา คำอธิบายรายวิชา และธรรมชาติของรายวิชา
2. วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลา และกิจกรรม วิเคราะห์ได้จากคำอธิบายรายวิชา โดยให้สัมพันธ์กับจุดประสงค์ของวิชา และจุดประสงค์ของหลักสูตร
3. หากลวิธีสอนที่สอดคล้องกับหลักสูตร โดยใช้ทักษะกระบวนการ และทฤษฎีการเรียนรู้ต่างๆ ตลอดทั้งผสมผสานระหว่างประสบการณ์และจินตนาการของผู้สอนเอง คงจะไม่มีวิธีการสอนใดที่วิเศษสุดในโลกนี้ วิธีสอนที่เหมาะสมและสอดคล้องกับทฤษฎีการเรียนรู้มากที่สุด จะต้องยึดให้ผู้เรียนเป็นผู้ปฏิบัติ ให้ค้นพบคำตอบด้วยตนเอง ใ้รู้กว้างแผนและฝึกทักษะเป็นกลุ่มและรายบุคคล เพื่อให้นักเรียนเป็นผู้คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น และเห็นช่องทางในการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ
4. จัดทำสื่อการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอนจะต้องสอดคล้องกับกิจกรรมการเรียนการสอน ซึ่งอาจจะเป็นสื่อที่ใช้อยู่แล้วหรือสื่อที่คิดขึ้นใหม่ก็ได้ แต่ต้องให้เหมาะสมและสอดคล้องกับเนื้อหาด้วย
5. จัดทำเครื่องมือวัดและประเมินผล เครื่องมือวัดและประเมินผลให้สอดคล้องกับหลักสูตร โดยเครื่องมือวัดและประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียนในด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย ตลอดทั้งครอบคลุมถึงกระบวนการวางแผนของผู้เรียนทั้งจากสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลองอีกด้วย

6. กำหนดโครงสร้างสำหรับ 1 รายวิชา การกำหนดโครงสร้าง สำหรับ 1 รายวิชา สามารถปฏิบัติได้ 2 ลักษณะ กล่าวคือ โครงสร้างอย่างสังเขปและโครงสร้างอย่างละเอียด เป็นการวางโครงสร้างโดยสัมพันธ์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา เวลา กระบวนการ สื่อการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล ให้เห็นเป็นภาพรวมตลอดใน 1 รายวิชา ส่วนโครงสร้าง อย่างสังเขปเป็นการวางโครงสร้างโดยสัมพันธ์จุดประสงค์การเรียนรู้ เนื้อหา และเวลา เพื่อให้เห็นเป็นภาพรวมตลอดใน 1 รายวิชา

7. การเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ขยายจากโครงสร้าง เป็นการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ ที่จะนำไปใช้ในแต่ละคาบ / ชั่วโมง อย่างละเอียด และปฏิบัติได้จริง ทั้งนี้โดยมีส่วนประกอบในแผนการเรียนรู้ ที่จะช่วยให้การดำเนินการสอนบรรลุเป้าหมายตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ซึ่งมีมากมายหลากหลายข้อแตกต่างกันไป ส่วนที่สำคัญที่แผนการจัดการเรียนรู้ต้องมี ขาดไม่ได้ คือ

- 7.1 เนื้อหาสาระ
- 7.2 จุดประสงค์
- 7.3 กิจกรรมการเรียนการสอน
- 7.4 สื่อการเรียนการสอน
- 7.5 การวัดและประเมินผล

8. การกำหนดกิจกรรมการเรียนการสอนเป็นชั้นที่มีความสำคัญมาก ต้องคำนึงถึงจุดประสงค์ของการเรียนรู้ มุ่งให้ผู้เรียนมีทักษะด้านความรู้ ภาคปฏิบัติ เจตคติ โดยใช้ทักษะกระบวนการต่างๆ ตามหลักจิตวิทยา การกำหนดกิจกรรมการสอนควรพิจารณาสิ่งต่อไปนี้

- 8.1 กิจกรรมการสอน ประกอบด้วย 3 ชั้น
 - 1) ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน
 - 2) ชั้นสอน
 - 3) ชั้นสรุป
- 8.2 กิจกรรมจะต้องช่วยให้บรรลุถึงจุดประสงค์ที่กำหนดในแผนการจัดการ
- 8.3 กิจกรรมจะต้องเหมาะสมกับพัฒนาการของผู้เรียน
- 8.4 กิจกรรมต้องส่งเสริมให้นักเรียนคิดแก้ปัญหาและคิดวิพากษ์วิจารณ์ได้
- 8.5 กิจกรรมต้องมีหลากหลาย เพื่อสนองความสนใจและความต้องการ
- 8.6 กิจกรรมนั้นช่วยให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทุกด้าน
- 8.7 กิจกรรมนั้นได้ผลคุ้มค่า ไม่เปลืองทรัพย์และเวลา
- 8.8 กิจกรรมนั้นผู้เรียนทุกคนสามารถทำได้ แสดงออกได้ไม่ยากเกินไป
- 8.9 ควรกำหนดผลการกระทำกิจกรรมนั้นๆ ให้เห็นพฤติกรรมอย่างชัดเจน
- 8.10 ผู้เรียนมีส่วนร่วมกิจกรรมมากที่สุด

รุจิรี ภูสาระ (2545 : 162-163) ได้เสนอขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ไว้

เรียนรู้

ของแต่ละบุคคล

ดังนี้

1. ศึกษาเวลาที่ใช้งานจริงหรือกำหนดปฏิทินงานโดยเมื่อได้รับทราบว่าจะสอนวิชาใดแล้วต้องศึกษาว่าสัปดาห์ละกี่คาบ ในหนึ่งภาคเรียนมีกี่สัปดาห์ มีวันหยุดหรือวันที่ใช้กิจกรรมของโรงเรียนเท่าใด เหลือเวลาที่ใช้สอนจริงเท่าใด จดบันทึกไว้
2. ศึกษาหลักสูตรโดยละเอียดในกลุ่มประสบการณ์หรือวิชาที่ทำแผนการสอน เช่น ศึกษาจุดหมายของหลักสูตร เป้าหมายสำคัญของหลักสูตร จุดประสงค์ของกลุ่มประสบการณ์หรือรายวิชานั้น ศึกษาเนื้อหากิจกรรมเสนอแนะจากคำอธิบายรายวิชาในหลักสูตร คู่มือการสอน ศึกษาเนื้อหาว่ามีความสัมพันธ์กับวิชาใดได้บ้าง เพื่อจะได้นำมาบูรณาการ
3. กำหนดโครงสร้างของเนื้อหา สาระ จุดประสงค์ของการสอน ตลอดภาคเรียนของกลุ่มประสบการณ์หรือรายวิชานั้น โดยใช้จุดประสงค์ในคำอธิบายรายวิชาของหลักสูตรเป็นจุดประสงค์ปลายทาง ใช้คำอธิบายเชิงเนื้อหาเป็นกรอบเนื้อหาโดยใช้เอกสารอื่นประกอบด้วย เช่น หนังสือเรียน หนังสืออ้างอิง ข้อมูลทางสังคม เศรษฐกิจ วัฒนธรรมในท้องถิ่นมากำหนดเป็นเนื้อหาย่อย
4. กำหนดโครงสร้างของวิชาที่สอนโดยนำจำนวนคาบหรือจำนวนชั่วโมงที่มีจริงในแต่ละภาคเรียนมากำหนด ดังตาราง 3

ตาราง 3 โครงสร้างวิชา

โครงสร้างวิชา.....ชั้น.....
ภาคเรียนที่.....ปีการศึกษา.....

หัวข้อเรื่อง	จุดประสงค์ของการเรียนรู้	จำนวนคาบ/ชั่วโมง

5. กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ อุปกรณ์ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ รวมทั้งกำหนดวิธีวัดผลและประเมินผลด้วย ซึ่งอาจจะทำเป็นรายชั่วโมงหรือหัวข้อเรื่องก็ได้โดยให้มีการบูรณาการกับวิชาอื่นด้วย

จากการศึกษาขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ สรุปได้ว่า ขั้นตอนการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้ ประกอบด้วย ศึกษาหลักสูตร วิเคราะห์จุดประสงค์การเรียนรู้ กำหนดโครงสร้างของเนื้อหา กำหนดกิจกรรมการเรียนการสอน สื่อ อุปกรณ์ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและจุดประสงค์การเรียนรู้ และกำหนดวิธีวัดผลและประเมินผล

5. รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้

กรมวิชาการได้นำเสนอแผนการจัดการเรียนรู้ที่นิยมทั่วไปมี 3 รูปแบบ ดังนี้
กรมวิชาการ (2545 ก : 42-45)

1. แผนการจัดการเรียนรู้แบบบรรยาย เขียนโดยใช้หัวข้อเรื่องตามที่กำหนด มากำกับ แต่การลำดับกิจกรรมการเรียนการสอน จะเขียนเป็นเชิงบรรยายกิจกรรมที่ครูจัดเตรียมไว้ โดยไม่ระบุชัดเจนว่านักเรียนทำอะไร ดังตัวอย่าง

แผนการเรียนรู้ที่.....

เรื่อง..... ระยะเวลา..... คาบ

1. สาระสำคัญ
2. จุดประสงค์การเรียนรู้
3. จุดประสงค์ปลายทาง
4. จุดประสงค์นำทาง
5. เนื้อหาสาระ
6. สื่ออุปกรณ์การเรียนการสอน
7. กิจกรรมการเรียนการสอน
8. การวัดและประเมินผล
9. กิจกรรมเสนอแนะ
10. บันทึกผลหลังการสอน
- 10.1 ผลการสอน
- 10.2 ปัญหา / อุปสรรค
- 10.3 ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

ตัวอย่าง

แผนการจัดการเรียนรู้.....

กลุ่มสาระ ชั้น ภาคเรียนที่
ชื่อแผน เวลา ชั่วโมง

1. สาระสำคัญ
2. ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง
 - 2.1
 - 2.2

3. สารการเรียนรู้
 - 3.1
 - 3.2
4. กระบวนการจัดการเรียนรู้
 - 4.1
 - 4.2
5. สื่อและแหล่งเรียนรู้
 - 5.1
 - 5.2
6. การวัดและประเมินผล
 - 6.1
 - 6.2

หมายเหตุ รูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้ สามารถปรับได้ตามความเหมาะสมและความจำเป็น

2. แผนการจัดการเรียนรู้แบบตาราง เขียนโดยใช้หัวข้อเรื่องตามที่กำหนดมากำกับแต่ บรรจุลงไปตารางเกือบทั้งหมด ดังตาราง 4

ตาราง 4 แผนการจัดการเรียนรู้แบบตาราง

แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....

จุดประสงค์	เนื้อหา	กิจกรรม	สื่อ-แหล่งการเรียนรู้	กระบวนการ	การวัดประเมินผล

ลงชื่อ.....ผู้สอน
(.....)

3. แผนการจัดการเรียนรู้แบบพิสดาร เป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่มีรายละเอียดมากขึ้น การลำดับกิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูปฏิบัติและสิ่งที่นักเรียนปฏิบัติจะสอดคล้องกัน ดังตาราง 5

ตาราง 5 แผนการจัดการเรียนรู้แบบพิสดาร

แผนการจัดการเรียนรู้ที่.....

เรื่อง.....ระยะเวลา.....คาบ/ชั่วโมง

สาระสำคัญ.....

จุดประสงค์การเรียนรู้

1.

2.

เนื้อหาสาระ

สื่อ/แหล่งการเรียนรู้

ลำดับกิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นตอนจุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมการเรียนการสอน		วิธีวัดผลระหว่างเรียน
	ครู	ผู้เรียน	

การวัดผลประเมินผล

กิจกรรมเสนอแนะ

บันทึกผลหลังการสอน

1. ผลการสอน

2. ปัญหา/อุปสรรค

3. ข้อเสนอแนะ/แนวทางแก้ไข

ลงชื่อ.....ผู้สอน

(.....)

6. ประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536 : 134) ได้กำหนดถึงประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ว่า ถ้าครูได้จัดทำแผนการจัดการเรียนรู้และใช้แผนที่จัดทำเพื่อนำไปใช้สอนในคราวต่อไป แผนการจัดการเรียนรู้นี้ดังกล่าวจะเกิดประโยชน์ดังนี้

1. ครูผู้วัดจุดประสงค์การสอน
2. ครูจัดกิจกรรมการสอนด้วยความมั่นใจ
3. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนได้เหมาะสมกับวัยผู้เรียน

4. ครูจัดกิจกรรมการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพตรงตามเจตนาของหลักสูตร ซึ่งส่งเสริมให้นักเรียนเกิดผลการเรียนรู้ตามลำดับขั้นตอน สอนได้ครบถ้วนและทันเวลา ถ้าครูมีความจำเป็นไม่ได้สอนด้วยตนเอง ผู้ที่มาสอนแทนสามารถสอนแทนได้ตามจุดประสงค์ที่ตั้งไว้

ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ (2545 : 53-54) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของแผนการจัดการเรียนรู้ไว้ดังนี้

1. เพื่อให้เห็นความต่อเนื่องของการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตร
2. เพื่อให้จัดการเรียนรู้ได้สอดคล้องกับความถนัด ความสนใจ และความต้องการของผู้เรียน
3. เพื่อให้สามารถเตรียมวัสดุ อุปกรณ์ และแหล่งเรียนรู้ให้พร้อมก่อนทำการสอนจริง
4. เพื่อให้ผู้สอนมีความมั่นใจและเชื่อมั่นในการจัดการเรียนรู้
5. เพื่อให้เกิดการปรับปรุงวิธีการจัดการเรียนรู้จากข้อจำกัดที่พบ
6. เพื่อให้ผู้อื่นสอนแทนได้ในกรณีที่มีเหตุจำเป็น
7. เพื่อเป็นหลักฐานสำหรับการพิจารณาผลงานและคุณภาพในการปฏิบัติการสอน
8. เพื่อเป็นเครื่องบ่งชี้ความเป็นวิชาชีพของครูผู้สอน (แผนการจัดการเรียนรู้เป็นลักษณะเฉพาะของวิชาชีพครู)

ประสิทธิภาพของแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อยู่

ความหมายของประสิทธิภาพแผนการจัดการจัดการเรียนรู้อยู่

เผชญิ กิจระการ (2544 : 46-51) ได้ให้ความหมายของประสิทธิภาพของสื่อ การเรียนการสอนว่า หมายถึง สื่อที่ทำให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดประสงค์ถูกต้องถึงระดับเกณฑ์ ที่คาดหวังทั้งประสิทธิภาพและประสิทธิผลนั้นจะนำไปสู่การมีคุณภาพ การหาประสิทธิภาพของสื่อการสอนใดๆ มีกระบวนการสำคัญอยู่ 2 ขั้นตอนคือ ขั้นตอนการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) และขั้นตอนของการหาประสิทธิภาพตามวิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach)

การหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนมีกระบวนการสำคัญอยู่ 2 ขั้นตอน คือ

1. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงเหตุผล (Rational Approach) กระบวนการนี้ เป็นการหาประสิทธิภาพโดยใช้หลักของความรู้ และเหตุผลในการตัดสินคุณค่าของสื่อการเรียนการสอนโดยอาศัยผู้เชี่ยวชาญ (Panel Expert) เป็นผู้พิจารณาตัดสินคุณค่า ซึ่งเป็นการหาความเที่ยงตรง เชิงเนื้อหา (Content Validity) และความเหมาะสมในด้านความถูกต้องของการนำไปใช้ (Usability) ผลจากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนจะนำมาหาประสิทธิภาพโดยใช้สูตร ดังนี้

$$CVR = \frac{N_c}{N} - 1$$

เมื่อ	CVR	แทน	ประสิทธิภาพเชิงเหตุผล
	N_c	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับ
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

ผู้เชี่ยวชาญประเมินสื่อการเรียนการสอนตามแบบประเมินที่สร้างขึ้นในลักษณะของแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) นิยมใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ค่าเฉลี่ยที่ได้จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญแต่ละคนไปแทนค่าในสูตร ค่าเฉลี่ยของผู้เชี่ยวชาญที่ยอมรับจะต้องอยู่ในระดับมากขึ้นไป คือ ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.50-5.00 ค่าที่คำนวณได้จะสูงกว่าค่าที่ปรากฏในตารางตามจำนวนของผู้เชี่ยวชาญจึงยอมรับสื่อที่มีประสิทธิภาพ ถ้าได้ค่าไม่ถึงเกณฑ์ที่กำหนดจะต้องปรับปรุงแก้ไขสื่อและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาใหม่

2. วิธีการหาประสิทธิภาพเชิงประจักษ์ (Empirical Approach) วิธีการนี้จะนำสื่อไปทดลองใช้กับกลุ่มเป้าหมาย การหาประสิทธิภาพของสื่อ เช่น บทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอน (CAI) บทเรียนโปรแกรม ชุดการสอน แผนการสอนแบบทักษะ เป็นต้น ส่วนมากใช้วิธีการหาประสิทธิภาพด้วยวิธีนี้ ประสิทธิภาพส่วนที่สัดส่วนใหญ่จะพิจารณาจากเปอร์เซ็นต์การทำแบบฝึกหัดหรือกระบวนการเรียน หรือแบบทดสอบย่อย โดยแสดงเป็นค่าตัวเลข 2 ตัว เช่น $E_1/E_2 = 75/75$ $E_1/E_2 = 80/80$, $E_1/E_2 = 90/90$ เป็นต้น

เกณฑ์ประสิทธิภาพ (E_1/E_2) มีความหมายแตกต่างกันหลายลักษณะ เช่น เกณฑ์ 75/75

1. เกณฑ์ 75/75 ในความหมายที่ 1 ตัวเลข 75 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบฝึกหัดหรือแบบทดสอบย่อยได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ถือเป็นประสิทธิภาพของกระบวนการส่วนเลข 75 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทั้งหมดที่ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ส่วนการหาค่า E_1 และ E_2 ใช้สูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบฝึกหัด หรือของแบบทดสอบย่อยทุกชุดของผู้เรียนทั้งหมด
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดชุดรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

2. เกณฑ์ 75/75 ในความหมายที่ 2 ตัวเลข 75 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนร้อยละ 75 ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนร้อยละ 75 ทุกคน ส่วนตัวเลข 75 ตัวหลัง (E_2) คือ นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียนครั้งนั้นได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75

3. เกณฑ์ 75/75 ในความหมายที่ 3 ตัวเลข 75 ตัวแรก (E_1) คือ จำนวนนักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) ได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ส่วนตัวเลข 75 ตัวหลัง (E_2) คือ คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ที่นักเรียนทำเพิ่มขึ้นจากแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยเทียบกับคะแนนที่ทำได้ก่อนการเรียน (Pre-test)

4. เกณฑ์ 75/75 ในความหมายที่ 4 ตัวเลข 75 ตัวแรก (E_1) คือ นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนได้คะแนนเฉลี่ยร้อยละ 75 ส่วนตัวเลข 75 ตัวหลัง (E_2) หมายถึง นักเรียนทั้งหมดทำแบบทดสอบหลังเรียนแต่ละข้อถูกมีจำนวนร้อยละ 75

กล่าวโดยสรุปว่า เกณฑ์ในการหาประสิทธิภาพของสื่อการเรียนการสอนจะนิยมตั้งเป็นตัวเลข 3 ลักษณะ คือ 75/75 80/80 และ 90/90 ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับธรรมชาติของวิชาและเนื้อหาที่นำมาสร้างสื่อต่างๆ ถ้าเป็นวิชาที่ค่อนข้างยากก็อาจจะตั้งเกณฑ์ไว้ 75/75 หรือ 80/80 สำหรับวิชาที่มีเนื้อหาง่ายก็อาจจะตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เป็นต้น นอกจากนี้ยังตั้งเกณฑ์เป็นค่าความคลาดเคลื่อนไว้เท่ากับ ร้อยละ 2.5 นั่นคือ ถ้าตั้งเกณฑ์ไว้ 90/90 เมื่อคำนวณแล้วค่าที่ถือว่าใช้ได้คือ 87.8/87.5 หรือ 87.5/90 เป็นต้น (เผชิญ กิจระการ. 2544 : 44-51)

ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้

ฮอฟแลนด์ (สังคม ภูมิพันธ์. ม.ป.ป. : 1 ; อ้างอิงมาจาก Hovland. 1949 : unpagged) ได้เสนอ "ดัชนีประสิทธิผล" (Effectiveness Index) ซึ่งคำนวณได้จากการหาค่าความแตกต่างของการทดสอบก่อนเรียน และการทดสอบหลังการทดลองด้วยคะแนนสูงสุดที่สามารถทำเพิ่มขึ้นได้ Hovland เสนอว่า ค่าความสัมพันธ์ของการทดลองจะสามารถกระทำได้อย่างถูกต้องแน่นอนต้องคำนึงถึงความแตกต่างของคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) และคะแนนที่สามารถทำได้สูงสุด ดัชนีประสิทธิผลจะเป็นตัวชี้ถึงขอบเขตและประสิทธิภาพสูงสุดของสื่อ

เผชิญ กิจระการ และสมนึก กัทยิธนี (2542 : 44-62) ได้กล่าวถึง ดัชนีประสิทธิผล (The Effectiveness Index) ไว้ว่า เมื่อมีการประเมินสื่อการเรียนการสอนที่สร้างขึ้นมาก็คงดูถึง ประสิทธิภาพทางการสอน และการวัดประเมินสื่ออื่นๆ ตามปกติแล้วจะเป็นการประเมินความแตกต่างของค่าคะแนนใน 2 ลักษณะ คือ ความแตกต่างของคะแนนการทดสอบก่อนเรียนและคะแนนการทดสอบหลังเรียน หรือเป็นการทดสอบความแตกต่างเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างกลุ่มทดลองกับกลุ่มควบคุม ในทางปฏิบัติส่วนมากจะเน้นที่ผลของความแตกต่างที่แท้จริง

มากกว่าผลของความแตกต่างทางสถิติ แต่ในบางกรณีการเปรียบเทียบเพียง 2 ลักษณะ ก็อาจจะยังไม่เป็นการเพียงพอ เช่น ในกรณีของการทดลองใช้สื่อในการเรียนการสอนครั้งหนึ่งปรากฏว่า กลุ่มที่ 1 การทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 18% การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 67% และกลุ่มที่ 2 การทดสอบก่อนเรียนได้คะแนน 27% การทดสอบหลังเรียนได้คะแนน 74% ซึ่งเมื่อนำผลการวิเคราะห์ทางสถิติปรากฏว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติทั้ง 2 กลุ่ม แต่เมื่อเปรียบเทียบคะแนนการทดสอบหลังเรียน ระหว่างทั้ง 2 กลุ่ม ปรากฏว่าไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งไม่สามารถระบุได้ว่าเกิดขึ้นเพราะตัวแปรจากการทดลอง (Treatment) นั้นหรือไม่ เนื่องจากการทดลองทั้งสองกรณีนั้นมีคะแนนพื้นฐาน (คะแนนทดสอบก่อนเรียน) แตกต่างกัน ซึ่งจะส่งผลถึงคะแนนการทดสอบหลังเรียนที่จะเพิ่มขึ้นได้สูงสุดของแต่ละกรณี

ดัชนีประสิทธิภาพคำนวณได้จากการหาค่าความแตกต่างของการทดสอบก่อนการทดลองและการทดสอบหลังทดลอง ด้วยคะแนนพื้น (คะแนนการทดสอบก่อนเรียน) และคะแนนที่สามารถทำได้สูงสุด ดัชนีประสิทธิภาพจะเป็นตัวบ่งชี้ถึงขอบเขตและประสิทธิภาพสูงสุดของสื่อหรือการสอน ซึ่งมีสูตรในการคำนวณ ดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนผู้เรียน})(\text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

ดัชนีประสิทธิภาพสามารถนำมาประยุกต์ใช้เพื่อประเมินสื่อ โดยเริ่มจากการทดสอบก่อนเรียนซึ่งเป็นตัววัดว่าผู้เรียนมีความรู้พื้นฐานอยู่ในระดับใด รวมถึงการวัดทางด้านความเชื่อเจตคติและความตั้งใจของผู้เรียน คะแนนที่ได้จากการทดสอบมาแปลงให้เป็นร้อยละหาค่าคะแนนสูงสุดที่เป็นไปได้ นำนักเรียนเข้ารับการทดลองเสร็จแล้วทำการทดสอบหลังเรียนแล้วนำคะแนนที่ได้มาหาดัชนีประสิทธิผล โดยนำคะแนนก่อนเรียนไปลบออกจากคะแนนหลังเรียนได้เท่าไรให้นำมาหารด้วยค่าที่ได้จากค่าทดสอบก่อนเรียนสูงสุดที่ผู้เรียนจะสามารถทำได้ ลบด้วยคะแนนทดสอบก่อนเรียน โดยทำให้ผลอยู่ในรูปร้อยละ

ดัชนีประสิทธิภาพจะมีค่าอยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00 หากค่าทดสอบก่อนเรียนเป็น 0 และการทดสอบหลังเรียนปรากฏว่านักเรียนไม่มีการเปลี่ยนแปลง คือ ได้คะแนน 0 เท่าเดิม แต่ถ้าคะแนนทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 0 และการทดสอบหลังเรียนนักเรียนทำได้สูงสุด คือ เต็ม 100 ค่า E.I. จะมีค่าเท่ากับ 1.00 และในทางตรงกันข้าม ถ้าคะแนนทดสอบหลังเรียนน้อยกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน ค่าที่ได้ออกมาจะมีค่าเป็นลบ เช่น $p_1 = 73\%$ $p_2 = 45\%$ ค่า E.I. = - 0.38

ในสภาพของการเรียนเพื่อรอบรู้ ซึ่งนักเรียนแต่ละคนจะต้องเรียนให้ถึงเกณฑ์ที่กำหนดให้ ดัชนีประสิทธิผลสามารถนำมาตัดแปลงเพื่ออ้างอิงเกณฑ์ด้วยค่าอิงเกณฑ์สูงสุดที่สามารถเปลี่ยนไปได้ซึ่งในกรณีดัชนีประสิทธิผล อาจจะมีค่าได้ถึง 1.00

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ

1. ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 29-32) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะรวมถึงความรู้ ความสามารถของบุคคลอันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนหรือ มวลประสบการณ์ทั้งปวงที่บุคคลได้รับจากการเรียนการสอน ทำให้บุคคลเกิดการเปลี่ยนแปลง พฤติกรรม ในด้านต่าง ๆ ของสมรรถภาพสมอง

2. จุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 29-30) ได้ศึกษาจุดมุ่งหมายของการวัดผลสัมฤทธิ์ไว้ว่า เป็นการตรวจสอบความสามารถของสมรรถภาพทางสมองของบุคคลว่าเรียนแล้วรู้อะไรบ้าง และมีความสามารถด้านใดมากน้อยเท่าใด เช่น พฤติกรรมด้านความจำ ความเข้าใจ การนำไปใช้ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์และการประเมินค่า มากน้อยอยู่ในระดับใด นั่นคือ การวัดผลสัมฤทธิ์ เป็นการตรวจสอบพฤติกรรมของนักเรียนในด้านพุทธิพิสัย ที่เป็นการวัด 2 องค์ประกอบตาม จุดมุ่งหมายและลักษณะของวิชาที่เรียน ดังนี้

1. การวัดด้านการปฏิบัติ เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถทางการปฏิบัติ โดยให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติจริงให้เห็นเป็นผลงานปรากฏออกมา สามารถทำการสังเกตและวัดได้ เช่น วิชาศิลปะศึกษา พลศึกษา การช่าง เป็นต้น การวัดแบบนี้จึงต้องวัดโดยใช้ “ข้อสอบภาคปฏิบัติ” (Performance Test) ซึ่งเป็นการประเมินผลพิจารณาที่วิธีปฏิบัติ (Procedure) และผลงานที่ปฏิบัติ

2. การวัดด้านเนื้อหา เป็นการตรวจสอบความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา (Content) รวมถึงพฤติกรรมความสามารถในด้านต่างๆ อันเป็นผลมาจากการเรียนการสอนมีวิธีการ สอบวัดได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

2.1 การสอบแบบปากเปล่า (Oral Test) การสอบแบบนี้มักกระทำเป็น รายบุคคลซึ่งเป็นการสอบที่ต้องการดูผลเฉพาะอย่าง เช่น การสอบอ่านฟังเสียง การสอบสัมภาษณ์ ที่ต้องการดูการใช้ถ้อยคำในการตอบคำถาม รวมทั้งการแสดงความคิดเห็นและบุคลิกภาพต่างๆ เช่น การสอบปริญญานิพนธ์ ที่ต้องการวัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องที่ทำ ตลอดจนแง่มุมต่างๆ การสอบ ปากเปล่าสามารถวัดได้ละเอียดลึกซึ้ง และคำถามก็สามารถเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมได้ตามที่ต้องการ

2.2 การสอบแบบให้เขียนความ (Paper-Pencil Test or Written Test) เป็นการสอบวัดที่ให้ผู้สอบเขียนเป็นตัวหนังสือตอบ ที่มีรูปแบบการตอบอยู่ 2 แบบ คือ

2.2.1 แบบไม่จำกัดคำตอบ (Free Response Type) ได้แก่ การสอบวัด ที่ใช้ข้อสอบแบบอัตนัย หรือความเรียง (Essay Test)

2.2.2 แบบจำกัดคำถาม (Fixed Response Type) เป็นการสอบ ที่กำหนดขอบเขตของคำถามที่จะให้ตอบ หรือกำหนดคำตอบมาให้เลือกซึ่งมีรูปแบบของคำถาม คำตอบ 4 รูปแบบ ดังนี้

- 1) แบบเลือกทางใดทางหนึ่ง (Alternative)
- 2) แบบจับคู่ (Matching)
- 3) แบบเติมคำ (Completion)
- 4) แบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

3. ประเภทของแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สมนึก ภัททิยธนี (2537 : 55-84) ได้แบ่งประเภทของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนครูสร้างขึ้นเป็น 6 ประเภท ดังนี้

3.1 ข้อสอบแบบความเรียงหรืออัตนัย (Subject or Essay) เป็นข้อสอบที่มีเฉพาะคำถาม แล้วให้นักเรียนเขียนตอบอย่างเสรี เขียนบรรยายตามความรู้ และข้อคิดเห็นของแต่ละคน

3.2 ข้อสอบแบบกาถูก-ผิด (True-False Test) เป็นข้อสอบแบบเลือกตอบที่มี 2 ตัวเลือก แต่ละตัวเลือกดั้งกล่าวเป็นแบบคงที่ และมีความหมายตรงกันข้าม เช่น ถูก-ผิด ใช่-ไม่ใช่ จริง-ไม่จริง เหมือนกัน-ต่างกัน เป็นต้น

3.3 ข้อสอบแบบเติมคำ (Completion) เป็นข้อสอบที่ประกอบด้วยประโยคหรือข้อความที่ยังไม่สมบูรณ์แล้วให้ผู้ตอบเติมคำหรือประโยค หรือข้อความลงในช่องว่างที่เว้นไว้นั้น เพื่อให้มีใจความสมบูรณ์และถูกต้อง

3.4 แบบทดสอบแบบตอบสั้น ๆ (Short Answer Test) ข้อสอบประเภทนี้ คล้ายกับข้อสอบแบบเติมคำ แต่แตกต่างกันที่ข้อสอบแบบตอบสั้น ๆ เขียนเป็นประโยคคำถามที่สมบูรณ์แล้วให้ผู้ตอบเขียนตอบ คำตอบที่ต้องการจะสั้นและกะทัดรัดได้ใจความสมบูรณ์ ไม่ใช่เป็นการบรรยายแบบข้อสอบความเรียงหรืออัตนัย

3.5 ข้อสอบแบบจับคู่ (Matching) เป็นข้อสอบเลือกตอบชนิดหนึ่ง โดยมีคำหรือข้อความแยกออกจากกันเป็น 2 ชุด แล้วให้ผู้ตอบเลือกจับคู่ว่า แต่ละข้อความในชุดหนึ่ง (ตัวยืม) จะจับคู่คำ หรือข้อความใดในอีกชุดหนึ่ง (ตัวเลือก) ซึ่งมีความสัมพันธ์กันอย่างไรอย่างหนึ่ง ตามที่ผู้ออกข้อสอบกำหนดไว้

3.6 ข้อสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice) ลักษณะทั่วไป คำถามแบบเลือกตอบโดยทั่วไปจะประกอบด้วย 2 ตอน คือ ตอนนำหรือคำถาม (Stem) กับตัวเลือก (Choice) ในตอนเลือกนี้จะประกอบด้วยตัวเลือกที่ถูกและตัวเลือกที่เป็นตัวลวง ปกติจะมีคำถามที่กำหนดให้นักเรียนพิจารณา แล้วหาตัวเลือกที่ถูกต้องมากที่สุดจากตัวลวงอื่น ๆ และคำตอบแบบเลือกตอบที่ตินิยมใช้ตัวเลือกที่ใกล้เคียงกัน ดูเฟิ่น ๆ จะเห็นว่าทุกตัวเลือกถูกหมดแต่ความจริงมีน้ำหนักรู้ถูกมากน้อยต่างกัน ดังนั้น การที่ครูผู้สอนจะเลือกออกข้อสอบประเภทใดนั้นต้องพิจารณาข้อดีข้อจำกัดความเหมาะสมของแบบทดสอบกับเนื้อหา หรือจุดประสงค์ในการเรียนรู้ ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ผู้ศึกษาค้นคว้าเลือกใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

4. หลักการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเลือกตอบ (Multiple Choice)

สมนึก ภัททิยธนี (2537 : 64-77) ได้กล่าวถึง หลักในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบเลือกตอบ ดังนี้

4.1 เขียนตอนนำให้เป็นประโยคที่สมบูรณ์ แล้วใส่เครื่องหมาย ปรศน์ไม่ควรสร้างตอนนำให้เป็นแบบอ่านต่อความ เพราะทำให้คำถามไม่กระชับ เกิดปัญหาสองแง่หรือข้อความไม่ต่อกัน หรือเกิดความสับสนในการคิดหาคำตอบ

4.2 เน้นเรื่องจะถามให้ชัดเจนและตรงจุดไม่คลุมเครือ เพื่อว่าผู้อ่านจะไม่เข้าใจไขว่ขวาย สามารถมุ่งความคิดในคำตอบไปถูกทิศทาง

4.3 ควรถามในเรื่องที่มีคุณค่าต่อการวัด หรือถามในสิ่งที่ตั้งนามมีประโยชน์ คำถามแบบเลือกตอบสามารถถามพฤติกรรมในสมองได้หลาย ๆ ด้าน ไม่ใช่คำถามเฉพาะความจำหรือความจริงตามตำรา แต่ต้องถามให้คิดหรือนำความรู้ที่เรียนไปใช้ในสถานการณ์ใหม่

4.4 หลีกเลี่ยงคำถามปฏิเสธ ถ้าจำเป็นต้องใช้ก็ควรขีดเส้นใต้คำปฏิเสธแต่คำปฏิเสธซ้อนไม่ควรใช้อย่างยิ่ง เพราะปกติผู้เรียนจะยุ่งยากต่อการแปลความหมายของคำถามและตอบคำถามที่ถามกลับ หรือปฏิเสธซ้อนผิดมากกว่าถูก

4.5 อย่าใช้คำฟุ่มเฟือย ควรถามปัญหาโดยตรง สิ่งใดไม่เกี่ยวข้องหรือไม่ได้ใช้เป็นเงื่อนไขในการคิดก็ไม่ต้องนำมาเขียนไว้ในคำถาม จะช่วยให้คำถามรัดกุม ชัดเจนขึ้น

4.6 เขียนตัวเลือกให้เป็นเอกพจน์ หมายถึงเขียนตัวเลือกทุกตัวให้เป็นลักษณะใดลักษณะหนึ่ง หรือมีทิศทางแบบเดียวกัน หรือมีโครงสร้างสอดคล้องเป็นทำนองเดียวกัน

4.7 ควรเรียงลำดับตัวเลขในตัวเลือกต่าง ๆ ได้แก่ คำตอบที่เป็นตัวเลข นิยมเรียงจากน้อยไปหามาก เพื่อช่วยให้ผู้ตอบพิจารณาหาคำตอบได้สะดวก ไม่หลง และป้องกันการเดาตัวเลือกที่มีค่ามาก

4.8 ใช้ตัวเลือกปลายเปิดหรือปลายปิดให้เหมาะสม ตัวเลือกปลายเปิดได้แก่ตัวเลือกสุดท้ายใช้คำว่า ไม่มีคำตอบถูก ที่กล่าวมาผิดหมด ผิดหมดทุกข้อ หรือสรุปแน่นอนไม่ได้

4.9 ข้อเดียวต้องมีคำตอบเดียว แต่บางครั้งผู้ออกข้อสอบคาดไม่ถึงว่าจะมีปัญหา หรืออาจจะเกิดจากการแต่งตั้งตัวลงไม่รัดกุม จึงมองตัวเองเหล่านั้นได้อีกแง่หนึ่ง

4.10 เขียนทั้งตัวถูกและตัวผิดให้ถูกหรือผิดตามหลักวิชา คือจะกำหนดตัวถูกหรือผิด เพราะสอดคล้องกับความเชื่อของสังคม หรือกับคำพังเพยทั่ว ๆ ไป ไม่ได้ ทั้งนี้เนื่องจากการเรียนการสอนมุ่งให้ผู้เรียนทราบความจริงตามหลักวิชาเป็นสำคัญ จะนำความเชื่อโชคลางหรือขนบธรรมเนียมประเพณีเฉพาะท้องถิ่นมาอ้างอิงไม่ได้

4.11 เขียนตัวเลือกให้อิสระขาดจากกัน พยายามอย่าให้ตัวเลือกตัวใดตัวหนึ่งเป็นส่วนหนึ่งหรือส่วนประกอบของตัวเลือกอื่น ต้องให้แต่ละตัวเป็นอิสระจากกันอย่างแท้จริง

4.12 ควรมีตัวเลือก 4-5 ข้อสอบแบบเลือกตอบนี้ ถ้าเขียนตัวเลือกเพียง 2 ตัวก็กลายเป็นข้อสอบแบบถูก-ผิด และเพื่อป้องกันไม่ให้เดาได้ง่าย ๆ จึงควรมีตัวเลือกมากๆ ตัวที่นิยมใช้หากเป็นข้อสอบระดับประถมศึกษาปีที่ 1-2 ควรใช้ 3 ตัวเลือก ระดับประถมศึกษาปีที่ 3-6 ควรใช้ 4 ตัวเลือก และตั้งแต่มัธยมศึกษาขึ้นไป ควรใช้ 5 ตัวเลือก

4.13 อย่าแนะนำคำตอบ ซึ่งการแนะนำคำตอบมีหลายกรณี ดังนี้

1) คำถามข้อหลัง ๆ แนะนำคำตอบข้อแรก ๆ
2) ถามเรื่องที่มีผู้เรียนคล่องปากอยู่แล้ว โดยเฉพาะคำถามประเภทคำพังเพย สุภาษิต คติพจน์หรือคำเตือนใจ

3) ใช้ข้อความของคำตอบถูกซ้ำกับคำถามหรือเกี่ยวข้องกันอย่างเห็นได้ชัด เพราะนักเรียนที่ไม่มีความรู้ก็อาจจะเดาได้ถูก

4) ข้อความของตัวถูกบางส่วนเป็นส่วนหนึ่งของทุกตัวเลือก

5) เขียนตัวถูกหรือตัวลวงถูกหรือผิดเด่นชัดเกินไป

6) คำตอบไม่กระจาย

จากหลักการในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบเลือกตอบ ครูผู้สร้าง จำเป็นต้องยึดหลักเกณฑ์ทั้ง 13 ข้อ เพื่อให้ได้ข้อสอบแบบเลือกตอบที่มีคุณภาพและต้องคำนึงถึง ลักษณะของข้อสอบที่ดีด้วย ได้แก่ ความเที่ยงตรง ความเชื่อมั่น ความเป็นปรนัยอำนาจจำแนก และความยาก (สมนึก ภัททิยธนี. 2537 : 54)

ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน

1. ความหมายของความใฝ่รู้ใฝ่เรียน

ในการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความใฝ่รู้ใฝ่เรียนครั้งนี้มีผู้ให้ความหมายของความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ดังนี้

กรมวิชาการ (2540 : 1 - 5) ให้ความหมายของความใฝ่รู้ใฝ่เรียนไว้ว่า เป็นการแสวงหาความรู้อยู่เสมอ เป็นการเพิ่มพูนสติปัญญา ทำให้เป็นคนมีเหตุผลมีความรับผิดชอบ และมั่นใจในตนเองและนำความรู้ไปใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสม

บุญชิต มณีโชติ (2540 : 24) ให้ความหมายของความใฝ่รู้ใฝ่เรียนไว้ว่า การที่บุคคลมีแรงจูงใจ ความปรารถนา ความอยากรู้ อยากเห็น ความกระตือรือร้น ความสนใจ และความพอใจที่จะแสวงหาข้อมูลความรู้ต่าง ๆ เพื่อตอบสนองความต้องการ หรือกระหายใคร่รู้ที่เกิดขึ้น พฤติกรรมที่แสดงถึงการใฝ่รู้ใฝ่เรียน เช่น การสนใจแสวงหาความรู้ การคิดสืบค้น การสอบถามผู้รู้การสืบเสาะหาความรู้

คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2541 : 6) ให้ความหมายของความใฝ่รู้ใฝ่เรียนไว้ว่า เป็นรูปแบบของความสนใจใฝ่รู้ และสร้างสรรค์ว่าเป็นคุณลักษณะทางจิตใจ และพฤติกรรมที่แสดงออกถึงความกระตือรือร้น สนใจคิดเสาะแสวงหาความรู้ด้านต่างๆ

ยุพิน โภจนธา และคณะ (2544 : 11) ให้ความหมายของความใฝ่รู้ใฝ่เรียนไว้ว่า เป็นคุณลักษณะทางจิตใจและพฤติกรรมของนักเรียนที่แสดงถึงความกระตือรือร้นสนใจ เสาะแสวงหาความรู้ใหม่ๆ มาเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนและนำไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันได้อย่างเหมาะสม

กระทรวงศึกษาธิการ (2548 : 9) ให้ความหมายของความใฝ่รู้ใฝ่เรียนไว้ว่า เป็นการที่บุคคลมีความกระตือรือร้น ตั้งใจ มุ่งมั่นในการเรียน ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ สืบค้นข้อมูลจากแหล่งการเรียนรู้ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน จัดบันทึก และสรุปองค์ความรู้

นิภา วงศ์สุรภินันท์ (2548 : 4 - 5) ให้ความหมายของความใฝ่รู้ใฝ่เรียนว่า หมายถึงคุณลักษณะทางจิตใจที่แสดงถึงความปรารถนา ความอยากรู้อยากเห็น ความกระตือรือร้น ความสนใจ ความพอใจที่จะแสวงหาความรู้ด้วยตนเองทั้งความรู้ด้านการเรียน และสภาพแวดล้อมรอบตัว มีความรู้เท่าทันวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี สามารถนำความรู้ที่ได้ไปประยุกต์ใช้ในการพัฒนาตนเอง และในการดำเนินชีวิตประจำวันได้ ซึ่งแบ่งเป็น 7 คุณลักษณะย่อย ได้แก่ 1) เห็นคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ 2) อยากรู้อยากเห็น 3) ตั้งใจอย่างมีสติ 4) กล้าคิดริเริ่ม 5) เพียรพยายาม 6) การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง 7) มีเหตุผล

วัฒนา พาผล (2551 : 5) ให้ความหมายของความใฝ่รู้ใฝ่เรียนว่า หมายถึง คุณลักษณะทางด้านจิตใจของผู้เรียนที่แสดงถึง การเห็นคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ความอยากรู้อยากเห็น ความตั้งใจกล้าคิดริเริ่ม ความเพียรพยายาม และการใช้เหตุผลในการแสวงหาความรู้ การเรียน และในการทำสิ่งต่างๆ รวมทั้งสามารถศึกษาค้นคว้าแสวงหาความรู้ต่าง ๆ ด้วยตนเอง

จากความหมายข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน หมายถึง คุณลักษณะทางด้านจิตใจของผู้เรียนที่แสดงถึงการเห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ ความอยากรู้อยากเห็น ตั้งใจอย่างมีสติ กล้าคิดริเริ่ม ความเพียรพยายาม การใช้เหตุผล และการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง

2. ความสำคัญของความใฝ่รู้ใฝ่เรียน

การที่บุคคลจะเกิดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนนั้น จำเป็นต้องตระหนักถึงความสำคัญว่า เมื่อส่งเสริมให้เกิดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนแล้วจะทำให้เกิดประโยชน์อย่างไรต่อตนเอง จากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องมีนักวิชาการศึกษากล่าวถึงความสำคัญของความใฝ่รู้ใฝ่เรียนไว้หลายทัศนะ ดังนี้

สำนักงานทดสอบทางการศึกษา (2539 : 1) ให้แนวคิดเกี่ยวกับความสำคัญของความใฝ่รู้ใฝ่เรียนว่า จะทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้ใหม่ๆ เป็นการพัฒนาตนเองให้มีความสามารถทางด้านวิชาการ วิชาชีพ รวมทั้งเป็นการพัฒนาผู้เรียนให้มีความรอบรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมอันจะทำให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาแนวทางที่เหมาะสมกับตนเองในการทำประโยชน์กับสังคม และลงมือปฏิบัติตามความสามารถของตนเองได้

เสาวนีย์ กานต์เดชารักษ์ (2542 : 32) กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญของความใฝ่รู้ใฝ่เรียนอันเกิดจากการสอนแบบสืบเสาะหาความรู้ว่า ผู้เรียนจะเกิดการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์เนื่องจากการคิดวิเคราะห์ของบุคคลเกี่ยวกับการตระหนักในข้อมูล และการจัดกระทำต่อข้อมูลโดยใช้ความคิด และอ้างเหตุผลเชิงอุปนัย และนิรนัยได้อย่างถูกต้อง ซึ่งผู้ที่มีความสามารถด้านการคิดวิเคราะห์จะสามารถควบคุมและตรวจสอบความจริงของข้อเสนอ หรือทฤษฎีต่างๆ ได้ทำให้สามารถอธิบาย ทำนาย และควบคุมสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างน่าเชื่อถือ และยังเกิดการพัฒนาความสามารถในการคิดสร้างสรรค์ โดยในส่วนของความสามารถในการคิดสร้างสรรค์นี้จะเป็นการคิดหรือการผลิตสิ่งใหม่ๆ ขึ้นมาได้ โดยมีความเข้าใจในสิ่งนั้นอย่างถ่องแท้ เป็นการค้นพบแนวคิดใหม่ ความสัมพันธ์ แบบใหม่ หรือมีนวัตกรรมใหม่ทำให้มีแนวทางหลายแง่มุม ตลอดจนผู้เรียนเกิดการพัฒนาความสามารถในการสืบสอบคุณค่าเป็นความสามารถของการตัดสินคุณค่าในการเลือกปัญหาในการแยกความแตกต่างระหว่างค่านิยมกับข้อเท็จจริง และกระทำการตัดสินคุณค่าของสิ่งต่างๆ ในชีวิตประจำวันได้โดยไม่มีอคติ

น้อยทิพย์ ลิมยิ่งเจริญ (2547 : 4) กล่าวเกี่ยวกับความสำคัญของความใฝ่รู้ใฝ่เรียนและความรับผิดชอบต่อกลุ่มของนักเรียนว่า นักเรียนได้เรียนรู้ทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเองและสามารถศึกษาค้นคว้าหาคำตอบได้ด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบ มีวินัย มีความสามัคคี รักความสะอาด พุดจาสุภาพ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และมีคุณลักษณะอันพึงประสงค์

วัฒนา พาผล (2551 : 18) กล่าวถึงความสำคัญของความใฝ่รู้ใฝ่เรียนว่า เมื่อบุคคลมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนแล้วจะทำให้บุคคลนั้นเกิดทักษะการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถศึกษาค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง มีความสามารถในการสืบสอบคุณค่า มีความรับผิดชอบ มีวินัย เกิดการพัฒนาความสามารถในการคิดวิเคราะห์ คิดสร้างสรรค์เกิดการพัฒนาตนเองให้มีความสามารถทางด้านวิชาการ และวิชาชีพจนเกิดความรู้ใหม่ๆ ตลอดจนรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม

จากความสำคัญของความใฝ่รู้ใฝ่เรียนที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า เป็นการทำให้ผู้เรียน เกิดองค์ความรู้ใหม่ๆ เป็นการพัฒนาเพื่อให้มีความสามารถทางการคิดวิเคราะห์ ทำให้เกิดทักษะ การเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถศึกษาค้นคว้าหาคำตอบด้วยตนเอง มีความรับผิดชอบ มีวินัย มีความ สม่ำเสมอ มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น และเกิดการพัฒนามาความสามารถในการคิดสร้างสรรค์และ เกิดความรู้ใหม่ๆ ตลอดจนรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคม

3. องค์ประกอบของความใฝ่รู้ใฝ่เรียน

บุญชิต มณีโชติ (2540 : 129) ได้สรุปว่า ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน จะเกิดขึ้นได้ ประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 3 ประการ ดังนี้

1. องค์ประกอบด้านความรู้สึก (Affective) หมายถึง การที่รู้สึกว่าคุณมีความรัก ความปรารถนา ความต้องการ ความสนใจ หรือความพึงพอใจ ต่อบางสิ่งบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับการ ดำรงชีวิต มีความรู้สึกว่าคุณนั้นมีคุณค่า มีความหมายสำหรับตนและอยากจะได้มาเป็นเจ้าของ
2. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive) หมายถึง การที่บุคคลจะมีการ ใฝ่รู้ ใฝ่เรียน อย่างไรก็ตามจะต้องอาศัยความรู้ หรือประสบการณ์เดิมเป็นพื้นฐาน การมีความรู้เดิมจะเป็น พื้นฐานให้คิด แสวงหาแนวทาง มีความคิดไตร่ตรอง มีความรู้แก้ปัญหาเดิม และมีความสามารถ ที่จะแก้ปัญหาใหม่

3. องค์ประกอบด้านการปฏิบัติ (Behavior Component) หมายถึง พฤติกรรม แสดงออกจากความรู้สึกและความคิดที่อยู่ภายในตนเอง สามารถแสดงให้เห็นได้จากการกระทำ

มณีวรรณ กมลพัฒนนะ (2536 : 11-12) ได้กล่าวถึง องค์ประกอบของความใฝ่รู้ใฝ่ เรียน มี 2 อย่าง คือ ใฝ่รู้ใฝ่เรียนข้างนอกกับใฝ่รู้ใฝ่เรียนข้างใน ใฝ่รู้ใฝ่เรียนข้างนอก หมายถึง การ แสวงหาความรู้จากธรรมชาติ การแสวงหาความรู้จากมนุษย์อื่น ใฝ่รู้ใฝ่เรียนข้างใน หมายถึง การแสวงหาความรู้จากตนเอง รู้จักตนเอง รู้กำลัง สติปัญญาตนเอง รักใช้ความรู้ของตนให้เกิด ประโยชน์ โดยมุ่งที่จะผสมผสานและเชื่อมโยง ความรู้ของตนให้เข้ากับธรรมชาติ ให้เข้ากับความรู้ของผู้อื่น อย่างเป็นธรรมชาติ

จากองค์ประกอบของความใฝ่รู้ใฝ่เรียน สรุปได้ว่า ความใฝ่รู้ใฝ่เรียน จะเกิดขึ้นได้ต้อง ประกอบด้วยองค์ประกอบด้านความรู้สึก องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ และองค์ประกอบ ด้านการปฏิบัติ รวมไปถึงการใฝ่รู้ใฝ่เรียนข้างนอก และใฝ่รู้ใฝ่เรียนข้างใน โดยมุ่งที่จะผสมผสานและ เชื่อมโยงความรู้ของตนให้เข้ากับธรรมชาติ

4. ประเภทของความใฝ่รู้ใฝ่เรียน

บุญชิต มณีโชติ (2540 : 116-119) ได้แบ่งประเภทของความใฝ่รู้ใฝ่เรียน จำแนก ออกเป็นด้านดังต่อไปนี้

1. การใฝ่รู้ใฝ่เรียน จำแนกตามเป้าหมายของการกระทำ ได้เป็น 4 ด้านคือ
 - 1.1 การใฝ่รู้ใฝ่เรียนด้านครอบครัว หมายถึง การมุ่งแสวงหาหนทาง วิธีการที่จะ ทำให้ครอบครัวมีความสุขความเจริญ สมาชิกแต่ละคนอยู่ร่วมกันอย่างรักใคร่กลมเกลียว มุ่งพัฒนา ความเป็นอยู่ของครอบครัวให้เจริญก้าวหน้า พฤติกรรมที่แสดงออก เช่น การสนใจศึกษาครอบครัวที่ ประสบความสำเร็จ การสนทนากับผู้มีประสบการณ์ การค้นคว้าจากตำรา สื่อต่างๆ

1.2 การใฝ่รู้ใฝ่เรียนด้านสังคม เป็นการมุ่งแสวงหา 'ไขว่คว้า' ให้ได้มาซึ่งสัมพันธ์ภาพกับบุคคลต่าง ๆ ในสังคม ค้นหาวิธีการและกระทำตามแนวทางที่ตนคิดว่าจะสมหวัง ดังเป้าหมายได้ผู้ที่ใฝ่รู้ใฝ่เรียนด้านสังคมจะต้องการให้ผู้อื่นยอมรับ เคารพรัก นับถือ เห็นคุณค่าของตนเองพฤติกรรม ที่แสดงออกมักเข้ารับการอบรมเพื่อพัฒนาบุคลิกภาพ การเข้าสังคม ค้นคว้าหาแนวทางที่จะทำให้บรรลุตามความปรารถนา

1.3 การใฝ่รู้ใฝ่เรียนด้านวิชาการ เป็นการใฝ่รู้ใฝ่เรียนที่เกี่ยวกับความรู้ หรือศาสตร์ต่าง ๆ เกี่ยวข้องกับอาชีพของตนและศาสตร์อื่น ๆ ไม่จำกัด ต้องการมีความรู้เพิ่มเติม รู้ให้ลึกและรู้ให้กว้าง นำความรู้ใหม่ที่ได้มาพัฒนาเชื่อมโยงกับความรู้เก่า เพื่อสร้างความรู้ใหม่ที่พิเศษขึ้นกว่าเดิม แสดงออกโดยการค้นคว้าจากตำรา เอกสาร สิ่งตีพิมพ์ ศึกษาสอบถาม สนทนากับผู้รู้

1.4 การใฝ่รู้ใฝ่เรียนด้านอาชีพ เป็นความสนใจ ความต้องการที่จะพัฒนาอาชีพของตน ให้ก้าวหน้า โดดเด่น มีความเพียรพยายาม โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค เพื่อให้ได้มาซึ่งเป้าหมายที่ตั้งไว้ มีความสุข มีความพอใจกับอาชีพที่ทำ พฤติกรรมที่ใฝ่รู้ใฝ่เรียนด้านอาชีพ แสดงออกในลักษณะมีระดับความต้องการระดับสูง พยายามปฏิบัติสิ่งต่าง ๆ ของตนให้ดีเสมอ มีความหวังที่จะให้อาชีพที่ตนทำ หรือตำแหน่งหน้าที่การงานของตนมั่นคง ก้าวหน้า เป็นที่ยอมรับ มีความตั้งใจในการทำงาน และมุ่งศึกษาวิธีการและปฏิบัติตามแนวทางที่ค้นพบเพื่อไปสู่เป้าหมาย

2. การใฝ่รู้ใฝ่เรียน จำแนกตามแรงจูงใจหรือความต้องการของบุคคล แบ่งได้เป็น

3 ด้านคือ

2.1. การใฝ่รู้ใฝ่เรียนด้านผลสัมฤทธิ์หมายถึง การที่บุคคลมีความต้องการประสบผล สัมฤทธิ์ มุ่งปรารถนาที่จะทำให้ผลการเรียนดีขึ้น ด้วยฝีมือของตนเอง และแสวงหาแนวทางวิธีการที่จะพัฒนาปรับปรุงผลการเรียนให้ดียิ่ง ๆ ขึ้น มีความต้องการที่จะควบคุมผลของพฤติกรรมใฝ่รู้ใฝ่เรียนที่แสดงออก เช่น การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง การตั้งใจเรียน สนใจอยากเรียนตลอดเวลา การนำผลของความรู้ที่ได้มาพัฒนาปรับปรุงการเรียนให้ดียิ่งขึ้น

2.2 การใฝ่รู้ใฝ่เรียนด้านอำนาจหมายถึง การที่บุคคลมีความต้องการมีอำนาจเหนือบุคคลอื่น แสวงหาวิธีที่จะได้มาซึ่งอำนาจ และเป็นที่ยอมรับของผู้อื่น ชอบแสดงออกถึงการมีอำนาจชอบเป็นผู้นำกลุ่ม ศึกษาหาความรู้โดยการสังเกตจากบุคคลที่เป็นแบบอย่างของผู้มีอำนาจในทางชอบธรรม เป็นต้น

2.3 การใฝ่รู้ใฝ่เรียนด้านความสัมพันธ์เป็นการสนใจ และปรารถนาที่จะมีความสัมพันธ์ กับผู้อื่น พยายามหาแนวทาง วิธีการต่าง ๆ เพื่อมาพัฒนาปรับปรุงให้ตนเป็นที่ยอมรับของกลุ่มของสังคม เป็นที่ต้องการของสังคม เป็นที่รู้จักและต้องการรู้จักผู้อื่น ด้วยพฤติกรรมใฝ่รู้ใฝ่เรียน ที่แสดงออกได้แก่ การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองจากเอกสาร หนังสือ สิ่งพิมพ์เกี่ยวกับมนุษย์สัมพันธ์ หรือการสร้างสัมพันธ์ภาพ การสังเกตจากตัวแบบ การฝึกฝนพัฒนาตนเองตามแบบที่รับรู้ เป็นต้น

3. การใฝ่รู้ใฝ่เรียน จำแนกตามลักษณะวิธีการค้นหาความรู้ มี 3 ประเภท ดังนี้

3.1 การใฝ่รู้ใฝ่เรียนโดยการเข้าชั้นเรียนตามหลักสูตรที่กำลังศึกษา มีการแสดงออก ดังนี้

3.1.1 สนใจกระตือรือร้นที่จะมีส่วนร่วมในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

3.1.2 สนใจและต้องการมีส่วนร่วมในการเรียนการสอน

3.1.3 เตรียมตัวค้นคว้าล่วงหน้าก่อนเข้าชั้นเรียน

3.1.4 ตั้งใจ สนใจและอยากที่จะเรียนตลอดเวลา

3.1.5 หากสงสัย ไม่แน่ใจ ชัดแย้งจะแสวงหาแนวทางแก้ไข อาจทำโดย

สนทนากับผู้รู้ สนทนาแลกเปลี่ยนความคิดเห็น ซักถาม

3.1.6 พยายามนำความรู้ที่ได้จากการเรียน มาพัฒนาปรับปรุงการเรียนให้ดีขึ้น

3.2 การใฝ่รู้ใฝ่เรียนโดยการศึกษาด้วยตนเองเนื่องจากบุคคลแต่ละคนมีโอกาและความต้องการหรือความมุ่งหวังที่ต่างกัน การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ก็เป็นทางเลือกหนึ่งของผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียนจะกระทำให้ได้มา ซึ่งความต้องการของตนเอง วิธีการค้นคว้าหาความรู้ มักทำโดยการสนทนากับผู้รู้ ผู้มีประสบการณ์ การสังเกต การเลียนแบบจากสิ่งที่ได้พบเห็นตรงกับความมุ่งหวังของตน นอกจากนี้อาจต้องศึกษาจากตำรา เอกสาร สิ่งตีพิมพ์ สื่อเทคโนโลยีต่างๆ เข้าร่วมฟังการบรรยายตามโอกาสที่ตนเองสนใจ หรืออาจศึกษาทางไปรษณีย์

3.3 การใฝ่รู้ใฝ่เรียนโดยการเข้ารับการศึกษาค้นคว้าเนื่องการอบรม สัมมนา

การประชุม รูปแบบต่างๆ การศึกษาดูงานบุคคลที่ใฝ่รู้ใฝ่เรียนประเภทนี้จะสนใจ และอยากศึกษาในระดับที่สูงขึ้นหรือเข้าร่วมโครงการต่างๆ เพื่อนำความรู้ที่ได้มาพัฒนาปรับปรุงตน บุคคลเหล่านี้จึงมักมีโอกาส และมีความกระตือรือร้นพัฒนาดตนเอง ด้วยวิธีการค้นคว้าหาความรู้แบบนี้สูงกว่าวิธีอื่น

จากประเภทของความใฝ่รู้ใฝ่เรียน สรุปได้ว่า ประเภทของความใฝ่รู้ใฝ่เรียน สามารถจำแนกตามเป้าหมายของการกระทำ จำแนกตามแรงจูงใจหรือความต้องการของบุคคล และจำแนกตามลักษณะวิธีการค้นหาความรู้

5. คุณลักษณะของผู้มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน

ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนเป็นคุณลักษณะที่พึงมีและเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เพื่อที่จะเป็นบุคคลที่มีประสิทธิภาพ สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข ซึ่งพฤติกรรมบ่งชี้ของคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนเป็นพฤติกรรมที่ผู้เรียนแสดงออก มีนักวิชาการและนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวไว้ ดังนี้
คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ (2540 : 15) ได้สรุปพฤติกรรมผู้ที่มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ไว้ดังนี้

1. ความชอบและความชื่นชมและเห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ
2. ความใฝ่ฝันและจินตนาการ
3. การแสวงหาแนวทางใหม่ๆ
4. ความกระตือรือร้น ความอยากรู้อยากเห็น
5. ความตั้งใจ การเอาใจใส่ ทำให้ดีกว่าเดิมอยู่เสมอ
6. ความกล้า ความริเริ่มและการตัดสินใจ
7. ความเพียรพยายาม มุ่งมั่น บากบั่น มีความสงบ มีสมาธิในการทำสิ่งต่างๆ

โดยไม่ย่อท้อ

กรมการศึกษานอกโรงเรียน (2542 : 3) ได้สรุปพฤติกรรมผู้ที่มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน

ดังนี้

1. เห็นคุณค่าและประโยชน์ของการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ
2. กระตือรือร้น อยากรู้อยากเห็น

3. ตั้งใจ เอาใจใส่ ทำให้ดีอยู่เสมอ
4. ริเริ่ม กล้าแสดงออกและตัดสินใจ

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2542 : 37) ได้สรุปพฤติกรรมผู้ที่มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ดังนี้

1. มีนิสัยรักการอ่าน
2. มีความกระตือรือร้น
3. กล้าแสดงความคิดเห็น
4. ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
5. ใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

สถาบันแนะแนวเบิร์กแมน (พรพรรณ อุทัยวี. 2544 : 5 ; อ้างอิงมาจาก Bergman Consulting Consultation Services. 2001) ได้สรุปพฤติกรรมผู้ที่มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนว่า เป็นผู้ที่มีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งข้อมูลข่าวสารที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่อย่างต่อเนื่อง เพื่อให้ทันกับโลกปัจจุบัน มีทักษะในการกระบวนกรคิดค้นคว้าและวิจัย มีความสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา อีกทั้งยังให้บริการได้อย่างทั่วถึงในทุกสถานการณ์ที่ไม่มีข้อจำกัดเรื่องเวลา และโอกาส มีวิธีการและเทคโนโลยีที่จะร่วมมือกันเรียนรู้เพื่อให้เข้าใจอย่างแจ่มแจ้งและคุ้มค่าเกี่ยวกับองค์ความรู้ และมีการเรียนรู้ การประเมินผลด้วยตนเอง คือ การพัฒนากระบวนกรอย่างต่อเนื่องซึ่งสามารถนำไปประยุกต์ใช้เกี่ยวกับตนเองในการเรียนรู้

อารี พันธมณี (2543 : 19) ได้สรุปพฤติกรรมผู้ที่มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนว่า เป็นบุคคลที่มีลักษณะรักเรียน ชอบการศึกษาอยู่เสมอ ตื่นตัวกับสิ่งแปลกใหม่รอบตัว หรือจากระบบการเรียนอยากรู้อยากเห็น สนใจ ติดตาม และแสวงหาความรู้ มีความรับผิดชอบต่อชีวิตตนเอง และการงาน ติดตามข่าวสาร อ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ เรียนรู้ในรูปแบบต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง มีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษตลอดชีวิตเพื่อปรับตนเองให้ทันสมัย ทันยุคทันเหตุการณ์ทันโลก ทันต่อการเปลี่ยนแปลงสามารถอยู่ในสังคมแห่งการเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข

สุภาพร มากแจ้ง (ปิลันญา วงศ์บุญ. 2550 : 16 ; อ้างอิงมาจาก สุภาพร มากแจ้ง. 2544 : 7-14) ได้สรุปพฤติกรรมผู้ที่มีความใฝ่รู้ ใฝ่เรียนได้ดังนี้

1. มีความอยากรู้
2. มีความตั้งใจจริง มุ่งมั่นที่จะรู้
3. มีความรักเรียน
4. มีเหตุผล
5. ความคิดริเริ่ม
6. การฝึกฝนค้นคว้า
7. รักการอ่าน
8. ความขยันหมั่นเพียร

จอห์น บรูบาคเชอร์ และคณะ (ปิลันญา วงศ์บุญ. 2550 : 16 ; อ้างอิงมาจาก Brubacher, John W. and others. 1994 : 39-42) ได้กล่าวถึง คุณลักษณะของผู้ที่มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนที่สำคัญ มีลักษณะ ดังนี้

1. ต้องมีเหตุผล
2. มีความอยากรู้อยากเห็น
3. มีแรงจูงใจ
4. ชอบศึกษาหาความรู้
5. ชอบความท้าทาย

สรุปได้ว่า บุคคลที่มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน คือ มีความกระตือรือร้นเป็นคนช่างสังเกต อยากรู้อยากเห็น ชอบตั้งคำถาม มีความตั้งใจ มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ มีความมุ่งมั่นในการเรียน ขยันเรียน เป็นคนไม่อยู่นิ่ง มีเหตุผล มีความรับผิดชอบ มีเอกลักษณ์ของตนเอง มีความสามารถในการคิดวิเคราะห์ วิจัย ประเมินผลข้อมูลต่างๆ ได้อย่างฉลาด ทำงานที่ได้รับมอบหมายจนเสร็จ ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์โดยการแสวงหาความรู้จากแหล่งการเรียนรู้ที่หลากหลาย เผยแพร่องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าให้แก่ผู้อื่นอยู่เสมอ มีความเป็นผู้นำ มีความสามารถในการประยุกต์ใช้ความรู้ทำงานอย่างเป็นระบบ มีทัศนคติต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต และติดตามข้อมูลข่าวสารเพื่อให้ก้าวทันโลกแห่งการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา

6. ทักษะพื้นฐานที่เอื้อต่อความใฝ่รู้ใฝ่เรียน

เนื่องจากการแสวงหาความรู้ต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ด้วยตนเองจากบุคคล หรือสิ่งต่างๆ รอบตัว ผู้เรียนจำเป็นต้องมีทักษะต่างๆ เพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งได้มีผู้ที่กล่าวถึงทักษะพื้นฐานที่เอื้อต่อการใฝ่รู้ใฝ่เรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต ดังนี้

สำนักงานทดสอบทางการศึกษา (2539 : 1) กล่าวถึงทักษะพื้นฐานที่เอื้อให้เกิดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน คือ การฟัง การอ่าน การคิด การเขียนและการทดสอบ ซึ่งล้วนเป็นทักษะพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ และเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียน

กรมวิชาการ (2540 : 9) กล่าวถึงทักษะพื้นฐานในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมหรือกล่าวได้ว่า เป็นทักษะพื้นฐานที่เอื้อต่อคุณลักษณะนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนไว้ 6 ทักษะ คือ

1. การฟัง เป็นความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารซึ่งมีส่วนสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับการคิดและการพูด การฟังจึงนับเป็นทักษะพื้นฐานในการแสวงหาความรู้
2. การถาม เป็นเครื่องมือที่สำคัญอย่างยิ่งที่จะทำให้เกิดกระบวนการคิด และเกิดการเรียนรู้ในเรื่องนั้นๆ คำถามที่ดีทำให้ผู้ถามเกิดการเรียนรู้ได้หลายระดับ ตั้งแต่ระดับความจำ ไปจนถึงระดับประยุกต์ วิเคราะห์และประเมินค่า
3. การคิด เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะช่วยให้มนุษย์เห็นกาลไกล และสามารถควบคุมการกระทำของตนเองให้เป็นไปตามเจตนารมณ์การคิดอย่างมีเหตุผล และมีวิจารณญาณ เป็นองค์ประกอบสำคัญที่มีผลต่อการเรียนรู้ การตัดสินใจ และการแสดงพฤติกรรมต่างๆ ของคน
4. การอ่าน เป็นความสามารถในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารโดยใช้กระบวนการรับรู้นับเป็นทักษะที่สำคัญอย่างหนึ่งในการแสวงหาความรู้ การอ่านมิได้จำกัดเฉพาะการอ่านตัวอักษรเท่านั้น ยังรวมไปถึงการอ่านสถิติ ข้อมูลต่างๆ ด้วย

5. การเขียน เป็นความสามารถในการถ่ายทอดความรู้ การคิด ทักษะคิดและความรู้สึกต่าง ๆ ออกมาเป็นลายลักษณ์อักษรให้ผู้อื่นเข้าใจ ทักษะการเขียนเป็นความสำคัญยิ่ง ต่อการค้นคว้า บันทึกเหตุการณ์ข้อมูล และความจริงที่ค้นพบจากการแสวงหาความรู้เพื่อเก็บไว้เป็นหลักฐานอันจะนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาต่อไป

6. การทดลอง เป็นทักษะในการแสวงหาความรู้โดยการปฏิบัติจริงอย่างมีระบบ เพื่อค้นหาความจริงและสามารถสรุปผลอย่างมีเหตุผลได้ด้วยตนเอง การฝึกทักษะการทดลองอยู่เสมอ จะทำให้ผู้เรียนมีนิสัยรักการศึกษาดทดลอง และนำไปใช้แก้ปัญหาได้

วัฒนา พาผล (2551 : 21) กล่าวถึงทักษะพื้นฐานที่เอื้อให้บุคคลเกิดการใฝ่รู้ใฝ่เรียน ได้แก่ ทักษะการฟัง ทักษะการถาม (การพูด) ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน ทักษะการคิด และทักษะการทดลอง ซึ่งตัวผู้เรียน ผู้ปกครอง และครูสามารถนำทักษะเหล่านี้ไปเป็นทักษะพื้นฐานในการพัฒนาให้ผู้เรียนเกิดคุณลักษณะความใฝ่รู้ใฝ่เรียนต่อไปได้

จากที่กล่าวมาข้างต้นสรุปได้ว่า ทักษะพื้นฐานที่เอื้อต่อความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียน ประกอบด้วย ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการคิด ทักษะการเขียนและทักษะการทดลอง ซึ่งล้วนเป็นทักษะพื้นฐานในการแสวงหาความรู้ และเพิ่มประสิทธิภาพ ในการเรียน

7. การวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน

การวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของผู้เรียนเป็นสิ่งที่มีความสำคัญ ทั้งนี้เพื่อที่จะทราบว่าความใฝ่รู้ ใฝ่เรียนเกิดขึ้นกับตัวผู้เรียนหรือไม่ เพื่อที่จะนำข้อมูลที่ได้จากการวัดเป็นข้อมูลพื้นฐานในการส่งเสริม และพัฒนาคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนของตัวผู้เรียนให้มากยิ่งขึ้นต่อไป จากการศึกษาเอกสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนพบว่าสามารถทำได้หลายแนวทาง ดังนี้

น้อยทิพย์ ลีมยิ่งเจริญ (2547 : 8) ได้ทำการวิจัยเพื่อพัฒนาความมีวินัยด้าน ความรับผิดชอบต่อกลุ่ม และความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนโดยใช้เครื่องมือในการวัดคุณลักษณะดังกล่าว คือ แบบสังเกตพฤติกรรม และแบบประเมินพฤติกรรมตามตัวชี้วัดที่กำหนดขึ้น

กระทรวงศึกษาธิการ (2548 : 68) ได้เสนอแบบสรุปผลการประเมินคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนซึ่งเป็นคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียนโดยเครื่องมือมีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่าโดยให้ครูและผู้ปกครองเป็นผู้ประเมินนักเรียนโดยใช้แบบสอบถาม โดยให้ผู้ประเมินใส่ตัวเลขระดับที่ตรงกับ การปฏิบัติของผู้ถูกประเมินตามความเป็นจริงโดยได้แบ่งระดับการปฏิบัติเป็น 3 ระดับคือ 1 หมายถึง ปฏิบัติน้อย หรือไม่เคยปฏิบัติ 2 หมายถึง ปฏิบัติเป็นบางครั้ง และ 3 หมายถึง ปฏิบัติเป็นประจำ ทั้งนี้ให้ผู้ประเมินทำการประเมินซ้ำถึง 3 ครั้งแล้วคูณผลสรุปจากการประเมิน

นิภา วงษ์สุรภินันท์ (2548 : 60) สร้างแบบวัดคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนสำหรับนักเรียนระดับช่วงชั้นที่ 3 โดยคุณลักษณะของเครื่องมือเป็นแบบสถานการณ์ 3 ตัวเลือก โดยวัดในด้าน เห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ ด้านความอยากรู้อยากเห็น ด้านตั้งใจอย่างมีสติ ด้านกล้าคิดริเริ่ม ด้านความเพียรพยายาม ด้านการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ด้านมีเหตุผล โดยเกณฑ์การให้คะแนน ดังนี้ ให้ 3 คะแนน เมื่อเลือกตอบในตัวเลือกที่แสดงถึงการมีคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนสูง ให้ 2 คะแนนเมื่อ เลือกตอบในตัวเลือกที่แสดงถึงการมีคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนปานกลาง และให้ 1 คะแนนเมื่อเลือกตอบในตัวเลือกที่แสดงถึงการมีคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนต่ำ และใช้เกณฑ์การแปลความหมาย คะแนน คือ คะแนนตั้งแต่ 165 - 198 แสดงว่ามีคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนอยู่ในระดับสูง คะแนน

ตั้งแต่ 99 - 164 แสดงว่ามีคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนอยู่ในระดับปานกลาง และคะแนนตั้งแต่ 66 - 98 แสดงว่ามีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนอยู่ในระดับต่ำ

วัฒนา พาผล (2551 : 5) ได้วิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์ของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยสร้างแบบสอบถามวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนออกเป็น 7 ด้านคือ การเห็นคุณค่าของสิ่งต่าง ๆ ความอยากรู้อยากเห็น ความตั้งใจ การกล้าคิดริเริ่ม ความเพียรพยายาม การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และการมีเหตุผล โดยเกณฑ์การให้คะแนนจะแบ่งออกเป็น 5 ระดับ คือ 5 หมายถึง จริงมาก 4 หมายถึง จริงค่อนข้างมาก 3 หมายถึง จริงปานกลาง 2 หมายถึง จริงค่อนข้างน้อย และ 1 หมายถึง จริงน้อย และใช้เกณฑ์การแปลความหมายคะแนนคือ 4.50 - 5.00 หมายถึง มีคุณลักษณะที่พิจารณาอยู่ในระดับมาก 3.50 - 4.49 หมายถึง มีคุณลักษณะที่พิจารณาอยู่ในระดับค่อนข้างมาก 2.50 - 3.49 หมายถึง มีคุณลักษณะที่พิจารณาอยู่ในระดับปานกลาง 1.50 - 2.49 หมายถึง มีคุณลักษณะที่พิจารณาอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย และ 1.00 - 1.49 หมายถึง มีคุณลักษณะที่พิจารณาอยู่ในระดับน้อย

จากการศึกษาการวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน ผู้ศึกษาค้นคว้าสนใจวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนโดยใช้แบบสอบถามจำนวน 28 ข้อที่มีลักษณะเป็นมาตรประเมินค่า 5 ระดับ คือ 5 หมายถึง มากที่สุด ระดับ 4 หมายถึง มาก ระดับ 3 หมายถึง ปานกลาง ระดับ 2 หมายถึง น้อย และ ระดับ 1 หมายถึง น้อยที่สุด และเกณฑ์การแปลความหมายคะแนนเฉลี่ยรายข้อเป็น คือ 4.50 - 5.00 หมายถึง มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนพิจารณาอยู่ในระดับมากที่สุด 3.50 - 4.49 หมายถึง มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนพิจารณาอยู่ในระดับมาก 2.50 - 3.49 หมายถึง มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนพิจารณาอยู่ในระดับปานกลาง 1.50 - 2.49 หมายถึง มีความใฝ่รู้ ใฝ่เรียนพิจารณาอยู่ในระดับน้อย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนพิจารณาอยู่ในระดับน้อยที่สุด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยในประเทศ

ยุวดี โปธายะ (2546 : 70 - 71) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนในระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพ ปีที่ 2 แผนกพณิชยการ ที่เรียนภาษาอังกฤษ 4 วิทยาลัยสารพัดช่างลำปาง จำนวน 36 คน ผลการศึกษาพบว่า ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนสูงขึ้น หลังจากได้รับการสอบแบบ SQ4R

รัตนภรณ์ เลิศคำฟู (2547 : 55) ได้ศึกษาการใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ในการสอนอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบ้านแม่ก๊ะ อำเภอดอยสะเก็ด จังหวัดเชียงใหม่ จำนวน 12 คน ผลการศึกษาพบว่า การจัดการเรียนรู้ที่ใช้วิธีสอนแบบ SQ4R สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความสำคัญของนักเรียนได้ดีขึ้น นักเรียนร้อยละ 75 ผ่านเกณฑ์ 60 เปอร์เซนต์ และมีคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มร้อยละ 62.08 นักเรียนมีพฤติกรรมมารเรียนในระดับดีมาก นอกจากนี้นักเรียนส่วนใหญ่แสดงความพึงพอใจและต้องการเรียนด้วยวิธีสอนแบบ SQ4R

สุนทร อุทุมหาราช (2547 : 85 – 87) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ SQ4R กับการสอนตามคู่มือครู กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนวังตะเคียนประชานุสรณ์ อำเภอเมือง จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 60 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธี SQ4R กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และนักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านด้วยวิธี SQ4R กับนักเรียนที่ได้รับการสอนตามคู่มือครูมีความสนใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

พรนิภา บรรจงมณี (2548 : 69) ได้ศึกษาการใช้เทคนิค SQ4R เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการคิดไตร่ตรองของผู้เรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/1 โรงเรียนเรยีนา เซลี วิทาลัย ที่เรียนรายวิชาภาษาอังกฤษเสริมทักษะจำนวน 26 คน ผลการศึกษาพบว่า ผู้เรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค SQ4R มีคะแนนความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษหลังการทดลองสูงกว่าก่อนการทดลอง

จิราพร หนูสาย (2551 : 37 – 45) ได้ศึกษาผลการใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโหล๊ะหาร จังหวัดพัทลุง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโหล๊ะหาร จังหวัดพัทลุง จำนวน 26 คน ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ต่อการเรียนภาษาอังกฤษอยู่ในระดับมาก

2. งานวิจัยต่างประเทศ

เฮดเบิร์ก (Kritina Hedberg. 2005 : 107 – 108) ได้ศึกษาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้เทคนิค SQ4R กับผู้เรียนในระดับชั้นประถมศึกษา จำนวน 3 คน ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนทั้ง 3 คนมีความสามารถในการอ่านที่สูงขึ้น มีการใช้ทักษะและกระบวนการคิดในการอ่านโดยการตั้งคำถามผู้เรียนสามารถจำรายละเอียดและบทเรียนมากขึ้นหลังจากที่ได้รับการสอนโดยใช้เทคนิค SQ4R เป็นระยะเวลา 6 สัปดาห์

ซาร์ฮาน (Ghaith, Shaaban. 2008 : 14 – 26) ได้ศึกษาการเปรียบเทียบประสิทธิภาพของเทคนิคที่ส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านกับผู้เรียนภาษาอังกฤษในระดับสูงที่เป็นชาวอาหรับทั้งหมด 45 คน ผู้เรียนได้รับเทคนิคการสอนความเข้าใจในการอ่านทั้งหมด 3 วิธี คือ SQ4R DRTA PREP ผลการวิจัยพบว่า เทคนิค SQ4R เป็นเทคนิคการอ่านเพื่อความเข้าใจที่มีประสิทธิภาพดีที่สุด

อฮิสซาส์ คาราจ (Hasibuan, Azizah Khairah. 2011 : 76 – 77) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้เรื่องการอ่านเพื่อความเข้าใจ ด้วยเทคนิค SQ4R ที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนอิสลามรยาศ์ ประเทศอินโดนีเซีย จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ4R สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านของนักเรียนได้ดีขึ้นกว่าการสอนแบบปกติ (84.33 > 76.67) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และมีคะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สุสินละวะตี (Tri Susillawati. 2012 : 191 – 192) ได้ศึกษาการพัฒนาการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค SQ4R กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนโรงเรียนมัธยมศึกษาอิสลาม 1 ประเทศอินโดนีเซีย จำนวน 50 คน ผลการวิจัยพบว่า การพัฒนาการอ่านจับใจความด้วยเทคนิค SQ4R สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่านจับใจความได้เป็นอย่างดี และมีประสิทธิภาพที่ดีที่สุด จะเห็นได้จากผลของการทดสอบก่อนเรียนนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 42.67 และผลการทดสอบหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 44.11 และนักเรียนยังมีความเข้าใจในการสอนของครู มีความสนใจและมีความพึงพอใจในการร่วมกิจกรรม

จากการศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องทั้งในประเทศและต่างประเทศ สรุปได้ว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R จะช่วยพัฒนาความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษในระดับแปลความตีความ จับใจความ โดยดำเนินการตามขั้นตอน 6 ขั้นตอนด้วยกัน ได้แก่ ขั้นสำรวจ (Survey) ขั้นตั้งคำถาม (Question) ขั้นอ่าน (Read) ขั้นบอกคำตอบอีกครั้ง (Record) ขั้นระบุข้อมูลที่ได้ (Recite) และขั้นไตร่ตรอง (Reflect)

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษาค้นคว้า

การศึกษาค้นคว้าเรื่อง การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า
3. การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนเสื่อโก้ววิทยาสรรค์ อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 3 ห้องเรียน 120 คน

2. กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนเสื่อโก้ววิทยาสรรค์ อำเภอลำดวน จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 40 คน ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Reading Practice จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาจำนวน 12 ชั่วโมง
2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Test) ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ครอบคลุมเนื้อหาสาระ 6 เรื่อง
3. แบบสอบถามวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็น มาตรการส่วนประมาณค่า มี 5 ระดับ จำนวน 28 ข้อ

การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการตามลำดับดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

1.2 ศึกษาเนื้อหาในวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

1.3 วิเคราะห์เนื้อหาวิชาภาษาอังกฤษที่เกี่ยวกับการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ศึกษาทฤษฎีหลักการและแนวคิดจากเอกสาร คู่มือครู และตำราเรียน

1.4 ผู้ศึกษาค้นคว้าเลือกหน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Reading Practice มาวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม และสื่อการเรียนการสอน เพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ ดังตาราง 6

ตาราง 6 วิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้ กิจกรรม และสื่อการเรียนการสอน เพื่อนำมาสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

เรื่อง/เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน (ชั่วโมง)
Introduce myself	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ภาษาในการให้ข้อมูลส่วนตัว เป็นประโยค Present Simple Tense ได้ - เข้าใจเนื้อหาที่อ่านและแสดงความคิดเห็นพร้อมทั้งสรุปได้ 	2
Mutita's Daily Activities	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ภาษาในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนอนาคตของตนเองได้ - เรียงลำดับเหตุการณ์ที่สำคัญในเนื้อเรื่องได้ - นำผลงานของตนเองไปแสดงพร้อมทั้งอธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจ 	2
Shopping	<ul style="list-style-type: none"> - ใช้ภาษาเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ การใช้จ่ายเงินในชีวิตประจำวันได้ - สรุปสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ 	2
Mutita's letter to a friend	<ul style="list-style-type: none"> - สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารกับคนอื่นได้ - ใช้ภาษาเพื่อขอและให้ข้อมูลตามที่ต้องการได้ - สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ 	2

ตาราง 6 (ต่อ)

เรื่อง/เนื้อหา	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวน (ชั่วโมง)
In the library	- ใช้ภาษาในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ห้องสมุดในโรงเรียนได้ - เข้าใจเนื้อหาที่อ่านและแสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งสรุปได้	2
A trip to Nadoon	- ใช้ภาษาในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับ แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดของตนเองได้ - เข้าใจเนื้อหาที่อ่าน แสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งสรุป และอธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจได้	2
รวม		12

1.5 สร้างแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R จำนวน 6 แผน ดังนี้

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Introduce myself

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง Mutita's Daily Activities

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง Shopping

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 4 เรื่อง Mutita's letter to a friend

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 5 เรื่อง In the library

แผนการจัดการเรียนรู้ที่ 6 เรื่อง A trip to Nadoon

1.6 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น จำนวน 6 แผน เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบความเหมาะสม ความครอบคลุม และความสมบูรณ์ของแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า การเขียนจุดประสงค์ยังไม่สอดคล้องกับเนื้อหา ควรเพิ่มจุดประสงค์การเรียนรู้ให้สอดคล้องกับเนื้อหา และการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนยังไม่ชัดเจน ควรเพิ่มกิจกรรมทุกขั้นตอนให้มีความชัดเจนมากขึ้น

1.7 แก้ไขปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาและนำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระ จำนวน 6 แผน เสนอผู้เชี่ยวชาญเพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของเนื้อหากับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประกอบด้วย

1.7.1 นางสาวธนพร คำวรรณ ตำแหน่งอาจารย์ วุฒิการศึกษา ศศ.ม. สาขาวิชา ภาษาอังกฤษศึกษา สถานที่ทำงาน มหาวิทยาลัยบูรพาวิทยาเขตสระแก้ว ผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาอังกฤษ

1.7.2 นายสมชาย ศิริทาน ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ วุฒิการศึกษา กศ.ม. สาขาวิชา หลักสูตรและการสอน โรงเรียนท่าขอนยางพิทยาคม อำเภอกันทรวิชัย จังหวัดมหาสารคาม สังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม ผู้เชี่ยวชาญด้านหลักสูตรและการสอน

1.7.3 นางสาวสมจวน มานะก่อ ตำแหน่งครูชำนาญการพิเศษ วุฒิการศึกษา กศ.ม. สาขาวิชา การวัดผลการศึกษา โรงเรียนวัดดงบัง (ดงบังบำรุงวิทย) อำเภอประจันตคาม จังหวัดปราจีนบุรี สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาปราจีนบุรี เขต 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านการวิจัยและการประเมินผลการศึกษา

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ มี 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 102-103)

ระดับ 5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ระดับ 4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ระดับ 3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ระดับ 2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ระดับ 1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

เกณฑ์การให้ความหมายของค่าเฉลี่ย กำหนดตามเกณฑ์ของ บุญชม ศรีสะอาด (2545 : 102-103) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

โดยเฉลี่ยระดับคุณภาพและความเหมาะสมมีตั้งแต่ 3.51 ขึ้นไปเป็นเกณฑ์ พิจารณายอมรับว่าเป็นแผนการจัดการเรียนรู้ที่สามารถนำไปใช้ได้ ผลการวิเคราะห์แผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 ท่านประเมิน ได้ค่าเฉลี่ยตั้งแต่ 3.67 - 4.67 และมีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.33 แล้วนำไปเทียบกับค่าเฉลี่ยจากแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R มีความเหมาะสมระดับมาก ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้แนะนำเรื่องการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การนำเข้าสู่บทเรียน ควรระบุให้ชัดเจน และสอดคล้องกับกิจกรรม การเรียนการสอน

1.8 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้รับการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้วนำไปทดลอง ดังนี้

- 1) นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนเสื่อโก้ววิทยาสรรค์ อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
- 2) นำแผนการจัดการเรียนรู้มาปรับปรุงแก้ไขตามปัญหาที่พบ
- 3) นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนเสื่อโก้ววิทยาสรรค์ อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาข้อบกพร่องเกี่ยวกับเวลา เนื้อหา การใช้สื่อ และปัญหาการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน แล้วปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องที่พบเพื่อความเหมาะสมกับผู้เรียน

1.9 นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ทดลองใช้แล้วมาปรับปรุงแก้ไข และนำมาจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งเป็นแบบทดสอบแบบเลือกตอบ (Multiple Choice Test) ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการสร้างและหาประสิทธิภาพตามขั้นตอน ดังนี้

2.1 ศึกษาเทคนิควิธีการสร้างแบบทดสอบ และการวิเคราะห์ข้อสอบของ สมนึก ภัททิยธนี (2544 : 73-155) และหนังสือการวิจัยเบื้องต้น ของบุญชม ศรีสะอาด (2545 : 50-63)

2.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 วิเคราะห์เนื้อหาสาระ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2.3 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ และจุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อสร้างข้อสอบให้ครอบคลุมเนื้อหาวิชาตามหลักสูตร ดังตาราง 7

ตาราง 7 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้ เพื่อสร้างแบบทดสอบ

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
		ที่สร้างทั้งหมด	ต้องการ
Introduce myself	- ใช้ภาษาในการให้ข้อมูลส่วนตัว เป็นประโยค Present Simple Tense ได้ - เข้าใจเนื้อหาที่อ่านและแสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งสรุปได้	6	4
Mutita's Daily Activities	- ใช้ภาษาในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการวางแผนอนาคตของตนเองได้ - เรียงลำดับเหตุการณ์ที่สำคัญในเนื้อเรื่องได้ - นำผลงานของตนเองไปแสดง พร้อมทั้งอธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจ	9	6
Shopping	- ใช้ภาษาเพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่ายเงินในชีวิตประจำวันได้ - สรุปสาระสำคัญของเรื่องที่ได้	5	3

ตาราง 7 (ต่อ)

เรื่อง	จุดประสงค์การเรียนรู้	จำนวนข้อสอบ	
		ที่สร้างทั้งหมด	ต้องการ
Mutita's letter to a friend	- สามารถใช้ภาษาในการสื่อสารกับคนอื่นได้ - ใช้ภาษาเพื่อขอและให้ข้อมูลตามที่ต้องการได้ - สามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้	10	7
In the library	- ใช้ภาษาในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการใช้ห้องสมุดในโรงเรียนได้ - เข้าใจเนื้อหาที่อ่านและแสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งสรุปได้	7	5
A trip to Nadoon	- ใช้ภาษาในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับ แหล่งท่องเที่ยวในจังหวัดของตนเองได้ - เข้าใจเนื้อหาที่อ่าน แสดงความคิดเห็น พร้อมทั้งสรุป และอธิบายให้ผู้อื่นเข้าใจได้	8	5
รวม		45	30

2.4 สร้างแบบทดสอบตามที่กำหนดไว้ในตารางวิเคราะห์สาระการเรียนรู้ เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก เป็นแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R จำนวน 45 ข้อ ซึ่งใช้จริง จำนวน 30 ข้อ

2.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่สร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสม แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะ

2.6 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วพร้อมแบบประเมินเสนอผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) เพื่อประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภัททิยธนี. 2551 : 219-220)

ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าข้อสอบนั้นวัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้
- ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าข้อสอบนั้นไม่วัดตามจุดประสงค์การเรียนรู้

2.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ผู้เชี่ยวชาญประเมินแล้วมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามของแบบทดสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้สูตร IOC (Index of Item Objective Congruence) (สมนึก ภัททิยธนี. 2551 : 220) เลือกข้อสอบที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.5 ถึง 1.00 เป็นข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาที่ใช้ได้ ผลการพิจารณาคัดเลือกข้อสอบ พบว่า ได้ข้อสอบที่อยู่ในเกณฑ์ทั้งหมด 36 ข้อ ซึ่งมีค่า IOC ตั้งแต่ 0.67 - 1.00

2.8 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ได้รับการประเมินจากผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนเสื่อแก้ววิทยาสรรค์ อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 40 คน ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.9 นำกระดาษคำตอบของนักเรียนที่ทำแบบทดสอบมาตรวจให้คะแนน โดยข้อที่ตอบถูกให้ 1 คะแนน ข้อที่ตอบผิดหรือไม่ตอบ หรือตอบมากกว่าหนึ่งตัวเลือกในข้อเดียวกันให้ 0 คะแนน แล้วนำแบบทดสอบมาหาคุณภาพ ดังนี้

1) วิเคราะห์หาค่าความยาก (P) โดยใช้เกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ถึง 0.80 และวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกรายข้อของข้อสอบ ตามวิธีของ Brennan โดยใช้เกณฑ์ตั้งแต่ 0.20 ถึง 1.00 (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 81,90) พบว่าได้ข้อสอบเข้าเกณฑ์ จำนวน 36 ข้อ และผู้ศึกษาค้นคว้าได้คัดเลือกข้อสอบไว้ใช้ จำนวน 30 ข้อ ซึ่งข้อสอบมีค่าความยาก (P) ตั้งแต่ 0.28 - 0.68 และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (B) ตั้งแต่ 0.44 - 0.90

2) นำข้อสอบที่คัดเลือกมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับตามวิธีของโลเวท (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 96) นำข้อสอบที่เข้าเกณฑ์ทั้ง 30 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) (Reliability) โดยวิธีของโลเวท (Lovett Method) ได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) เท่ากับ 0.88

3) นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเสนออาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษา ค้นคว้าอิสระ เพื่อขอความเห็นชอบให้นำไปใช้เก็บข้อมูล

2.10 จัดพิมพ์แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R เป็นฉบับจริง จำนวน 30 ข้อ แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

3. แบบสอบถามวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความใฝ่รู้ใฝ่เรียน เพื่อนำมาเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถามวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

3.2 ลักษณะของแบบสอบถามวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale)

เกณฑ์การตรวจให้คะแนนของแบบสอบถามวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนตามวิธีของลิเคอร์ท (Likert) ดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 102-103)

ระดับ 1	หมายถึง	ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนน้อยที่สุด
ระดับ 2	หมายถึง	ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนน้อย
ระดับ 3	หมายถึง	ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนปานกลาง
ระดับ 4	หมายถึง	ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนมาก
ระดับ 5	หมายถึง	ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนมากที่สุด

เกณฑ์การให้ความหมายคะแนนค่าเฉลี่ยรายข้อเป็นดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด.

2545 : 102-103)

ค่าเฉลี่ย 4.51 - 5.00	หมายถึง	ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย 3.51 - 4.50	หมายถึง	ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนมาก
ค่าเฉลี่ย 2.51 - 3.50	หมายถึง	ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนปานกลาง
ค่าเฉลี่ย 1.51 - 2.50	หมายถึง	ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนน้อย
ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.50	หมายถึง	ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนน้อยที่สุด

3.3 สร้างแบบสอบถามวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 38 ข้อ ซึ่งใช้จริง จำนวน 28 ข้อ

3.4 นำแบบวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้นเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาการค้นคว้าอิสระเพื่อพิจารณา
ความถูกต้องเหมาะสมด้านการใช้ภาษา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอนะ

3.5 นำแบบสอบถามวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ (ชุดเดิม) เพื่อประเมินความเที่ยงตรง
เชิงเนื้อหา ตลอดจนภาษาที่ใช้ในแต่ละข้อเพื่อให้มีความชัดเจน

3.6 นำแบบสอบถามวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอนะแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3/2 โรงเรียนเสื่อไถ่วิทยาสรรค์ อำเภอลำปาง จังหวัดมหาสารคาม จำนวน 40 คน
ซึ่งไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

3.7 นำผลการทำแบบสอบถามวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียน
วิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มาตรวจให้คะแนน เพื่อหาค่าอำนาจจำแนกโดยหาค่า
ความสัมพันธ์ (r_{xy}) ระหว่างคะแนนรายข้อกับคะแนนรวม เลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนกโดยใช้เกณฑ์
ตั้งแต่ 0.20 -1.00 พบว่าได้แบบสอบถาม จำนวน 28 ข้อ ซึ่งมีค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.23-0.74

3.8 นำแบบสอบถามวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 28 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน
โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha-Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่น
ทั้งฉบับ เท่ากับ 0.92

3.9 จัดพิมพ์แบบสอบถามวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชา
ภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 เป็นฉบับจริง จำนวน 28 ข้อ แล้วนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง
ต่อไป

เก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้นำแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ผ่านการตรวจสอบแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญแล้วไปทดลองใช้ในการเรียนเพื่อหาประสิทธิภาพ และดำเนินการทดลอง ดังนี้

1. รูปแบบการทดลอง ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ใช้ One Group Pre-test Post-test Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. 2538 : 249) ซึ่งมีรูปแบบการทดลอง ดังตาราง 7

ตาราง 8 รูปแบบการทดลองแบบ One Group Pretest-Posttest Design

กลุ่ม	สอบก่อนทดลอง	ทดลอง	สอบหลังทดลอง
กลุ่มทดลอง	T_1	X	T_2

ความหมายของสัญลักษณ์

X หมายถึง การทดลองเรียนจากแผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 7 แผน

T_1 หมายถึง การทดสอบก่อนการทดลอง (Pre-test)

T_2 หมายถึง การทดสอบหลังการทดลอง (Post-test)

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการทดลอง

การทดลองในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 โดยแต่ละกิจกรรมการเรียนรู้ใช้แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ จำนวน 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง ใช้เวลาจำนวน 12 ชั่วโมง แล้วทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R และแบบสอบถามวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยการทดลองใช้เวลา 6 ครั้ง ครั้งละ 2 ชั่วโมง

3. วิธีดำเนินการทดลอง

3.1 ทำการทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าสร้างขึ้น ก่อนที่จะดำเนินการทดลองสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R จำนวน 30 ข้อ แล้วทำการตรวจบันทึกคะแนน

3.2 ดำเนินการทดลองสอนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R จำนวน 6 เรื่อง โดยเริ่มจากเรื่องที่ 1 จนถึงเรื่องที่ 6 ตามลำดับ เมื่อเรียนจบแต่ละเรื่องให้ทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจหลังเรียน และบันทึกคะแนนการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียน โดยดำเนินการ ดังนี้

1) ครูผู้สอนชี้แจงวิธีและอธิบายวิธีการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ให้นักเรียนเข้าใจ

2) ครูสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้และแจกเนื้อหาการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R จำนวน 6 เรื่อง ให้นักเรียนครั้งละ 1 เรื่อง เรียงลำดับตามเนื้อหาที่กำหนดไว้

3) ให้นักเรียนศึกษาและปฏิบัติกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R แล้วทำแบบทดสอบวัดความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจทุกเรื่อง

3.3 เมื่อสิ้นสุดการเรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R แล้วให้นักเรียน ทำแบบทดสอบหลังเรียน (Post-test) โดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ซึ่งเป็นชุดเดียวกับกับแบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test)

3.4 นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปทำการวิเคราะห์ค่าทางสถิติต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ทำการจัดกระทำข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

1. วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) ของคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบย่อยหลังเรียนทุกเรื่อง และคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ก่อนเรียนและหลังเรียน

2. วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R โดยใช้วิธีการของ กูดแมน, เฟลตเทอร์ และชไนเดอร์ (สังคม ภูมิพันธ์. ม.ป.ป. : 69 ; อ้างอิงมาจาก Goodman, Fletcher and Schneider. 1980 : 30-34)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t - test แบบ Dependent Sample

4. วิเคราะห์ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้แบบสอบถามวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 102)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนรวมทั้งหมดในกลุ่ม
	N	แทน	จำนวนคนในกลุ่ม

1.2 ร้อยละ (Percentage) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 101)

$$P = \frac{f}{N} \times 100$$

เมื่อ	P	แทน	ร้อยละ
	f	แทน	ความถี่ที่ต้องการเปลี่ยนให้เป็นร้อยละ
	N	แทน	จำนวนความถี่ทั้งหมด

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตรต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N \sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัว
	N	แทน	จำนวนคะแนนในกลุ่ม
	\sum	แทน	ผลรวม

2. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแผนการจัดการเรียนรู้

ค่าเฉลี่ย (Mean) ใช้สูตรต่อไปนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 102)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X} แทน ค่าเฉลี่ย
 $\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนรวมทั้งหมดในกลุ่ม
 N แทน จำนวนคนในกลุ่ม

3. สถิติที่ใช้หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

3.1 การหาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบแต่ละข้อ โดยใช้สูตร IOC
 หาค่าเฉลี่ยดัชนีความสอดคล้องของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด (สมนึก ภัททิยธนี. 2546 : 112)
 สูตรหาค่าเฉลี่ยความสอดคล้อง

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 กับเนื้อหา หรือระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
 $\sum R$ แทน ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

3.2 การหาค่าความยาก (P) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 โดยใช้สูตร (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 81)

$$P = \frac{R_u - R_l}{2f}$$

เมื่อ P แทน ระดับความยาก
 R_u แทน จำนวนคนกลุ่มสูงที่ตอบถูก
 R_l แทน จำนวนคนกลุ่มต่ำที่ตอบถูก
 f แทน จำนวนคนในกลุ่มสูงหรือต่ำซึ่งเท่ากัน

3.3 การหาค่าอำนาจจำแนก (B) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
 โดยใช้สูตรของเบรนแนน Brennan (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 87)

$$B = \frac{U}{n_1} - \frac{L}{n_2}$$

เมื่อ	B	แทน	ค่าอำนาจจำแนก
	U	แทน	จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	L	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ที่ตอบถูก
	n_1	แทน	จำนวนผู้รอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์
	n_2	แทน	จำนวนผู้ไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

3.4 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้สูตรของโลเวท (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 93)

$$r_\infty = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2}$$

เมื่อ	r_∞	แทน	ความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	X_i	แทน	คะแนนของแต่ละคน
	C	แทน	คะแนนเกณฑ์หรือจุดตัดของแบบทดสอบ

4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพใช้สูตร E_1 / E_2 (เผชญิ กิจระการ. 2546 : 49)

$$E_1 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบฝึกหัด หรือของแบบสอบย่อยทุกเล่ม ของผู้เรียนทั้งหมด
	A	แทน	คะแนนเต็มของแบบฝึกหัดทุกเล่มรวมกัน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\sum X}{N} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
	$\sum X$	แทน	คะแนนรวมของแบบทดสอบหลังเรียนของผู้เรียนทั้งหมด
	B	แทน	คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

5. สถิติที่ใช้ในการหาดัชนีประสิทธิผลของ ใช้วิธีของกูดแมน เฟลทเซอร์และชไนเดอร์ โดยมีสูตรดังนี้

$$\text{ดัชนีประสิทธิผล} = \frac{\text{ผลรวมคะแนนทดสอบหลังเรียน} - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}{(\text{จำนวนผู้เรียน})(\text{คะแนนเต็ม}) - \text{ผลรวมคะแนนทดสอบก่อนเรียน}}$$

6. สถิติที่ใช้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ก่อนเรียนและหลังเรียน ใช้สถิติ t-test (Dependent) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 109-111)

$$t = \frac{\sum D}{\sqrt{\frac{N\sum D^2 - (\sum D)^2}{(N-1)}}}$$

เมื่อ	t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t (t-distribution)
	D	แทน	ค่าผลต่างระหว่างคู่คะแนน
	N	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

$\sum D$ แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน

$\sum D^2$ แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน แต่ละตัวยกกำลังสอง

$(\sum D)^2$ แทน ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนทั้งหมดยกกำลังสอง

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้ศึกษาค้นคว้าได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
2. ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้ศึกษาค้นคว้าได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

\bar{X}	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
N	แทน	จำนวนข้อมูล
E_1	แทน	ประสิทธิภาพของกระบวนการ
E_2	แทน	ประสิทธิภาพของผลลัพธ์
E.I.	แทน	ค่าดัชนีประสิทธิผลของบทเรียนสำเร็จรูป
$\sum D$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
$\sum D^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน แต่ละตัวยกกำลังสอง
$(\sum D)^2$	แทน	ผลรวมของผลต่างของคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนทั้งหมด ยกกำลังสอง
t	แทน	สถิติทดสอบที่ใช้พิจารณาในการแจกแจงแบบ t (t-distribution)
**	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ลำดับขั้นตอนในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้ศึกษาค้นคว้าได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนดังนี้
ตอนที่ 1 วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนา
ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 2 วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน

ตอนที่ 4 วิเคราะห์ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้ศึกษาค้นคว้าได้ทำการวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยการสังเกตพฤติกรรมการเรียน การปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน การทำแบบทดสอบย่อยท้ายแผนระหว่างเรียน และใช้เวลาในแต่ละแผนการจัดการเรียนรู้ทั้ง 6 แผน แผนละ 2 ชั่วโมง รวมทั้งคะแนนจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน ซึ่งปรากฏผล ดังตาราง 9 - 10

ตาราง 9 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียน คะแนนการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน
คะแนนการทดสอบย่อยท้ายแผน และคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียน

คนที่	ทดสอบก่อนเรียน	แผนที่ 1			แผนที่ 2			แผนที่ 3			แผนที่ 4			แผนที่ 5			แผนที่ 6			รวมคะแนน	ทดสอบหลังเรียน
		พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย		
		15	10	10	15	10	10	15	10	10	15	10	10	15	10	10	15	10	10		
1	15	10	6	7	14	7	8	13	7	8	14	8	9	15	9	9	14	8	9	175	25
2	16	10	8	7	14	8	9	14	8	9	15	10	9	15	10	9	15	10	9	189	28
3	9	10	7	6	11	7	6	10	6	6	12	6	6	14	7	7	13	7	7	148	23
4	7	10	6	6	11	7	6	12	9	8	11	6	6	13	7	6	13	7	7	151	20
5	10	11	7	6	12	8	7	11	9	8	12	8	7	13	8	6	13	8	7	161	22
6	18	11	6	7	12	7	8	14	9	9	13	7	8	14	9	8	14	10	8	174	24
7	17	12	6	7	14	9	8	15	9	9	14	8	9	15	8	9	15	10	10	187	28
8	13	13	7	8	12	8	7	13	8	8	12	9	8	14	8	9	14	8	8	174	24
9	7	11	7	6	11	7	6	12	6	6	11	6	7	13	7	7	13	7	7	150	23
10	12	12	8	7	12	6	7	12	8	8	13	7	8	14	8	8	15	10	9	172	24
11	8	10	6	6	11	6	6	11	6	6	11	6	7	12	7	7	13	8	7	146	24
12	6	12	7	6	11	6	6	12	6	6	12	6	6	12	7	6	12	7	6	146	24
13	19	12	8	7	12	7	7	13	8	8	13	8	8	13	8	8	13	7	8	168	21

ตาราง 9 (ต่อ)

คนที่	ทดสอบก่อนเรียน	แผนที่ 1			แผนที่ 2			แผนที่ 3			แผนที่ 4			แผนที่ 5			แผนที่ 6			รวมคะแนน	ทดสอบหลังเรียน
		พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย		
		15	10	10	15	10	10	15	10	10	15	10	10	15	10	10	15	10	10		
14	13	12	7	7	12	8	7	13	8	7	12	7	7	14	10	8	13	7	8	167	23
15	21	13	8	8	14	9	8	14	9	8	15	10	9	13	9	8	15	10	8	188	27
16	19	13	8	7	12	8	7	12	8	7	13	7	8	13	7	8	14	7	8	167	24
17	16	13	8	8	12	8	7	12	7	6	13	8	8	12	7	8	14	8	8	167	23
18	17	13	8	8	13	8	7	14	8	8	14	9	9	15	9	10	15	10	10	188	27
19	16	12	7	6	13	8	8	12	6	7	13	9	8	13	8	7	13	9	7	166	23
20	18	12	7	8	12	7	7	12	7	7	12	8	8	12	8	7	13	9	7	163	21
21	21	12	6	7	13	8	8	14	9	9	14	10	8	13	9	8	14	9	8	179	22
22	10	12	8	6	12	7	8	11	6	6	12	8	7	12	8	7	13	8	7	158	20
23	15	13	9	8	12	6	7	14	8	8	13	9	8	12	7	8	13	7	8	170	26
24	8	13	8	7	12	7	7	12	7	7	12	8	7	12	8	8	13	8	8	164	21
25	19	12	8	8	12	6	7	13	9	8	13	8	8	12	8	8	13	8	8	169	22
26	20	14	8	8	13	8	7	13	8	9	14	9	9	13	8	9	13	9	8	180	27

ตาราง 9 (ต่อ)

คนที่	ทดสอบก่อนเรียน	แผนที่ 1			แผนที่ 2			แผนที่ 3			แผนที่ 4			แผนที่ 5			แผนที่ 6			รวมคะแนน	ทดสอบหลังเรียน
		พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย		
		15	10	10	15	10	10	15	10	10	15	10	10	15	10	10	15	10	10		
27	8	10	6	6	11	6	6	11	7	6	12	6	6	12	7	7	12	7	6	144	19
28	17	13	7	8	13	7	8	12	7	8	13	8	9	13	8	9	13	8	10	174	26
29	6	10	6	6	10	7	6	12	6	6	12	7	7	11	7	7	12	7	7	146	18
30	5	10	7	6	10	6	6	11	6	6	10	6	6	12	7	7	12	7	7	142	20
31	14	13	6	7	12	8	7	12	8	7	13	8	7	13	8	8	13	8	8	166	22
32	7	10	7	6	12	7	7	11	6	6	12	7	7	12	7	7	12	7	7	150	18
33	15	13	6	7	13	8	7	12	7	8	13	8	8	14	9	9	13	8	9	172	26
34	10	12	7	6	14	7	7	12	7	8	13	7	7	13	8	7	13	8	8	164	22
35	11	12	8	7	12	8	8	12	8	8	12	7	7	13	8	8	13	8	9	168	23
36	14	13	7	8	12	8	7	12	7	8	14	9	9	14	8	9	14	9	9	177	28
37	6	13	8	8	12	7	8	13	7	8	11	7	7	12	7	8	12	8	7	163	21
38	15	12	7	6	12	8	6	13	8	7	12	8	7	12	8	7	13	8	7	161	20

ตาราง 9 (ต่อ)

ทดสอบก่อนเรียน	แผนที่ 1			แผนที่ 2			แผนที่ 3			แผนที่ 4			แผนที่ 5			แผนที่ 6			รวมคะแนน	ทดสอบหลังเรียน
	พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย	พฤติกรรม	ใบงาน	ทดสอบย่อย		
	15	10	10	15	10	10	15	10	10	15	10	10	15	10	10	15	10	10		
12	13	7	6	13	7	8	12	9	8	14	9	9	14	8	9	15	10	9	180	27
13	12	7	7	13	7	8	14	9	9	14	9	9	14	8	9	15	10	9	183	25
523	474	285	276	488	292	285	497	301	299	508	311	307	522	317	314	535	329	317	6,657	931
13.08	11.9	7.21	7.00	12.23	7.38	7.15	12.46	7.51	7.49	12.69	7.77	7.67	13.05	7.97	7.85	13.33	8.18	7.92	166.43	23.28
4.73	1.19	0.82	0.81	1.02	0.82	0.79	1.11	1.09	1.04	1.14	1.19	1.00	1.04	0.83	0.98	0.95	1.10	1.02	13.15	2.77
43.58	79	71.25	69	81.33	73	71.25	82.83	75.25	74.75	84.67	77.75	76.75	87	79.25	78.5	89.17	82.25	79.25	79.25	77.58

จากตาราง 9 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนจากการสังเกตพฤติกรรมการเรียน คะแนนการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน และคะแนนการทดสอบย่อยท้ายแผน จากแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 166.43 คิดเป็นร้อยละ 79.25 แสดงว่าประสิทธิภาพของกระบวนการของแผนการจัดการเรียนรู้ (E_1) เท่ากับร้อยละ 79.25

ตาราง 10 ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คะแนน	คะแนนเต็ม	\bar{X}	ร้อยละของค่าเฉลี่ย
ประสิทธิภาพของกระบวนการของแผนการจัดการเรียนรู้ (E_1)	210	166.43	79.25
ประสิทธิภาพของผลลัพธ์แผนการจัดการเรียนรู้ (E_2)	30	23.28	77.58
ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ (E_1)/(E_2) เท่ากับ 79.25/77.58			

จากตาราง 10 พบว่า ประสิทธิภาพของแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้นมีค่าเท่ากับ 79.25/77.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 ที่ตั้งไว้

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้ศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้วิธีการของกูดแมน, เฟลตเทอร์ และชไนเดอร์ (สังคม ภูมิพันธ์.

ม.ป.ป. : 69 ; อ้างอิงมาจาก Goodman, Fletcher and Schneider. 1980 : 30 - 34) ผลปรากฏ ดังตาราง 11

ตาราง 11 ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่าน
ภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

จำนวนนักเรียน (N)	ผลรวมของ คะแนนเต็ม	ผลรวมของคะแนน		E.I.
		ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	
40	1,200	523	931	0.6027

จากตาราง 11 พบว่า ดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนา
ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.6027 แสดงว่า แผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนา
ความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้น ทำให้ผู้เรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 60.27

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการ
จัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน

ผู้ศึกษาค้นคว้าเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการ
จัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้สถิติ t-test
(Dependent Sample) ผลปรากฏดังตาราง 12 - 13

ตาราง 12 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และร้อยละของคะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียน ก่อนเรียนและหลังเรียน

เลขที่	คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)	D	D ²
1	15	25	10	100
2	16	28	12	144
3	9	23	14	196
4	7	20	13	169
5	10	22	12	144
6	18	24	6	36
7	17	28	11	121
8	13	24	11	121
9	7	23	16	256

ตาราง 12 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)	D	D^2
10	12	24	12	144
11	8	24	16	256
12	6	24	18	324
13	19	21	2	4
14	13	23	10	100
15	21	27	6	36
16	19	24	5	25
17	16	23	7	49
18	17	27	10	100
19	16	23	7	49
20	18	21	3	9
21	21	22	1	1
22	10	20	10	100
23	15	26	11	121
24	8	21	13	169
25	19	22	3	9
26	20	27	7	49
27	8	19	11	121
28	17	26	9	81
29	6	18	12	144
30	5	20	15	225
31	14	22	8	64
32	7	18	11	121
33	15	26	11	121
34	10	22	12	144
35	11	23	12	144
36	14	28	14	196
37	6	21	15	225
38	15	20	5	25

ตาราง 12 (ต่อ)

เลขที่	คะแนนทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน			
	ก่อนเรียน (30)	หลังเรียน (30)	D	D^2
39	12	27	15	225
40	13	25	12	144
$\sum X$	523	931	408	4,812
\bar{X}	13.08	23.28	10.20	120.30
S.D.	4.73	2.77	4.08	78.10
ร้อยละ	43.58	77.58	34.00	401.00

จากตาราง 12 พบว่า ผลการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนมีคะแนนรวม เท่ากับ 523 คะแนน คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 13.08 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 4.73 และหลังเรียน มีคะแนนรวม เท่ากับ 931 คะแนน คะแนนเฉลี่ย (\bar{X}) เท่ากับ 23.28 คะแนน ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เท่ากับ 2.77

ตาราง 13 การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ก่อนเรียนและหลังเรียน

ระยะเวลา	N	\bar{X}	S.D.	$\sum D$	$\sum D^2$	$(\sum D)^2$	t
ก่อนเรียน	40	13.08	4.73	408	4,812	166,464	15.7969**
หลังเรียน	40	23.28	2.77				

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

จากตาราง 13 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตอนที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ผู้ศึกษาค้นคว้าวิเคราะห์ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) ผลปรากฏ
ดังตาราง 14

ตาราง 14 ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

ข้อที่	ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับความ ใฝ่รู้ใฝ่เรียน
1. ด้านการเห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ				
1	การหาความรู้โดยการอ่านหนังสือเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ สำหรับข้าพเจ้า	3.70	0.85	มาก
2	การศึกษาค้นคว้าจากแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอก โรงเรียนทำให้ข้าพเจ้าได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์ อย่างหลากหลาย	3.90	0.87	มาก
3	การเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการของโรงเรียนสามารถ เพิ่มเติมความรู้ให้แก่ข้าพเจ้าได้	3.60	0.78	มาก
4	ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือวิชาภาษาอังกฤษล่วงหน้า มาก่อน เพื่อทำความเข้าใจกับบทเรียนเมื่อครูสอน	3.53	1.04	มาก
รวม		3.68	0.62	มาก
2. ด้านความอยากรู้อยากเห็น				
5	เมื่อครูสอนเรื่องที่เป็นความรู้ใหม่ๆ ข้าพเจ้าจะสอบถาม ถึงรายละเอียดนั้น	3.43	1.01	ปานกลาง
6	เมื่อครูมอบหมายงานให้ค้นคว้าในเรื่องที่สนใจ ข้าพเจ้าจะ รีบศึกษาค้นคว้าทันที	3.58	0.98	มาก
7	ข้าพเจ้าชอบศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ตอยู่ เสมอๆ	3.33	1.02	ปานกลาง
8	เมื่อมีการจัดงานทางวิชาการทั้งภายในและภายนอก โรงเรียนข้าพเจ้าจะเข้าร่วมงานด้วยเสมอ เพื่อนำความรู้ที่ ได้มาใช้ในการเรียน	3.53	1.18	มาก
รวม		3.46	0.76	ปานกลาง
3. ด้านความตั้งใจ				
9	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเมื่ออยู่ในชั้นเรียน	3.45	0.90	ปานกลาง
10	ในขณะที่เรียน ข้าพเจ้าจะเอาใจใส่ในสิ่งที่เรียน โดยไม่ คิดถึงเรื่องอื่น	3.43	0.98	ปานกลาง

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับความใฝ่รู้ใฝ่เรียน
3. ด้านความตั้งใจ				
11	ข้าพเจ้าตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครู อย่างเต็มที่ เพื่อให้ผลงานออกมาดีที่สุด	3.65	1.12	มาก
12	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจในบทเรียน ข้าพเจ้าจะรีบถามครูทันที	3.78	0.70	มาก
รวม		3.58	0.63	มาก
4. ด้านการกล้าคิดริเริ่ม				
13	ข้าพเจ้ากล้าที่จะแสดงความคิดเห็นในกลุ่มเพื่อน ถึงแม้ว่าจะเป็นความคิดที่ไม่เหมือนใคร	3.28	1.11	ปานกลาง
14	ข้าพเจ้าชอบหาวิธีในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ให้เข้าใจ ด้วยวิธีการที่แปลกใหม่อยู่เสมอ	3.53	0.93	มาก
15	เมื่อเพื่อนมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าสามารถอธิบายให้เพื่อนเข้าใจได้	3.23	0.97	ปานกลาง
16	ข้าพเจ้าสนใจอ่านหนังสือเคล็ดลับต่างๆ ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษและนำวิธีการเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ในการเรียน	3.40	1.03	ปานกลาง
รวม		3.36	0.73	ปานกลาง
5. ด้านความเพียรพยายาม				
17	เมื่อข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ได้ข้าพเจ้าจะพยายามค้นหาข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ หรือให้เพื่อนช่วยอธิบาย	3.93	0.69	มาก
18	ข้าพเจ้าพยายามทำงานที่รับผิดชอบจากกลุ่มให้สำเร็จ ตามเป้าหมายอย่างสุดความสามารถแม้จะประสบกับอุปสรรคระหว่างการทำงานก็ตาม	4.05	0.64	มาก
19	ข้าพเจ้าทุ่มเทเวลาในการอ่านหนังสืออย่างเต็มที่ เพื่อที่จะสอบให้ได้ผลการเรียนที่ดีขึ้น	3.70	0.65	มาก
20	เมื่อครูมอบหมายงานที่เหมาะสมกับความสามารถ ข้าพเจ้ารู้สึกมีกำลังใจที่จะพยายามทำงานนั้นให้สำเร็จ	3.75	0.84	มาก
รวม		3.86	0.50	มาก
6. ด้านการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง				
21	เมื่อได้รับมอบหมายงานจากครู ข้าพเจ้าจะค้นหาข้อมูล ที่จำเป็นจากแหล่งความรู้ต่างๆ ด้วยตนเอง	4.20	0.65	มาก
22	ข้าพเจ้าศึกษาหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ อยู่เสมอ เพื่อความก้าวหน้าในอนาคต	4.08	0.66	มาก

ตาราง 14 (ต่อ)

ข้อที่	ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียน	\bar{X}	S.D.	ระดับความใฝ่รู้ใฝ่เรียน
6. ด้านการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง				
23	เวลารว่างข้าพเจ้าจะชอบศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับ การเรียนในห้องสมุด	4.18	0.59	มาก
24	ถ้าไวยากรณ์ภาษาอังกฤษส่วนใดยาก ข้าพเจ้าจะหาหนังสือเสริมประสบการณ์มาอ่านเพิ่มเติมหลายๆ เล่ม เพื่อหาทางทำความเข้าใจในไวยากรณ์จนสำเร็จ	3.83	0.96	มาก
รวม		4.07	0.45	มาก
7. ด้านการมีเหตุผล				
25	เมื่อประสบปัญหาในการทำงานกลุ่ม ข้าพเจ้ามีการ รับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกเพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง	3.80	0.80	มาก
26	ข้าพเจ้ารับฟังคำแนะนำจากครูในเรื่องการเรียนด้วยความเต็มใจ	3.73	0.82	มาก
27	ข้าพเจ้ารับฟังคำแนะนำ สั่งสอนจากผู้ปกครอง ด้วยความเต็มใจและนำคำแนะนำสั่งสอนนั้นมาใช้ ในการเรียน	3.93	0.66	มาก
28	ข้าพเจ้าตัดสินใจที่จะหาความรู้โดยการอ่านหนังสือเพิ่มเติม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเรียนให้สมบูรณ์มากขึ้น เนื่องจากพิจารณาความสามารถของตนเองด้านการเรียนแล้วพบว่า มีข้อบกพร่อง	3.55	0.99	มาก
รวม		3.75	0.56	มาก
โดยรวม		3.68	0.52	มาก

จากตาราง 14 พบว่า นักเรียนมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า นักเรียนมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียน อยู่ในระดับมาก 5 ด้าน โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ ดังนี้ ด้านที่ 6 ด้านการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.07 ด้านที่ 5 ด้านความเพียรพยายาม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.86 ด้านที่ 7 ด้านการมีเหตุผล มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.75 ด้านที่ 1 ด้านการเห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.68 และด้านที่ 3 ด้านความตั้งใจ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 ส่วนอีก 2 ด้าน นักเรียนมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนอยู่ในระดับปานกลาง คือ ด้านที่ 2 ด้านความอยากรู้อยากเห็น มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.46 และด้านที่ 4 ด้านการกล้าคิดริเริ่ม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.36

นอกจากนี้นักเรียนมีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนเป็นรายข้ออยู่ในระดับมาก 21 ข้อ และอยู่ในระดับปานกลาง 7 ข้อ โดยมีข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด คือ ข้อ 21 เมื่อได้รับมอบหมายงานจากครู ข้าพเจ้า จะค้นหาข้อมูลที่จำเป็นจากแหล่งความรู้ต่างๆ ด้วยตนเอง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.20 และ รองลงมา 3 อันดับ คือ ข้อ 23 เวลาว่างข้าพเจ้าจะขอศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการเรียนในห้องสมุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.18 ข้อ 22 ข้าพเจ้าศึกษาหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ อยู่เสมอ เพื่อความก้าวหน้า ในอนาคต มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.08 และ ข้อ 18 ข้าพเจ้าพยายามทำงานที่รับผิดชอบ จากกลุ่มให้สำเร็จตามเป้าหมายอย่างสุดความสามารถแม้จะประสบกับอุปสรรคระหว่างการทำงานก็ตาม มีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.05

บทที่ 5

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาครั้งนี้เป็นการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผู้ศึกษาค้นคว้าได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า
2. สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า
3. สรุปผล
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. เพื่อศึกษาดัชนีประสิทธิผลของแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
3. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ระหว่างคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน
4. เพื่อศึกษาความไม่รับรู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานของการศึกษาค้นคว้า

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

สรุปผล

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลการศึกษาค้นคว้าได้ดังนี้

1. ผลการพัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 79.25/77.58 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ 75/75 และเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้

2. ผลการศึกษาดัชนีประสิทธิผล (The Effective Index) ของกิจกรรมตามแผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.6027 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 60.27

3. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

4. ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก

อภิปรายผล

การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบประเด็นที่ควรนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 79.25/77.58 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ได้ผ่านการสร้างอย่างเป็นระบบ โดยผู้ศึกษาค้นคว้าได้ทำการศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551 การจัดสาระการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เทคนิควิธีการสอนภาษาอังกฤษ ทฤษฎีการสอนอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ เนื้อหาสาระ และเอกสารต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง ก่อนทำการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ และแผนการจัดการเรียนรู้ได้ผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและประเมินจากผู้เชี่ยวชาญรวมถึงได้ดำเนินการทดลองตามกระบวนการศึกษาค้นคว้าและการพัฒนา นอกจากนี้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้นยังมีการใช้ภาษาที่เหมาะสม การดำเนินเรื่องที่เข้าใจได้ง่าย ประกอบกับเนื้อหาที่มีการเรียงลำดับจากง่ายไปหายากทำให้ผู้เรียนสามารถเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุจิต บัญเต็ม (2554 : 78) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.61/75.45 สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สมสมัย คาร์ลสัน (2554 : 71) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้เทคนิค SQ4R สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 77.65/75.34 และ สอดคล้องกับผลการวิจัยของ สุภาณี โสโท (2554 : 116 – 117) พบว่า แผนการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีประสิทธิภาพเท่ากับ 81.86/79.63

2. ดัชนีประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้ การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเท่ากับ 0.6027 แสดงว่า นักเรียนมีความรู้เพิ่มขึ้น ร้อยละ 60.27 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากวิธีการสอนแบบ SQ4R ในแต่ละขั้นตอน ผู้เรียนได้เรียนรู้ ไปทีละขั้นโดยเริ่มจาก ชั้นสำรวจ (Survey) ผู้สอน ให้นักเรียนสำรวจเรื่องราวที่ได้อ่านอย่างคร่าวๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง ขึ้นตั้งคำถาม

(Question) ผู้สอนควรตั้งคำถามเกี่ยวกับบทอ่านกับนักเรียน เพื่อฝึกการตอบคำถาม คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านมีความอยากรู้อยากเห็น และทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้เร็ว ขั้นอ่าน (Read) การอ่านข้อความในบทหรือ ตอนนั้นๆ ซ้ำอย่างละเอียดและในขณะเดียวกันก็ค้นหาคำตอบสำหรับคำถามที่ได้ตั้งไว้ในขั้นนี้เป็นการอ่านเพื่อจับใจความสำคัญโดยแท้จริง และตอบคำถามที่ตั้งไว้ ขั้นบอกคำตอบอีกครั้ง (Record) เมื่อได้คำตอบแล้ว ให้ผู้เรียนจดบันทึกข้อมูลต่างๆ ที่ได้อ่านจากขั้นตอนที่ 3 โดยใช้ภาษาของตนเองเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นและสามารถจำคำตอบนั้นได้ โดยคำตอบนั้นต้องคงความหมายเดิมของเรื่องเอาไว้ขั้นเขียนสรุปใจความสำคัญ (Recite) ให้ผู้เรียนเขียนสรุปใจความสำคัญซึ่งประกอบด้วยใจความหลักและใจความรอง โดยพยายามใช้ภาษาของตนเอง ถ้ายังไม่แน่ใจบทใดหรือตอนใดให้กลับไปอ่านซ้ำใหม่และขั้นทบทวน (Reflect) ให้ผู้เรียนวิเคราะห์ วิเคราะห์ บทอ่านที่ผู้เรียนได้อ่านแล้ว แสดงความคิดเห็น ในประเด็นที่ผู้เรียนมีความคิดเห็นสอดคล้องหรือความคิดเห็นไม่สอดคล้องเป็นการทบทวนเรื่องที่อ่านทั้งหมด ในขั้นตอนนี้เป็นการตรวจสอบความเข้าใจของนักเรียนว่าจดจำหรือเข้าใจเรื่องราวทั้งหมดได้มากน้อยแค่ไหน หากส่วนไหนที่ยังจดจำไม่ได้ก็กลับไปอ่านซ้ำและทบทวน ซึ่งจะช่วยให้นักเรียนเข้าใจแนวคิดที่ชัดเจนและมีความคงทนในการจดจำอีกด้วย สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุจิต บัญเต็ม (2554 : 78) พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีดัชนีประสิทธิผลเท่ากับ 0.5916 แสดงว่า นักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 59.16 และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุภาณี โสโท (2554 : 116 - 117) พบว่า แผนการจัดการกิจกรรม การเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 มีดัชนีประสิทธิผลค่าเท่ากับ 0.6504 แสดงว่านักเรียน มีความก้าวหน้าทางการเรียนคิดเป็นร้อยละ 65.04

3. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ในการพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ทั้งนี้เนื่องจาก แผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่ผู้ศึกษาค้นคว้าพัฒนาขึ้นผ่านการตรวจสอบความถูกต้องและประเมินจากผู้เชี่ยวชาญและทดลองตามขั้นตอนการศึกษาค้นคว้าและการพัฒนา ทำให้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ที่พัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ อีกทั้งการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ยังยึดหลักการ ทฤษฎีการเรียนรู้ และหลักการเสริมแรง เพื่อกระตุ้นความต้องการในการเรียนรู้ของผู้เรียน และเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยนักเรียนได้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมด้วยตนเองมากที่สุด ฝึกให้ผู้เรียนรู้จัดคิดตลอดเวลา โดยมีครูเป็นผู้กระตุ้น ส่งเสริม สนับสนุนให้นักเรียนได้ฝึกคิด และใช้ความสามารถในการอ่าน อีกทั้งมีการตั้งคำถามช่วยทำให้ผู้เรียนมีประสิทธิภาพในการอ่านดีกว่าไม่ได้ตั้งคำถามไว้ล่วงหน้า สามารถอ่านอย่างมีจุดมุ่งหมาย เป็นแนวทางให้ผู้เรียนอ่านอยู่ในขอบเขตที่ตั้งไว้ เมื่อนักเรียนปฏิบัติตามขั้นตอนทั้ง 6 แล้ว จะทำให้สามารถจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่านได้ในที่สุด ด้วยเหตุนี้แผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R จึงทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุจิต บัญเต็ม (2554 : 80) พบว่า นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ SQ4R มีความสามารถการคิดวิเคราะห์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และสอดคล้องผลการศึกษาของ อรพิน คำพันธ์ (2555 : 80) พบว่า การเปรียบเทียบความสามารถการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษของกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้ กลุ่มตัวอย่างทั้งชั้นมีค่าเฉลี่ยคะแนนการทำ

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การอ่านจับใจความ เท่ากับ 11.59 และ 23.63 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่า หลังการจัดการเรียนรู้คะแนนการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์สูงกว่าก่อนเรียน

4. จากผลการวิเคราะห์ความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก นักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 กำลังจะจบช่วงชั้น จึงให้ความสำคัญและความสนใจในการเรียน ชอบศึกษาหาความรู้และตื่นตัวกับสิ่งแปลกใหม่อยู่เสมอ มีความอยากรู้อยากเห็น มีความตั้งใจในการเรียน กล้าคิดริเริ่ม มีความพยายามชอบศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และมีเหตุผล ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ อารี พันธมณี (2546 : 19) ได้กล่าวถึง ลักษณะของผู้ที่มีความใฝ่รู้ใฝ่เรียนว่าเป็นบุคคลที่มีลักษณะรักเรียน ชอบการศึกษาอยู่เสมอ ตื่นตัวกับสิ่งแปลกใหม่รอบตัว หรือจากระบบการเรียน อยากรู้อยากเห็น สนใจ ติดตาม และแสวงหาความรู้ มีความรับผิดชอบต่อชีวิตตนเองและการทำงาน ติดตามข่าวสาร อ่านหนังสือ ดูโทรทัศน์ เรียนรู้ในรูปแบบต่างๆ อย่างต่อเนื่อง มีทัศนคติที่ดีต่อการศึกษาตลอดชีวิตเพื่อปรับตนเองให้ทันสมัย ทันยุคทันเหตุการณ์ ทันโลก ทันต่อการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้สามารถอยู่ในสังคมแห่งการเรียนรู้ได้อย่างมีความสุข สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ยุพิน โภณฑา และคนอื่นๆ (2544 : 79) ได้เปรียบเทียบคุณลักษณะนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน และเจตคติต่อคุณลักษณะนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียน ผลการศึกษา พบว่า คะแนนคุณลักษณะนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน และเจตคติต่อคุณลักษณะนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียน ของนักเรียนหลังได้รับการพัฒนาโดยใช้ชุดกิจกรรมสูงกว่าก่อนได้รับการพัฒนาโดยใช้ชุดกิจกรรม และสอดคล้องกับผลการศึกษาของ วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล (2540 : 80) ได้ศึกษาการพัฒนาแบบการสอนโดยใช้สาระอิงบริบทเพื่อส่งเสริมความใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนระดับประถมศึกษา ผลการศึกษาพบว่า รูปแบบการสอนที่พัฒนาขึ้นสามารถส่งเสริมความใฝ่รู้ใฝ่เรียนให้นักเรียน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R เป็นวิธีสอนที่ครูส่วนใหญ่ไม่ค่อยคุ้นเคย ฉะนั้นครูผู้สอนควรศึกษาขั้นตอนการสอนให้เข้าใจก่อนนำไปใช้กับนักเรียน

1.2 การจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ทุกครั้งจะสอนครบทั้ง 6 ขั้น จะใช้เวลาประมาณ 2 ชั่วโมง ซึ่งบางครั้งทำให้นักเรียนเกิดความเหนื่อยล้า และต้องทำงานให้เสร็จทันเวลาที่กำหนด ดังนั้น ครูผู้สอนควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ให้สนุกสนานไม่เครียด ให้นักเรียนฝึกอ่านและจับใจความจากเรื่องง่ายไปหายาก และเสริมแรงให้กำลังใจ นักเรียนในการทำงานเสมอ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการเรียนและตั้งใจเรียนยิ่งขึ้น

1.3 การเลือกเนื้อหาที่จะนำมาใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ เป็นสิ่งสำคัญ ซึ่งผู้สอนควรคำนึงถึงวัย ระดับความสามารถในการอ่านของนักเรียน และความสนใจ ดังนั้นควรเลือกเรื่องที่ทันสมัย มีเนื้อหาน่าอ่าน และเป็นงานเขียนหลากหลายรูปแบบ หากเนื้อหาเรื่องราวใด ๆ ที่นักเรียนชอบหรือพึงพอใจ จะทำให้นักเรียนมีความสนใจอยากเรียนรู้มากขึ้น

1.4 การเฉลยแบบฝึกหัดที่หลังจากที่นักเรียนทำแบบฝึกหัดในแต่ละกิจกรรม เป็นสิ่งที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นเป็นอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้นักเรียนที่ตอบผิดปรับเปลี่ยนความคิดเข้าใจวิธีคิด และวิธีจับประเด็นของเรื่องดีขึ้น

2. ข้อเสนอแนะในการศึกษาค้นคว้าครั้งต่อไป

2.1 ผลการศึกษาครั้งนี้แสดงให้เห็นว่าวิธีการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R สามารถพัฒนาความสามารถในการอ่าน และความสามารถในการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนสูงขึ้น ดังนั้นจึงควรมีการนำวิธีการจัดการเรียนรู้นี้ไปใช้สอนในระดับชั้นอื่น เพราะการอ่านจับใจความสำคัญเป็นทักษะจำเป็นที่นักเรียนต้องได้รับการพัฒนาในทุกระดับชั้น

2.2 ควรมีการนำการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R ไปใช้กับความคงทนในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้วย

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. การจัดกระบวนการเรียนรู้ที่สร้างเสริมคุณลักษณะเก่ง ดี มีสุข ระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2543.
- . หลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2539. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2539.
- . หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2544.
- . หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2545.
- . หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2551.
- กระทรวงศึกษาธิการ. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว, 2542.
- . หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์, 2551.
- กิตติมา ปรีดีติลล. ทฤษฎีการบริหารองค์การ. กรุงเทพฯ : ชนะการพิมพ์, 2529.
- คณะกรรมการวัฒนธรรมแห่งชาติ สำนักงานกระทรวงศึกษาธิการ. คู่มือครูเพื่อพัฒนาความสนใจใฝ่รู้และสร้างสรรค์ระดับ มัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา, 2540.
- งามพริ้ง รุ่งโรจน์. กลวิธีการอ่านภาษาอังกฤษที่เหมาะสม. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ., 2543.
- จิราพร หนูลาย. “ผลการใช้วิธีสอนแบบ SQ4R ที่มีต่อความสามารถในการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจและความพึงพอใจต่อการเรียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนบ้านโหละหาร จังหวัดพัทลุง,” วารสารหลักสูตรและการสอนทักษิณ. 3(4) : 37-45 ; มกราคม-มิถุนายน, 2551
- ชวาล แพรัตกุล. เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพฯ : วัฒนาพานิช, 2516.
- ณัฐวุฒิ กิจรุ่งเรือง และคณะ. ผู้เรียนเป็นสำคัญและการเขียนแผนจัดการเรียนรู้ของครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : สถาพรบุ๊คส์, 2545.
- ทวีศักดิ์ ไชยมาโย. คู่มือปฏิบัติการจัดทำแผนการสอน. นครพนม : สวิณพา, 2537.
- ทิศนา แคมมณี. 14 วิธีสอน สำหรับครูมืออาชีพ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2544.
- ธารทิพย์ แก้วเหลียม. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องสื่ออิเล็กทรอนิกส์. ม.ป.ป. <<http://gotoknow.org/blog/sairung/244531>> 20 เมษายน 2555.
- ธีระพัฒน์ ฤทธิทอง. “แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้,” วารสารวิชาการ. 10(12) : 8-10 ; กุมภาพันธ์, 2545.
- ธูปทอง กว้างสวาสดี. การสอนการคิด. กรุงเทพฯ : ข้าวฟ่างจำกัด, 2554.
- นิภา วงษ์สุรภินันท์. การสร้างแบบวัดคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนสำหรับนักเรียนระดับ ช่วงชั้นที่ 3. ปริญญาานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2548.

- นันทพร ศักดิ์เทวินทร์. การสอนฟัง-พูด ภาษาอังกฤษโดยใช้หนังสือภาพ สำหรับนักเรียน ประถมศึกษาปีที่ 2. รายงานการศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2545.
- น้อยทิพย์ ลิมยิ่งเจริญ. การพัฒนากระบวนการเรียนรู้โดยวิธีการบูรณาการและกระบวนการกลุ่ม เพื่อส่งเสริมคุณลักษณะเก่ง ดี มีสุข และพัฒนาความมีวินัยด้านความรับผิดชอบต่อกลุ่มและใฝ่รู้ใฝ่เรียน. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2547.
- บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2537.
- . วิธีการทางสถิติสำหรับการวิจัย เล่ม 2. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2538.
- . การพัฒนาการสอน. กรุงเทพฯ : ชมรมเด็ก, 2541.
- . การวิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2545.
- บุญชิต มณีโชติ. ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเรียนการสอนแบบมีส่วนร่วมกับการพัฒนาพฤติกรรม การใฝ่รู้ของนักศึกษาพยาบาล. ปรินญาณิพนธ์ พย.ม. นครปฐม : มหาวิทยาลัยมหิดล, 2540.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. การนิเทศการสอน. กรุงเทพฯ : ศูนย์สื่อเสริมสุขภาพ, 2534.
- ปรุ่ง พวงนัตตา. สอนภาษาอังกฤษกันเถอะ. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา, 2541.
- ปิลันญา วงศ์บุญ. การศึกษาคุณลักษณะใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนช่วงชั้นที่ 3 โรงเรียน ยอแซฟอุปถัมภ์. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2550.
- ผจงกาญจน์ ภูวิภาดาวรรณ. เทคนิคการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษา. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2540.
- ผ่องพรรณ ตรัยมงคลกุล. การวิจัยในชั้นเรียน. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2544.
- เมธิญ์ กิจระการ. “การวิเคราะห์ประสิทธิภาพสื่อและเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา (E₁/E₂)” วารสาร การวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 7 : 44-51 ; กรกฎาคม, 2544.
- เมธิญ์ กิจระการ และสมนึก ภัททิยธนี. “ดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index : E.I.)” การวัดผลการศึกษา มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 8 : 44-62 ; กรกฎาคม, 2542.
- พรนิกา บรรจงมณี. การใช้เทคนิค SO4R เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและการ คิดไตร่ตรองของผู้เรียน. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2548.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2530.
- ไพศาล หวังพานิช. การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2526.
- ยุพิน โกณฑา และคณะ. การพัฒนาคุณลักษณะนิสัยใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา โรงเรียนบ้านวังน้ำเขียว. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2544.

- ยุวดี โปธายะ. การใช้วิธีการสอนแบบ SO4R เพื่อส่งเสริมความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษและ
ความสามารถในการเขียนสรุปความของนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ.
วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.
- รัตนกัญจน์ เลิศคำฟู. การใช้วิธีสอนแบบ SO4R ในการสอนอ่านจับใจความสำคัญสำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ ค.ม. เชียงใหม่ : มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2547.
- รุจิรี ภูสาระ. การเขียนแผนการเรียนรู้. กรุงเทพฯ : บุ๊คพอยท์, 2545.
- ฤตินันท์ สมุทรทัย. การพัฒนาประสิทธิภาพการเรียนการสอนกระบวนการวิชาการวัดและ
ประเมินผลการศึกษาเบื้องต้นของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ด้วยการวิจัย
เชิงปฏิบัติการ. เชียงใหม่ : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่, 2546.
- ละมุล จันทรแป้น. การพัฒนาการอ่านและการเขียนแจกลูกสะกดคำ กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะ. วิทยานิพนธ์ ค.ม.
มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2552.
- ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. เทคนิคการสร้างข้อสอบความถนัดทางการเรียนและ
ความสามารถทั่วไป. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น, 2538.
- . เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ, 2543.
- วัฒนา พาผล. การวิเคราะห์โครงสร้างความสัมพันธ์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความใฝ่รู้ใฝ่เรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. ปรียญานิพนธ์ กศ.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
ศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2551.
- วัฒนาพร ระงับทุกข์. แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ : ธนพร, 2543.
- วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์. การพัฒนาการเรียนการสอน. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม,
2545.
- วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล. การพัฒนารูปแบบการสอนโดยใช้สาระอิงบริบท เพื่อส่งเสริมความใฝ่รู้
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษา. วิทยานิพนธ์ ค.ด. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2540.
- วิสาข์ จิตวัตร. การสอนอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2543
- สมนึก ภัททิยธนี. การวัดผลการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 4. กอฬสินธุ์ : ประสานการพิมพ์, 2546.
- สมุทร เซ็นเซาวนิช. เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2540.
- สุคนธ์ สิ้นพานนท์. การจัดกระบวนการเรียนรู้ : เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : อักษรเจริญทัศน์, 2545.
- สุคิด บุญเต็ม. ผลการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ SO4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.
การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554.
- สุนทร อุดมหาราช. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านและความสนใจในการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบ SO4R กับการสอนตาม
คู่มือครู. วิทยานิพนธ์ ศศ.ม. กำแพงเพชร : มหาวิทยาลัยราชภัฏกำแพงเพชร, 2547.
- สุพล วังสินธ์. “การจัดทำแผนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ,” สารพัฒนาหลักสูตร. 12(44) :
5-10 ; เมษายน-พฤษภาคม, 2536.

- สุธีพร ปาเคตี. การศึกษาเปรียบเทียบความสามารถทางการอ่านการเขียนและการระลึกสิ่งที่อ่านได้ในวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาและการสอนตามคู่มือครู. ปริญญาโท ค.ม. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2531.
- สุภาณี โสโธ. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ การคิดวิเคราะห์ และแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ KWL PLUS กับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554.
- สุภัทรา อักษรานุเคราะห์. การสอนทักษะทางภาษาและวัฒนธรรม. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- สุวิทย์ มูลคำ. 21 วิธีการจัดการเรียนรู้ ที่ส่งเสริมกระบวนการคิด. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์, 2545.
- เสงี่ยม ไตรรัตน์. พัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2524.
- สังคม ภูมิพันธุ์. ดัชนีประสิทธิผล. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, ม.ป.ป.
- สมสมัย คาร์ลสัน. การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยเทคนิค SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2554.
- อาภรณ์ ใจเที่ยง. หลักการสอน (ฉบับปรับปรุง). กรุงเทพฯ : โอ. เอส. พริ้นติ้ง, 2546.
- อารมณี เพชรชื่น. เทคนิคการวัดและประเมินผลการศึกษาในระดับประถมศึกษาชลบุรี. ชลบุรี : ภาควิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ บางแสน, 2527.
- อารี พันธุ์มณี. จิตวิทยาสร้างสรรค์การเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : ไยไหมเอ็ดดูเอต, 2546.
- อรพิน คำพันธ์. การพัฒนาทักษะการอ่านจับใจความภาษาอังกฤษ โดยใช้หนังสือภาพนิทานอีสป ประกอบเทคนิค SQ4R สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3. การศึกษาค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, 2555.
- Robinson F.P. Effective Study. New York : Harper & Brothers, 1961.
- Ghaith, G. M., Shaaban. "Reader Response versus New Criticism: Effects on Orientations to Literary Reading," TESL Reporter. 41(2) : 14-26, 2008.
- Hasibuan, Azizah Khairah. The Effect of SQ4R and Accelerated Learning on Students Achievement in Reading Comprehension. Unimed : Universitas Negeri Medan, 2011.
- Tri Susillawati. Improving Reading Comprehension Using SQ4R. Tahun : Sebelas Maret University, 2012.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
แผนการจัดการเรียนรู้แบบ SQ4R

แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษแบบ SQ4R

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Reading Practice

จำนวน 12 ชั่วโมง

แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Myself

เวลา 2 ชั่วโมง

สาระสำคัญ

การฝึกทักษะทางภาษาเพื่อการสื่อสารโดยใช้บทอ่านเกี่ยวกับการอ่านเรื่องราวของตนเอง นักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เกี่ยวกับการอ่าน ฝึกฝนการอ่าน วิธีอ่านเพื่อความเข้าใจในเนื้อเรื่องที่ถูกต้อง สรุปใจความสำคัญของเรื่อง และสามารถตอบคำถามจากเรื่องที่อ่านได้ แล้วนำไปใช้เพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ประโยคที่ใช้โครงสร้างของ Present Simple Tense เป็นประโยคพื้นฐานที่นักเรียนสามารถนำมาใช้ในการแนะนำตัวเอง บอกข้อมูลเกี่ยวกับตัวเอง และกิจวัตรประจำวันของตนเองได้ โครงสร้างของประโยค Present Simple Tense จะประกอบด้วย ประโยคบอกเล่า (Affirmative) ประโยคปฏิเสธ (Negative) และประโยคคำถาม (Interrogative)

มาตรฐานการเรียนรู้ / ตัวชี้วัด

มาตรฐาน ต 1.1.1 เข้าใจกระบวนการฟังและอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่างๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ

มาตรฐาน ต 1.1.2 อ่านออกเสียงข้อความ นิทาน และบทร้อยกรอง (poem) สั้นๆ ได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียงและเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน

มาตรฐาน ต 1.1.3 เข้าใจและตีความสื่อที่ไม่ใช่ความเรียง (Non-text information) ในรูปแบบต่างๆ โดยถ่ายโอนเป็นข้อความที่ใช้ถ้อยคำของตนเอง

มาตรฐาน ต 1.1.4 ระบุหัวข้อเรื่อง (topic) ใจความสำคัญ (main idea) และตอบคำถามจากการฟังและอ่าน บทสนทนา นิทาน และเรื่องสั้น

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักเรียนศึกษาบทอ่านชุดที่ 1 เรื่อง Myself จบแล้ว นักเรียนสามารถ

1. อ่านออกเสียงคำ สำนวน และประโยคที่ใช้ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียงและเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน
2. บอกความหมายของคำศัพท์ สำนวนทางภาษา หรือประโยคจากบทอ่านที่กำหนดให้ได้
3. อ่านและตอบคำถามเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ที่อ่านในบทอ่านชุดที่ 1 เรื่อง Myself ได้ถูกต้อง
4. สรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้
5. บอกข้อมูลส่วนตัวโดยใช้โครงสร้างประโยค Present Simple Tense ได้ทั้ง ประโยคบอกเล่า คำถาม และปฏิเสธที่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

สาระการเรียนรู้

Myself

1. หน้าที่ทางภาษา (Function) : - Telling a story in a present

- Making questions and answer questions

2. โครงสร้างทางภาษา : Present Simple Tense

- Question words

Sentence : What's your name?

Where is your house?

What is your address?

What's her name? Where is her house?

What's your father? Where is he? How old is he?

What's your telephone number? What time is it?

What do you do at seven o'clock?

When do you go to school?

Who is your best friend?

What is your favourite subject?

Who is your favourite teacher?

3. ความหมายของคำศัพท์ (Vocabulary) : friend, kind, patient, building, pleasant, small building, parents, volleyball, study hard, guitar, musician, bathroom, farmer, comfortable, kitchen, bedroom, living room and elegant.

4. บอกข้อมูลส่วนตัวโดยใช้โครงสร้างประโยค Present Simple Tense ได้ทั้งประโยคบอกเล่า คำถาม และปฏิเสธที่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

กิจกรรมการเรียนรู้ (3 ps)

1. warm up : นำเข้าสู่บทเรียน

1) ครูแจ้งจุดประสงค์ของการเรียนรู้ มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด และเนื้อหาการเรียนรู้แก่นักเรียน

2) ครูทักทายนักเรียน แนะนำตัวเอง ถามชื่อนักเรียนด้วยการใช้ประโยคง่าย ๆ พร้อมทั้งชูบัตรคำที่เป็นประโยค ต่อไปนี้

Hello, everybody. My name is Supawadee. Can you spell my name?

I am a teacher. What's your name?

Where is your house? What is your address?

What's her name? Where is her house?

What's your father? Where is he? How old is he?

What's your telephone number? What time is it?

What do you do at seven o'clock? When do you go to school?

Who is your best friend? What is your favourite subject?

Who is your favourite teacher?

3) ครูถามนักเรียนเพื่อเป็นตัวอย่าง 3 คน แล้วให้นักเรียนฝึกถาม-ตอบกันเองเป็นคู่ หลังจากนั้นครูให้นักเรียนเลือกถามครูจากประโยคคำถามในข้อ 1 ครูตอบคำถามนักเรียนพร้อมทั้งเขียนประโยคคำตอบลงบนกระดานดำ

4) นักเรียนจับคู่ศึกษาบทสนทนาในข้อ 2 แล้วกำหนดสถานการณ์เองว่านักเรียนจะคุยกับเพื่อนใหม่หรือคนแปลกหน้าตามสถานที่ต่างๆ เช่น ในโรงเรียน และในห้องสมุด อย่างไรก็ตามโดยให้นักเรียนในกลุ่มช่วยกันเขียนบทสนทนา ด้วยการดูประโยค คำถามของครูในกระดานเพื่อหาคำตอบจากเพื่อน แล้วเขียนคำตอบลงสมุด

5) ครูบอกนักเรียนทั้งชั้นว่าประโยคที่ครูให้นักเรียนถาม-ตอบกันนั้น คือ ประโยค Present Simple Tense หลังจากนั้นครูอธิบายโครงสร้างประโยค และการใช้ประโยค Present Simple Tense

2. teaching : ชั้นการสอน

2.1 Pre-reading : (ก่อนอ่าน)

1) ครูแจกบทอ่านชุดที่ 1 เรื่อง Myself ให้นักเรียนทุกคน

2) ครูนำเสนอคำศัพท์ โดยใช้รูปภาพและบัตรคำ อ่านออกเสียงคำศัพท์ ได้แก่ friend, kind, patient, building, pleasant, small building, parents, volleyball, study hard, guitar, musician, bathroom, farmer, comfortable, kitchen, bedroom, living room and elegant และให้นักเรียนอ่านออกเสียงคำศัพท์ตามครูทีละคำ จนออกเสียงได้ถูกต้องและคล่อง จากนั้นให้นักเรียนอ่านตามพร้อมกันทั้งชั้นอีกครั้งหนึ่ง และช่วยกันบอกหรือเดาความหมายของคำศัพท์

2.2 While-reading : (ระหว่างอ่าน)

ขั้นที่ 1 ขั้นสำรวจ (Survey) นักเรียนแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 5 คน คละคนเก่ง ปานกลางและอ่อนในอัตราส่วน 1 : 2 : 2 เพื่อให้คนเรียนเก่งช่วยเหลือเพื่อนที่เรียนอ่อนกว่า คัดเลือกหัวหน้ากลุ่ม และเลขาจากกลุ่ม จากนั้นให้แต่ละคนอ่านเนื้อเรื่องในใจอย่างคร่าวๆ เพื่อหาจุดสำคัญของเรื่อง โดยครูคอยชี้แนะวิธีการอ่านและให้นักเรียนสำรวจประโยคแต่ละย่อหน้า พร้อมทั้งฝึกให้นักเรียนอ่านแบบกวาดสายตาอย่างรวดเร็ว

ขั้นที่ 2 ขั้นตั้งคำถาม (Question) ครูทบทวนโครงสร้างของประโยคคำถามที่ถามโดยใช้ Wh - questions และทบทวนโครงสร้างประโยค Present Simple Tense โดยครูยกตัวอย่างคำถามเพื่อฝึกการตอบเป็นแนวทางแก่นักเรียน โดยการฝึกการตั้งคำถามในระดับแปลความเพื่อฝึกการตอบคำถาม คำถามจะช่วยให้ผู้อ่านมีความอยากรู้อยากเห็น และทำให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้เร็ว

ดังนี้

Teacher : What's her name?

Students : Her name is Mutita.

Teacher : How old is she?

Students : She is 15 years old.

Teacher : Where is her house?

Students : Ban Suakok Wapiphatum, Mahasarakham.

1) นักเรียนช่วยกันตรวจสอบเนื้อเรื่องและช่วยกันตอบคำถาม จากนั้นให้นักเรียนช่วยกันฝึกตั้งคำถาม 2-3 คำถาม จากเนื้อเรื่องแต่ละย่อหน้า

2) ครูเขียนคำถามของนักเรียนแต่ละกลุ่มบนกระดาน และช่วยกันคัดเลือกคำถามของแต่ละกลุ่ม

ขั้นที่ 3 การอ่านรอบคอบ (Read) นักเรียนแต่ละคนอ่านบทอ่านในใจเพื่อทำความเข้าใจเนื้อเรื่องหรือจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่องอย่างละเอียด อีกครั้ง เมื่ออ่านในใจเสร็จแล้วหัวหน้ากลุ่มจะประชุมกลุ่ม เพื่อปรึกษาและสรุปเรื่องร่วมกันว่าใคร ทำอะไร ที่ไหน อย่างไร เพื่อนักเรียนในกลุ่มจะได้สรุปเรื่องได้อย่างชัดเจน ง่ายต่อการทำความเข้าใจในเนื้อเรื่อง และเพื่อค้นหาคำตอบจากคำถามที่ตั้งไว้ เมื่อนักเรียนหาคำตอบได้แล้วก็ตอบปากเปล่าให้สมาชิกในกลุ่มทราบ

1) ขออาสาสมัครแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนกลุ่มออกมาเล่าเรื่องย่อเรื่อง Myself เป็นภาษาไทยหน้าชั้นเรียนประมาณ 2 กลุ่ม

2) นักเรียนฝึกอ่านออกเสียงสาระการเรียนรู้จากบทอ่าน โดยให้อ่านตามครูก่อน แล้วจึงอ่านพร้อมกัน จากนั้นสุ่มให้อ่านเป็นรายบุคคลเมื่อครูแน่ใจว่านักเรียนส่วนใหญ่อ่านได้แล้ว จึงให้ฝึกอ่านออกเสียงพร้อมกันอีกครั้งหนึ่ง

3) ครูเพิ่มคำถามเพื่อวัดความเข้าใจระดับตีความและระดับขยายความ นักเรียนช่วยกันตอบคำถาม เช่น

Teacher : How do they study?

Students : They study hard.

Teacher : What does Mr. Hongwilai like to do?

Students : He likes to watch TV.

Teacher : How many rooms does Mutita house have?

Students : 5 rooms.

ขั้นที่ 4 ชั้นบอกคำตอบอีกครั้ง (Record) นักเรียนอ่านบทอ่านที่กำหนดให้แล้วจับใจความสำคัญของเนื้อเรื่อง โดยครูชี้แนะข้อความที่สำคัญให้นักเรียนขีดเส้นใต้เพื่อเตือนความจำ ครูกระตุ้นให้นักเรียนคิดว่าจากการอ่านครั้งนี้ นักเรียนได้ความคิดอะไรใหม่ๆ บ้าง ครูทดสอบความเข้าใจโดยให้นักเรียนปิดเนื้อเรื่องที่อ่านแล้วให้ตอบคำถาม ถ้านักเรียนตอบไม่ได้ก็ให้ย้อนไปดูที่ขีดเส้นหรือบันทึกเอาไว้ เมื่อได้คำตอบแล้ว ให้นักเรียนจดบันทึกข้อมูลต่างๆ ที่ได้อ่านจากขั้นตอนที่ 3 โดยใช้ภาษาของตนเองเพื่อให้เข้าใจได้ง่ายขึ้นและสามารถจำคำตอบนั้นได้ โดยคำตอบนั้นต้องคงความหมายเดิมของเรื่องเอาไว้

ขั้นที่ 5 ชั้นเขียนสรุปใจความสำคัญ (Recite) เมื่อนักเรียนอ่านเนื้อเรื่องจนเข้าใจ ครูฝึกให้นักเรียนเขียนสรุปใจความสำคัญ โดยให้เขียนประโยคที่ได้จากการอ่าน

3. กิจกรรมหลังการอ่าน (Post - Reading)

ขั้นที่ 6 ชั้นทบทวน (Reflect) ครูและนักเรียนช่วยกันทบทวนเรื่องที่อ่านทั้งหมด นักเรียนวิเคราะห์ วิจัย แล้วแสดงความคิดเห็น ข้อคิดที่ได้จากการอ่าน ครูช่วยสรุปเรื่องอีกครั้ง โดยการตั้งคำถามจากเรื่องให้นักเรียนช่วยกันตอบปากเปล่าเพื่อทดสอบความเข้าใจในบทอ่าน

เช่น

Teacher : What's her name?

Students : Her name is Mutita.

Teacher : What does Mutita do?

Students : A student.

Teacher : Where does Mutita live?

Students : She lives at 35/43 Ban Suakok Wapiphatum, Mahasarakham.

สื่อและแหล่งการเรียนรู้

1. บัตรคำ
2. บัตรภาพคำศัพท์
3. บทอ่านชุดที่ 1 เรื่อง Myself
4. Worksheet 1
5. Worksheet 2

การวัดและประเมินผล

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด และประเมินผล	เครื่องมือที่ใช้ประเมิน	เกณฑ์การประเมิน
1. อ่านออกเสียงคำ สำนวน และประโยคที่ ใช้ได้ถูกต้องตาม หลักการอ่านออกเสียง และเหมาะสมกับ เนื้อหาที่อ่าน	- สังเกตการอ่าน ออกเสียง - ตรวจสอบผลงานจากสมุด บันทึกการเรียนรู้ ใบงานและแบบทดสอบ	- แบบสังเกตพฤติกรรม - ใบงานที่ 1 - แบบทดสอบ	ได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
2. บอกความหมาย ของคำศัพท์ สำนวน ทางภาษา หรือ ประโยคจากบทอ่านที่ กำหนดให้ได้	- สังเกตพฤติกรรมการ ฟัง - พูด - ตรวจสอบผลงานจากสมุด บันทึกการเรียนรู้ ใบงานและแบบทดสอบ	- แบบสังเกตพฤติกรรม - ใบงานที่ 1 - แบบทดสอบ	ได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป

สิ่งที่ต้องการวัด	วิธีการวัด และประเมินผล	เครื่องมือที่ใช้ประเมิน	เกณฑ์การประเมิน
3. อ่านและตอบ คำถามเกี่ยวกับสาระ การเรียนรู้ที่อ่านในบท อ่านชุดที่ 1 เรื่อง Myself ได้ถูกต้อง	- สังเกตพฤติกรรมการ ตอบคำถาม - ตรวจสอบงานจากสมุด บันทึกการเรียนรู้ ใบงานและแบบทดสอบ	- แบบสังเกตพฤติกรรม - ใบงานที่ 1 - แบบทดสอบ	ได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
4. สรุปใจความสำคัญ ของเรื่องที่อ่านได้	- สังเกตพฤติกรรมการ เขียนสรุป - ตรวจสอบงานจากสมุด บันทึกการเรียนรู้ ใบงานและแบบทดสอบ	- แบบสังเกตพฤติกรรม - ใบงานที่ 2 - แบบทดสอบ	ได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป
5. บอกข้อมูลส่วนตัว โดยใช้โครงสร้าง ประโยค Present Simple Tense ได้ทั้ง ประโยคบอกเล่า คำถาม และปฏิเสธ ที่เป็นเหตุการณ์ที่ เกิดขึ้นใน ชีวิตประจำวัน	- สังเกตพฤติกรรมการ ร่วมกิจกรรม - ตรวจสอบงานจากสมุด บันทึกการเรียนรู้ ใบงานและแบบทดสอบ	- แบบสังเกตพฤติกรรม - ใบงานที่ 2 - แบบทดสอบ	ได้คะแนนร้อยละ 80 ขึ้นไป

ความเห็นผู้บริหาร

.....

(ลงชื่อ)

(นายชัยยนต์ ฝือโย)

ผู้อำนวยการโรงเรียนเสื่อไก่วิทยาสรรค์

...../...../.....

บันทึกผลหลังสอน

1. ผลการสอน

1. นักเรียนทุกคนสามารถอ่านออกเสียงคำ สำนวน และประโยคที่ใช้ได้ถูกต้องตามหลักการอ่านออกเสียง และเหมาะสมกับเนื้อหาที่อ่าน มีผลการเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75
2. นักเรียนทุกคนสามารถบอกความหมายของคำศัพท์ สำนวนทางภาษา หรือประโยคจากบทอ่านที่กำหนดให้ได้ มีผลการเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75
3. นักเรียนทุกคนสามารถอ่านและตอบคำถามเกี่ยวกับสาระการเรียนรู้ที่อ่านในบทอ่านชุดที่ 1 เรื่อง Myself ได้ถูกต้อง มีผลการเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75
4. นักเรียนทุกคนสามารถสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ มีผลการเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75
5. นักเรียนทุกคนสามารถบอกข้อมูลส่วนตัวโดยใช้โครงสร้างประโยค Present Simple Tense ได้ทั้ง ประโยคบอกเล่า คำถาม และปฏิเสธที่เป็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในชีวิตประจำวัน

2. พฤติกรรมการเรียน

1. การเป็นคนดี สังเกตได้จาก นักเรียนทุกคนตั้งศึกษาบทอ่านชุดที่ 1 เรื่อง Myself มีความกระตือรือร้น อยากรู้อยากเรียน และมีการซักถามเมื่อไม่เข้าใจ
2. การเป็นคนเก่ง สังเกตได้จาก นักเรียนทุกคนสามารถทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และมีผลการเรียนผ่านเกณฑ์การประเมินร้อยละ 75
3. การเป็นคนมีความสุข สังเกตได้จาก นักเรียนทุกคนมีความสามัคคีในการทำกิจกรรม มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ร่วมกิจกรรมด้วยความสนุกสนาน และมีความสุขในการร่วมกิจกรรม

2. ปัญหาและอุปสรรค

.....

.....

.....

3. ข้อเสนอแนะ / แนวทางแก้ไข

.....

.....

.....

ลงชื่อ

(นางสุภาวดี ยนต์ชัย)

...../...../.....



กรอบความรู้ที่ 1



Good morning my friends.
My name is Mutita. Today
I want to Introduce Myself.

My name is Mutita Hongwilai. My friends call me "Ploy". I am fifteen years old. I am from Thailand. I am a student in Mahasarakham. I study at Suakokwittasun school. I study English three days a week. Mrs. Supawadee Yonchai is my teacher. She is kind and patient. I like her. My classroom is in a small building. It is clean and livable. I like my school.



อ่านต่อในกรอบความรู้ที่ 2 นะคะ



กรอบความรู้ที่ 2

My family live at 35/43 Ban Suakok Wapiphatum, Mahasarakham. My family name is Hongwilai. There are four members in my family. They are Mr. and Mrs. Hongwilai and their two children, my sister and me. My sister's name is Marida.

My family lives in a small house. The house isn't elegant, but it is comfortable. It has two bedrooms, a living room, a kitchen, and a bathroom. All of the room are small. There are beautiful flowers around the house.

My father and my mother are farmer. They like to watch TV when they have a free time. My sister is a student. She is also a musician. She plays guitar. I am a student. I don't play the guitar ; I play volleyball. We are good students and we study hard.

I have a nice family. I see my parents and my sister every day.



Worksheet 1

Choose the correct answer according to the story.



1. How old is Mutita?
 - a. 13
 - b. 14
 - c. 15
 - d. 16
2. Who is kind and patient?
 - a. Mrs. Hongwilai
 - b. Mrs. Supawadei
 - c. Mr. Hongwilai
 - d. Mutita
3. What does Mr. Hongwilai like to do?
 - a. watches TV
 - b. plays volleyball
 - c. plays guitar
 - d. washes the dishes
4. How many members are there in the family?
 - a. 3
 - b. 4
 - c. 5
 - d. 6
5. How many rooms does the house have?
 - a. 2
 - b. 3
 - c. 4
 - d. 5

ឆ្លើយ Worksheet 1

1. c
2. b
3. a
4. b
5. d



Worksheet 2

Direction : Please write the main idea of this story.



Name.....Class.....No.....

A large orange rounded rectangle containing 20 horizontal dotted lines for writing.





แบบทดสอบย่อย

เรื่อง Introduce Myself

Name.....Class.....No.....

Direction : Please find the word with the **opposite** meaning. Write below.

small	comfortable	patient	young	good
beautiful	clean	kind	happy	livable

- 1. The classroom is **unlivable**.
- 2. Mutita and her sister are **bad** student.
- 3. Mutita's family live in a **big** house.
- 4. The flowers are **ugly**.
- 5. Mutita and her sister are **old**.
- 6. Their home is usually **dirty**.
- 7. Their home is **uncomfortable**.
- 8. The Hongwilai are **sad** family.
- 9. Mutita's teacher is **unkind**.
- 10. Her teacher is also **impatient**.

เฉลยแบบทดสอบย่อยหลังเรียน

1. livable
2. good
3. small
4. beautiful
5. young
6. clean
7. comfortable
8. happy
9. kind
10. patient



แบบสังเกตพฤติกรรมการเรียน
 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
 หน่วยที่.....แผนกที่.....วันที่เดือนพ.ศ. ปีการศึกษา 2555

คำชี้แจง

เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง 1, 2, 3 ที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

เลข ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน															สรุปผล การประเมิน		
		การมีส่วนร่วมและ ความสนใจ			การแสดงความคิดเห็น			การยอมรับฟังความคิดเห็น			การตอบคำถาม			ความรับผิดชอบในการ ปฏิบัติงาน			รวม	ผ/มผ	
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1			
1																			
2																			
3																			
4																			
5																			
6																			
7																			
8																			
9																			
10																			
11																			
12																			
13																			
14																			
15																			
16																			
17																			
18																			
19																			
20																			

เลข ที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน															สรุปผล การประเมิน				
		การมีส่วนร่วมและ ความสนใจ			การแสดงความคิดเห็น			การยอมรับฟังความคิดเห็น			การตอบคำถาม			ความรับผิดชอบในการ ปฏิบัติงาน			รวม	ผ/มผ			
		3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1	3	2	1					
21																					
22																					
23																					
24																					
25																					
26																					
27																					
28																					
29																					
30																					
31																					
32																					
33																					
34																					
35																					
36																					
37																					
38																					
39																					
40																					

ลงชื่อ

(นางสุภาวดี ยนต์ชัย)

ผู้ประเมิน

เกณฑ์การให้คะแนนพฤติกรรมกรรมการเรียน (คะแนนเต็ม 15 คะแนน)

1. การร่วมกิจกรรมและความสนใจ

3	คะแนน	หมายถึง	นักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจ ใส่ใจ มุ่งมั่นในการแสดงออกและปฏิบัติกิจกรรมในการเรียนในระดับดี หรือดีมาก เป็นพฤติกรรมอย่างสม่ำเสมอในทุกโอกาส
2	คะแนน	หมายถึง	นักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจ ใส่ใจ มุ่งมั่นในการแสดงออกและปฏิบัติกิจกรรมในการเรียนในระดับพอใช้ หรือเป็นพฤติกรรมที่แสดงออกในบางครั้ง
1	คะแนน	หมายถึง	นักเรียนมีความสนใจ ตั้งใจ ใส่ใจ มุ่งมั่นในการแสดงออกหรือปฏิบัติกิจกรรมการเรียนในระดับน้อยมาก
0	คะแนน	หมายถึง	นักเรียนไม่มีความสนใจ ไม่ตั้งใจ หรือมุ่งมั่นในการแสดงออก หรือไม่ปฏิบัติกิจกรรมในการเรียนตามที่กำหนด

2. การแสดงความคิดเห็น

3	คะแนน	หมายถึง	นักเรียนอธิบาย พูดในเชิงโต้แย้งหรือเห็นด้วยในการเสนอทางเลือก ตัดสินใจ วิพากษ์อย่างมีเหตุผลที่ดีหรือดีมากในทุกโอกาส
2	คะแนน	หมายถึง	นักเรียนอธิบาย พูดในเชิงโต้แย้งหรือเห็นด้วยในการเสนอทางเลือก ตัดสินใจ วิพากษ์อย่างมีเหตุผลที่เหมาะสมหรือใช้ได้บางโอกาส
1	คะแนน	หมายถึง	นักเรียนไม่ค่อยอธิบาย พูดในเชิงโต้แย้งหรือเห็นด้วยในการเสนอทางเลือก ตัดสินใจ วิพากษ์อย่างมีเหตุผลน้อยมาก
0	คะแนน	หมายถึง	นักเรียนไม่อธิบาย ไม่พูดในเชิงโต้แย้งหรือเห็นด้วยในการเสนอทางเลือก ตัดสินใจ วิพากษ์แต่อย่างใด

3. การยอมรับฟังความคิดเห็น

3	คะแนน	หมายถึง	รู้จักฟังและพูดแสดงความคิดเห็นในทุกโอกาสอย่างเหมาะสมบ่อยครั้ง
2	คะแนน	หมายถึง	รู้จักฟังและพูดแสดงความคิดเห็นในทุกโอกาสค่อนข้างเหมาะสมเป็นบางครั้ง
1	คะแนน	หมายถึง	รู้จักฟังและพูดแสดงความคิดเห็นน้อยมาก
0	คะแนน	หมายถึง	นักเรียนไม่รับฟัง และไม่ตอบคำถามหรือแสดงความคิดเห็น

4. การตอบคำถาม

3	คะแนน	หมายถึง	นักเรียนตอบคำถามของครูและเพื่อนนักเรียนได้ถูกต้องเหมาะสมทุกครั้ง
2	คะแนน	หมายถึง	นักเรียนตอบคำถามของครูและเพื่อนนักเรียนได้ถูกต้องเหมาะสมเป็นบางครั้ง
1	คะแนน	หมายถึง	นักเรียนตอบคำถามของครูและเพื่อนนักเรียนได้ถูกต้องเหมาะสมน้อยมาก
0	คะแนน	หมายถึง	นักเรียนไม่ตอบคำถามของครูและเพื่อนนักเรียน

5. ความรับผิดชอบในการปฏิบัติงาน

3	คะแนน	หมายถึง	คิด วางแผน ในการทำกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง และร่วมกับผู้อื่นอย่างมีขั้นตอนครบถ้วนสมบูรณ์และสำเร็จตามเป้าหมายอย่างมีคุณค่าทุกครั้ง
2	คะแนน	หมายถึง	คิด วางแผน ในการทำกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง และร่วมกับผู้อื่นและสำเร็จตามเป้าหมาย เป็นบางครั้ง
1	คะแนน	หมายถึง	คิด วางแผน ในการทำกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง และร่วมกับผู้อื่นและสำเร็จตามเป้าหมายน้อยมาก
0	คะแนน	หมายถึง	ไม่มีการคิดวางแผน ในการทำกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมายด้วยตนเอง

สรุปเกณฑ์การประเมิน/ระดับคุณภาพ (ร้อยละ)

คะแนนร้อยละ 80 - 100	หมายถึง ระดับดีมาก
คะแนนร้อยละ 70 - 79	หมายถึง ระดับดี
คะแนนร้อยละ 60 - 69	หมายถึง ระดับปานกลาง
คะแนนร้อยละ 50 - 59	หมายถึง ระดับพอใช้
คะแนนร้อยละ 0 - 49	หมายถึง ระดับควรปรับปรุง

เกณฑ์การประเมินผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ผ่าน	หมายถึง ได้ระดับ 2 คะแนนขึ้นไปทุกรายการ
ไม่ผ่าน	หมายถึง ได้คะแนนต่ำกว่าระดับ 2 คะแนนทุกรายการ

แบบประเมินผลงานนักเรียนการปฏิบัติกิจกรรมตามใบงาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

หน่วยที่.....แผนกที่.....วันที่เดือนพ.ศ. ปีการศึกษา 2555

คำชี้แจง

เขียนเครื่องหมาย / ลงในช่อง 1, 2 และ 3 ที่ตรงกับพฤติกรรมของนักเรียน

เลขที่	ชื่อ - สกุล	ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	รวม	สรุปผลการประเมิน	
		5	5		10	ผ่าน
1						
2						
3						
4						
5						
6						
7						
8						
9						
10						
11						
12						
13						
14						
15						
16						
17						
18						
19						
20						
21						
22						
23						
24						
25						
26						



เลขที่	ชื่อ - สกุล	ใบงานที่ 1	ใบงานที่ 2	รวม	สรุปผลการประเมิน	
		5	5		10	ผ่าน
27						
28						
29						
30						
31						
32						
33						
34						
35						
36						
37						
38						
39						
40						

เกณฑ์การประเมินผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80

ผ่าน	หมายถึง ได้ระดับ 4 คะแนนขึ้นไปทุกรายการ
ไม่ผ่าน	หมายถึง ได้คะแนนต่ำกว่าระดับ 4 คะแนนทุกรายการ

ลงชื่อ

ผู้ประเมิน

(นางสุภาวดี ยนต์ชัย)

แบบบันทึกคะแนน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

หน่วยที่.....แผนที่.....วันที่เดือนพ.ศ. ปีการศึกษา 2555

เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน			รวม (35)
		พฤติกรรม การเรียนรู้ (15)	การปฏิบัติ ตามใบงาน (10)	การทดสอบ ย่อยท้ายแผน (10)	
1					
2					
3					
4					
5					
6					
7					
8					
9					
10					
11					
12					
13					
14					
15					
16					
17					
18					
19					
20					
21					
22					
23					
24					
25					
26					
27					



เลขที่	ชื่อ - สกุล	รายการประเมิน			รวม (35)
		พฤติกรรม การเรียนรู้ (15)	การปฏิบัติ ตามใบงาน (10)	การทดสอบ ย่อยท้ายแผน (10)	
28					
29					
30					
31					
32					
33					
34					
35					
36					
37					
38					
39					
40					

ลงชื่อ

ผู้ประเมิน

(นางสุภาวดี ยนต์ชัย)

ภาคผนวก ข
แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบสอบถามแบบสอบถามวัดความใฝ่รู้ใฝ่เรียน

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบปรนัย ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ 30 คะแนน ใช้เวลาในการสอบ 1 ชั่วโมง
2. การตอบให้เลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุด จากตัวเลือก a b c d เพียงคำตอบเดียวเท่านั้น แล้วทำเครื่องหมาย X ลงใน □ ของกระดาษคำตอบ ให้ตรงกับตัวเลือกที่ต้องการ เช่น ถ้าต้องการข้อ a ให้ทำดังนี้

a	b	c	d
X			

ถ้าต้องการเปลี่ยนคำตอบจากข้อ a เป็น b ให้ทำดังนี้

a	b	c	d
X	X		

3. ห้ามขีดเขียนหรือทำเครื่องหมายใดๆ ลงในแบบทดสอบชุดนี้
4. คำถามในแต่ละข้อมีคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว ถ้าเกินกว่า 1 คำตอบถือว่า ผิด จะไม่ให้คะแนนในข้อนั้น
5. ควรทำแบบทดสอบอย่างสุดความสามารถและทำทุกข้อ

Directions : Read the following passages, then answer the questions by choosing the most correct answer.

Passage 1

Sakiya Aekraksa is a student. She is from Suakokwittayason school. She is fifteen years old. She studies English three day a week. Mrs. Supawadee is her teacher. She is kind and patient. Sakiya and Mrs. Supawadee are in the classroom now. They are busy. Mrs. Supawadee is in the board. Sakiya is at her desk. The classroom is in a large building. It is a small room. It is clean and pleasant. Sakiya likes her classroom.

1. Where is Sakiya from?
 - a. Phadungnaree school
 - b. Sarakhampittayakom school
 - c. Wapiphatum school
 - d. Suakokwittayason school

2. How old is Sakiya?
 - a. fourteen years old
 - b. fifteen years old
 - c. sixteen years old
 - d. seventeen years old

3. Where are Sakiya and Mrs.Supawadee now?
 - a. In the supermaket
 - b. In the library
 - c. In the classroom
 - d. In the house

4. How ofen does Sakiya study English?
 - a. every day
 - b. every month
 - c. two day a week
 - d. three day a week

Passage 2

Kobori lives in a small house with his family. He is a student at Suakokwittayason school. He works after school three days a week. He works at Lotus Express Wapiphatum. Kobori gets up at 6.00 every morning. He usually has milk and bread for breakfast. After breakfast, he walk to school with his friends. They usually arrive at school at 7:45. He is in classroom 8.30 to 15.30. After class, Kobori and Angsumarin have lunch in the canteen. Angsumarin is his girlfriend. Kobori's days are long. He get to bed after he finishes his homework.

5. Where does Kobori live?
 - a. in a big house
 - b. in a small house

- c. in a beautiful house
 - d. in a small apartment
6. What time does he get up?
- a. 6.00 in the morning
 - b. 6.30 in the morning
 - c. 7.00 in the morning
 - d. 7.30 in the morning
7. How does he get to school?
- a. by car
 - b. by bicycle
 - c. by motorcycle
 - d. on foot
8. Who does he eat lunch with?
- a. his teacher
 - b. his family
 - c. his girlfriend
 - d. his brother
9. Where does he works?
- a. at the supermarket
 - b. at Mini Big C
 - c. at Lotus Express
 - d. at 7 eleven

10. When does he go to bed?
- a. after he has dinner
 - b. after he helps his mother with the dishes
 - c. after he finishes his homework
 - d. after he finishes his work

Passage 3

Nadech family lives at 36 Jarunsanitwong Street in Bangkok. There are four members in the family. Nadech family lives in a big house. The house is elegant and comfortable. It has four bedrooms, two living rooms, five bathrooms and a kitchen. All of rooms are big. In front of the house, there is a small yard. There are beautiful flowers around the house. There is a bog garage in back of the house.

11. How many members are there in the family?
- a. three members
 - b. four members
 - c. five members
 - d. six members
12. Where does Nadech family live?
- a. 36 Ramkumhang Street in Bangkok
 - b. 36 Bangruk Street in Bangkok
 - c. 36 Jarunsanitwong Street in Bangkok
 - d. 36 Putthamonton Street in Bangkok

13. How many rooms does the house have?
- a. nine rooms
 - b. ten rooms
 - c. eleven rooms
 - d. twelve rooms
14. What is there in front of the house?
- a. a small yard
 - b. a big swimming pool
 - c. a supermarket
 - d. a small apartment
15. What is there in back of the house?
- a. a living room
 - b. a bathroom
 - c. a garage
 - d. a kitchen

Passage 4

Yaya goes shopping every day. She doesn't work and she has time to shop. She usually buys eggs and cheese. She goes from shop to shop with her basket. In her neighborhood in Bangkok, there are no supermarkets. At the grocery store, she buys milk, fruit, vegetables and meat. She doesn't buy very much. She buy these same items every day.

16. When does Yaya go shopping?
- a. every day
 - b. every Saturday
 - c. every Sunday
 - d. every week
17. What does Yaya buy?
- a. cookies and cake
 - b. coffee and milk
 - c. milk and fruit
 - d. fish and meat
18. Yaya buys eggs and cheese?
- a. often
 - b. usually
 - c. sometime
 - d. always

Passage 5

On Saturday afternoon, Pitthaya and Sutarpa like to go to Kang leng Jan Park. It is not far from their home. Kang leng Jan Park is large and beautiful. There are huge trees in the park. Some are oak and some are magnolia. The trees are tall and give a lot of shade. There are many roses azalea bushes in the park. There is also a lot of thick green grass. Kang leng Jan Park is a wonderful place to spend the afternoon. Pitthaya and Sutarpa like to go there.

19. The tree are ?
- a. short
 - b. small
 - c. tall
 - d. big
20. There is also a lot of ?
- a. roses bushes
 - b. huge trees
 - c. beautiful pink flowers
 - d. thick green grass
21. There are on the bushes?
- a. roses bushes
 - b. huge trees
 - c. beautiful pink flowers
 - d. thick green grass
22. What are the trees in the park?
- a. oak and magnolia
 - b. roses and oak
 - c. magnolia and azalea
 - d. roses and azalea
23. What are the flowers in the park?
- a. oak and magnolia
 - b. roses and oak
 - c. magnolia and azalea
 - d. roses and azalea

Passage 6

Sornram's letter to relatives

December 12, 2012

Dear Grandmother and Grandfather,

It is a nice sunny day in New Orleans and I am sitting in Audubon Park. It is early afternoon and I am thinking of you. It is raining and I am feeling homesick. The temperature is in the 70s. This is the best time of year in New Orleans. It is not too hot and not too cold. The azaleas are blooming and the air smells fresh and sweet. There are a lot of people in the park. Some of them are strolling. Others are sitting on park benches and reading. Several people are riding their bicycles. Bruno is playing soccer with some friends.

We are find. I have a part - time job in a sporting goods store. I work three days a week after school. Sornsin also has a part - time job. He works in a music store. The store sells musical instruments. It is a perfect job for him. You know that he is crazy about classical music and violins. Mom and Dad are fine. Grandfather, how is your health? Is Grandmother taking good care of you? How is the old neighborhood? Do my old friends still remember me? Please say hello to them for me. Can you read my letters in English? I think so. Please write soon. My parents and Sornsin say hello.

Your grandson, Sornram


24. Who is Sornram writing to ?
- a. father
 - b. mother
 - c. brother
 - d. grandmother
25. What is the date of the letter?
- a. November 12, 2012
 - b. October 12, 2012
 - c. December 12, 2012
 - d. September 12, 2012
26. What season of the year is it?
- a. winter
 - b. summer
 - c. rainy
 - d. snow
27. What is the weather like?
- a. hot
 - b. cold
 - c. snowing
 - d. warm
28. What is Sornram's brother doing?
- a. He works in a music store.
 - b. He works in a sporting goods store.
 - c. He works in a supermarket.
 - d. He works in a books store.

29. How are Sornram and his family?

- a. They are sad.
- b. They are fine.
- c. They are happy.
- d. They are nice.

30. What does Sornram ask his grandfather about?

- a. your neighborhood.
- b. your health
- c. your son
- d. your daughter

ถ้าเพื่อน ๆ ทำคะแนนได้ไม่ต่ำกว่า
24 คะแนน ถือว่าผ่านเกณฑ์นะคะ 



เฉลยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

- | | |
|-------|-------|
| 1. d | 16. a |
| 2. b | 17. c |
| 3. c | 18. b |
| 4. d | 19. c |
| 5. b | 20. d |
| 6. a | 21. c |
| 7. d | 22. c |
| 8. a | 23. d |
| 9. c | 24. d |
| 10. c | 25. c |
| 11. b | 26. c |
| 12. c | 27. d |
| 13. d | 28. a |
| 14. a | 29. b |
| 15. c | 30. b |

**แบบสอบถามวัดความรู้ใฝ่เรียน
ในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3**

.....

คำชี้แจง

1. แบบสอบถามวัดความรู้ใฝ่เรียนมีจำนวน 28 ข้อ แบ่งออกเป็น 7 ด้านๆ ละ 4 ข้อ คือ การเห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ ความอยากรู้อยากเห็น ความตั้งใจ การกล้าคิดริเริ่ม ความเพียรพยายาม การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง และการมีเหตุผล

2. ให้นักเรียนพิจารณาข้อความแต่ละข้อ แล้วขีดเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับระดับความรู้ใฝ่เรียนของนักเรียน โดยมีหลักเกณฑ์ในการเลือกดังนี้

มากที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้ใฝ่เรียนของนักเรียนมากที่สุด
มาก	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้ใฝ่เรียนของนักเรียนมาก
ปานกลาง	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้ใฝ่เรียนของนักเรียนปานกลาง
น้อย	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้ใฝ่เรียนของนักเรียนน้อย
น้อยที่สุด	หมายถึง	ข้อความนั้นตรงกับความรู้ใฝ่เรียนของนักเรียนน้อยที่สุด

ข้อ	ความไม่รู้ไม่เรียนของนักเรียน	ระดับความไม่รู้ไม่เรียน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ด้านการเห็นคุณค่าของสิ่งต่างๆ						
	การหาความรู้โดยการอ่านหนังสือเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์สำหรับข้าพเจ้า					
	การศึกษาค้นคว้าจากแหล่งการเรียนรู้ทั้งในและนอกโรงเรียนทำให้ข้าพเจ้าได้รับความรู้ที่เป็นประโยชน์อย่างหลากหลาย					
	การเข้าร่วมกิจกรรมทางวิชาการของโรงเรียนสามารถเพิ่มเติมความรู้ให้แก่ข้าพเจ้าได้					
	ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือวิชาภาษาอังกฤษล่วงหน้ามาก่อน เพื่อทำความเข้าใจกับบทเรียนเมื่อครูสอน					
2. ด้านความอยากรู้อยากเห็น						
	เมื่อครูสอนเรื่องที่เป็นความรู้ใหม่ๆ ข้าพเจ้าจะสอบถามถึงรายละเอียดนั้น					
	เมื่อครูมอบหมายงานให้ค้นคว้าในเรื่องที่สนใจ ข้าพเจ้าจะรีบศึกษาค้นคว้าทันที					
	ข้าพเจ้าชอบศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากอินเทอร์เน็ตอยู่เสมอๆ					
	เมื่อมีการจัดงานทางวิชาการทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนข้าพเจ้าจะเข้าร่วมงานด้วยเสมอ เพื่อนำความรู้ที่ได้มาใช้ในการเรียน					
3. ด้านความตั้งใจ						
	ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนเมื่ออยู่ในชั้นเรียน					
	ในขณะที่เรียน ข้าพเจ้าจะเอาใจใส่ในสิ่งที่เรียน โดยไม่คิดถึงเรื่องอื่น					
	ข้าพเจ้าตั้งใจทำงานที่ได้รับมอบหมายจากครูอย่างเต็มที่ เพื่อให้ผลงานออกมาดีที่สุดในที่สุด					
	เมื่อข้าพเจ้าไม่เข้าใจในบทเรียน ข้าพเจ้าจะรีบถามครูทันที					

ข้อ	ความไม่รู้ไม่รู้เรียนของนักเรียน	ระดับความไม่รู้ไม่รู้เรียน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
4. ด้านการกล้าคิดริเริ่ม						
	ข้าพเจ้ากล้าที่จะแสดงความคิดเห็นในกลุ่มเพื่อน ถึงแม้ว่าจะเป็นความคิดที่ไม่เหมือนใคร					
	ข้าพเจ้าชอบหาวิธีในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ให้เข้าใจด้วยวิธีการที่แปลกใหม่อยู่เสมอ					
	เมื่อเพื่อนมีปัญหาในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ข้าพเจ้าสามารถอธิบายให้เพื่อนเข้าใจได้					
	ข้าพเจ้าสนใจอ่านหนังสือเคล็ดลับต่างๆ ในการเรียน วิชาภาษาอังกฤษ และนำวิธีการเหล่านั้นมาประยุกต์ใช้ในการเรียน					
5. ด้านความเพียรพยายาม						
	เมื่อข้าพเจ้าทำการบ้านไม่ได้ข้าพเจ้าจะพยายามค้นหา ข้อมูลจากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ หรือให้เพื่อนช่วยอธิบาย					
	ข้าพเจ้าพยายามทำงานที่รับผิดชอบจากกลุ่มให้สำเร็จ ตามเป้าหมายอย่างสุดความสามารถแม้จะประสบกับ อุปสรรคระหว่างการทำงานก็ตาม					
	ข้าพเจ้าทุ่มเทเวลาในการอ่านหนังสืออย่างเต็มที่ เพื่อที่จะสอบให้ได้ผลการเรียนที่ดีขึ้น					
	เมื่อครูมอบหมายงานที่เหมาะสมกับความสามารถ ข้าพเจ้ารู้สึกมีกำลังใจที่จะพยายามทำงานนั้นให้สำเร็จ					
6. ด้านการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง						
	เมื่อได้รับมอบหมายงานจากครู ข้าพเจ้าจะค้นหา ข้อมูลที่จำเป็นจากแหล่งความรู้ต่างๆ ด้วยตนเอง					
	ข้าพเจ้าศึกษาหาความรู้จากแหล่งเรียนรู้ต่างๆ อยู่เสมอ เพื่อความก้าวหน้าในอนาคต					
	เวลารว่างข้าพเจ้าจะชอบศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการเรียนในห้องสมุด					
	ถ้าไวยากรณ์ภาษาอังกฤษส่วนใดยาก ข้าพเจ้าจะหา หนังสือเสริมประสบการณ์มาอ่านเพิ่มเติมหลายๆ เล่ม เพื่อหาทางทำความเข้าใจในไวยากรณ์จนสำเร็จ					

ข้อ	ความเข้าใจใฝ่เรียนของนักเรียน	ระดับความเข้าใจใฝ่เรียน				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
7. ด้านการมีเหตุผล						
	เมื่อประสบปัญหาในการทำงานกลุ่ม ข้าพเจ้ามีการรับฟังความคิดเห็นจากสมาชิกเพื่อเป็นแนวทางในการตัดสินใจแก้ปัญหาได้อย่างถูกต้อง					
	ข้าพเจ้ารับฟังคำแนะนำจากครูในเรื่องการเรียนด้วยความเต็มใจ					
	ข้าพเจ้ารับฟังคำแนะนำ สั่งสอนจากผู้ปกครองด้วยความเต็มใจและนำคำแนะนำสั่งสอนนั้นมาใช้ในการเรียน					
	ข้าพเจ้าตัดสินใจที่จะหาความรู้โดยการอ่านหนังสือเพิ่มเติม เพื่อพัฒนาความสามารถด้านการเรียนให้สมบูรณ์มากขึ้น เนื่องจากพิจารณาความสามารถของตนเองด้านการเรียนแล้วพบว่า มีข้อบกพร่อง					

ภาคผนวก ค
แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้ สำหรับผู้เชี่ยวชาญ และผลการประเมิน

แบบประเมินแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับผู้เชี่ยวชาญ
 การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ
 ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

.....
คำชี้แจง กรุณาทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของท่าน
 ซึ่งมี 5 ระดับ คือ

ระดับ	5	หมายถึง	เหมาะสมมากที่สุด
ระดับ	4	หมายถึง	เหมาะสมมาก
ระดับ	3	หมายถึง	เหมาะสมปานกลาง
ระดับ	2	หมายถึง	เหมาะสมน้อย
ระดับ	1	หมายถึง	เหมาะสมน้อยที่สุด

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านเนื้อหา						
ด้านที่ 1 สารสำคัญ						
	มีความชัดเจน เข้าใจง่าย					
	มีความถูกต้อง					
	มีความเหมาะสมกับวัยผู้เรียน					
	เหมาะสมกับสภาพผู้เรียน					
	นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน					
ด้านที่ 2 จุดประสงค์การเรียนรู้						
	สอดคล้องกับวัยของผู้เรียน					
	ข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย					
	เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน					
	ครอบคลุมเนื้อหาวิชา					
	ทำให้บรรลุจุดประสงค์ได้					
ด้านที่ 3 สารการเรียนรู้						
	มีความชัดเจน น่าสนใจ					
	เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน					
	เหมาะสมกับเวลา					

ข้อ	รายการประเมิน	ระดับความคิดเห็น				
		5	4	3	2	1
ด้านที่ 3 สาระการเรียนรู้						
	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	มีความเหมาะสมกับท้องถิ่นของผู้เรียน					
ด้านที่ 4 กระบวนการจัดการเรียนรู้						
	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	สร้างความสนใจ					
	ผู้เรียนปฏิบัติกิจกรรมตามลำดับขั้นตอน					
	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้					
ด้านที่ 5 สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้						
	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน					
	เหมาะสมกับวัยผู้เรียน					
	เหมาะสมกับสภาพผู้เรียน					
	ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้					
ด้านที่ 6 การวัดและประเมินผล						
	มีความชัดเจนสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้					
	สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้					
	เครื่องมือที่ใช้เหมาะสมกับวัยผู้เรียน					
	สามารถประเมินผลตามที่ระบุได้					
	ส่งเสริมด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย					

ตาราง 15 ผลการประเมินแผนการจัดการเรียนรู้การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษ
เพื่อความเข้าใจด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3
ของผู้เชี่ยวชาญ

รายการประเมิน	คะแนนประเมินของผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	\bar{X}	S.D.	ระดับความคิดเห็น
	1	2	3				
ด้านเนื้อหา							
ด้านที่ 1 สารสำคัญ							
1. มีความชัดเจน เข้าใจง่าย	5	4	5	14	4.67	0.58	มากที่สุด
2. มีความถูกต้อง	4	5	4	13	4.33	0.58	มาก
3. ความเหมาะสมกับวัยผู้เรียน	5	4	4	13	4.33	0.58	มาก
4. เหมาะสมกับสภาพผู้เรียน	4	4	4	12	4.00	0.00	มาก
5. นำไปใช้ในชีวิตประจำวัน	5	4	4	13	4.33	0.58	มาก
ด้านที่ 2 จุดประสงค์การเรียนรู้							
1. สอดคล้องกับวัยของผู้เรียน	4	4	4	12	4.00	0.00	มาก
2. ข้อความชัดเจน เข้าใจง่าย	4	5	5	14	4.67	0.58	มากที่สุด
3. เหมาะสมกับวัยของผู้เรียน	5	4	4	13	4.33	0.58	มาก
4. ครอบคลุมเนื้อหาวิชา	4	5	4	13	4.33	0.58	มาก
5. ทำให้บรรลุจุดประสงค์ได้	5	4	4	13	4.33	0.58	มาก
ด้านที่ 3 สารการเรียนรู้							
1. มีความชัดเจน น่าสนใจ	4	4	4	12	4.00	0.00	มาก
2. เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน	5	5	4	14	4.67	0.58	มากที่สุด
3. เหมาะสมกับเวลา	4	5	4	13	4.33	0.58	มาก
4. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	5	5	14	4.67	0.58	มากที่สุด
5. มีความเหมาะสมกับท้องถิ่นของผู้เรียน	4	3	4	11	3.67	0.58	มาก
ด้านที่ 4 กระบวนการจัดการเรียนรู้							
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	5	14	4.67	0.58	มากที่สุด
2. สอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	5	4	5	14	4.67	0.58	มากที่สุด
3. ได้รับความสนใจ	4	3	5	12	4.00	1.00	มาก
4. ผู้เรียนปฏิบัติตามกิจกรรมตามลำดับขั้นตอน	3	4	4	11	3.67	0.58	มาก
5. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4	4	5	13	4.33	0.58	มาก

ตาราง 15 (ต่อ)

รายการประเมิน	คะแนนประเมินของ ผู้เชี่ยวชาญ (คนที่)			รวม	\bar{X}	S.D.	ระดับความ คิดเห็น
	1	2	3				
ด้านที่ 5 สื่อการเรียนรู้และแหล่งการเรียนรู้							
1. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	4	4	4	12	4.00	0.00	มาก
2. เหมาะสมกับระดับชั้นเรียน	5	4	5	14	4.67	0.58	มากที่สุด
3. เหมาะสมกับวัยผู้เรียน	4	5	4	13	4.33	0.58	มาก
4. เหมาะสมกับสภาพผู้เรียน	4	4	5	13	4.33	0.58	มาก
5. ผู้เรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมการเรียนรู้	4	5	5	14	4.67	0.58	มากที่สุด
ด้านที่ 6 การวัดและประเมินผล							
1. มีความชัดเจนสอดคล้องกับสาระการเรียนรู้	4	3	4	11	3.67	0.58	มาก
2. สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้	5	4	4	13	4.33	0.58	มาก
3. เครื่องมือที่ใช้เหมาะสมกับวัยผู้เรียน	5	4	5	14	4.67	0.58	มากที่สุด
4. สามารถประเมินผลตามที่ระบุได้	5	4	5	14	4.67	0.58	มากที่สุด
5. ส่งเสริมด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย	5	4	5	14	4.67	0.58	มากที่สุด
โดยรวม	132	125	133	390	130	15.43	มาก
\bar{X}	4.40	4.17	4.43	13.00	4.33	0.51	มาก
S.D.	0.56	0.59	0.50	0.98	0.33	0.22	มาก

ภาคผนวก ง
คุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

ตาราง 16 การหาค่า IOC ความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์การเรียนรู้
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
1	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
2	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
3	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
4	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
5	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
6	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
7	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
8	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
9	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
10	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
11	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
12	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
13	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
14	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
15	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
16	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
17	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
18	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
19	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
20	+1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
21	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
22	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
23	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
24	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
25	+1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้

ตาราง 16 (ต่อ)

ข้อที่	คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ			รวม	IOC	สรุปผล
	คนที่ 1	คนที่ 2	คนที่ 3			
26	0	+1	+1	2	0.67	ใช้ได้
27	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
28	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
29	+1	-1	0	0	0	ใช้ไม่ได้
30	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
31	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
32	+1	+1	0	2	0.67	ใช้ได้
33	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
34	+1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
35	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
36	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
37	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
38	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
39	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
40	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
41	0	0	+1	1	0.33	ใช้ไม่ได้
42	+1	0	0	1	0.33	ใช้ไม่ได้
43	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
44	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้
45	+1	+1	+1	3	1	ใช้ได้

ตาราง 17 ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) ค่าความยาก (P) และค่าอำนาจจำแนก (B)
ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

ข้อที่	ค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC)	ความยาก (P)	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	1	0.50	0.55
2	1	0.68	0.82
3	0.67	0.53	0.59
4	1	0.50	0.71
5	1	0.60	0.50
6	0.67	0.63	0.77
7	1	0.50	0.44
8	1	0.55	0.85
9	1	0.38	0.58
10	1	0.60	0.59
11	0.67	0.58	0.88
12	1	0.68	0.82
13	1	0.65	0.89
14	1	0.55	0.52
15	1	0.48	0.73
16	1	0.58	0.77
17	1	0.65	0.89
18	1	0.55	0.76
19	0.67	0.65	0.90
20	1	0.58	0.67
21	1	0.58	0.79
22	1	0.50	0.55
23	0.67	0.55	0.65
24	1	0.55	0.52
25	1	0.40	0.79
26	1	0.38	0.63
27	1	0.53	0.58
28	1	0.28	0.69
29	1	0.33	0.66
30	1	0.35	0.85

ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) เท่ากับ 0.88

ตาราง 18 ค่าอำนาจจำแนก (B) และค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) ของแบบสอบถาม
วัดความรู้ใฝ่เรียน

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (B)	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก (B)
1	0.74	15	0.62
2	0.52	16	0.62
3	0.38	17	0.52
4	0.68	18	0.58
5	0.50	19	0.55
6	0.70	20	0.62
7	0.53	21	0.43
8	0.65	22	0.34
9	0.45	23	0.23
10	0.54	24	0.51
11	0.47	25	0.56
12	0.52	26	0.50
13	0.66	27	0.33
14	0.69	28	0.72

ความเชื่อมั่นทั้งฉบับ (r_{cc}) ของแบบสอบถามวัดความรู้ใฝ่เรียน เท่ากับ 0.92

ภาคผนวก จ
หนังสือขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญ



ที่ ศธ 0530.5(2)/ว.413

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

15 ตุลาคม 2555

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน อาจารย์ชนพร คำวรรณ

ด้วย นางสาวดี ยนต์ชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี อาจารย์ ดร.มยุรีสิรินทร์ ศิริวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ ในครั้งนี้ เพื่อที่นิสิตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยยุทธ ศิริสุทธิ)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร รักษาการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ฝ่ายวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทร. 0-4375-4322 ถึง 40 ต่อ 6080



ที่ ศธ 0530.5(2)/ว.413

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

15 ตุลาคม 2555

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน อาจารย์สมชาย ศิริทาน

ด้วย นางสาววดี ยนต์ชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี อาจารย์ ดร.มยุรีสิรินทร์ ศิริวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ ในครั้งนี้ เพื่อที่นิตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยยุทธ ศิริสุทธิ์)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร รักษาการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ฝ่ายวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทร. 0-4375-4322 ถึง 40 ต่อ 6080



ที่ ศธ 0530.5(2)/ว.413

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม 44000

15 ตุลาคม 2555

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์เป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าอิสระ

เรียน อาจารย์สมจวน มานะก่อ

ด้วย นางสาวติ ยนต์ชัย นิสิตระดับปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม กำลังศึกษาและทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ เรื่อง “การพัฒนาความสามารถด้านการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ ด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบ SQ4R ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) โดยมี อาจารย์ ดร.มยุรีสิรินทร์ ศิริวรรณ เป็นอาจารย์ที่ปรึกษาการศึกษาค้นคว้าอิสระในครั้งนี้

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ ความสามารถ และมีประสบการณ์ในเรื่องนี้เป็นอย่างยิ่ง จึงใคร่ขอความอนุเคราะห์จากท่านเป็นผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการทำการศึกษาค้นคว้าอิสระ ในครั้งนี้ เพื่อที่นิตจะได้ดำเนินการในขั้นตอนต่อไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คงได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดี และขอขอบคุณมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชัยยุทธ ศิริสุทธิ)

รองคณบดีฝ่ายบริหาร รักษาการแทน

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์

ฝ่ายวิชาการและบัณฑิตศึกษา คณะศึกษาศาสตร์

โทร. 0-4375-4322 ถึง 40 ต่อ 6080

ประวัติย่อของผู้ศึกษาค้นคว้า

ประวัติย่อของผู้ศึกษาค้นคว้า

ชื่อ	นางสุภาวดี ยนต์ชัย
วันเกิด	วันที่ 24 ตุลาคม พ.ศ. 2524
สถานที่เกิด	อำเภอเมือง จังหวัดมหาสารคาม
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	บ้านเลขที่ 101 หมู่ 17 ตำบลมิตรภาพ อำเภอแกดำ จังหวัดมหาสารคาม 44190
ตำแหน่งหน้าที่การงาน	ข้าราชการครูองค์การบริหารส่วนจังหวัดมหาสารคาม
สถานที่การทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเสื่อโก้ววิทยาสรรค์ อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม 44120
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2547	ปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต (ศศ.บ.) วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
พ.ศ. 2556	ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต (กศ.ม.) สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยมหาสารคาม